

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 330 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 24 ΑΠΡΙΛΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

IPAK

Από τη «ματωμένη Κυριακή»
στη λαϊκή εξέγερση

ΑΦΙΕΡΩΜΑ σελίδες 10-11

■ Ξεπέρασαν κάθε όριο

**Την παραπομπή του Γιάννη
Σερίφη για την υπόθεση του ΕΛΑ
προτείνει ο εισαγγελέας**

Ο ίδιος είχε προτείνει την απαλλαγή του την προηγούμενη φορά!

ΟΧΙ

στις ιμπεριαλιστικές λύσεις
στην εθνικιστική διάρεση

**Η ιμπεριαλιστική κυριαρχία
δεν ανατρέπεται
με δημοψηφίσματα**

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ**

■ Σκανδαλάκια...

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ εξέταση διέταξε ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών για δύο σκάνδαλα σχετικά με την προετοιμασία του 2004 που καταγγέλθηκαν από τον Τύπο. Πονηρός ο προϊστάμενος, ακολούθησε την κλασική συνταγή: κάνε μια προκαταρκτική εξέταση, γιατί εδώ χτυπιούνται μεταξύ τους επιχειρηματικά συμφέροντα και δεν είναι σωστό να βρεθείς εσύ στη μέση και να κατηγορηθείς για αδιαφορία. Οι πιο σωστές μέθοδες συγκάλυψης είναι δύο: ΕΔΕ σε επίπεδο δημόσιας διοίκησης, προκαταρκτική εξέταση σε επίπεδο δικαιοσύνης.

Τί αφορούν τα καταγγελόμενα σκάνδαλα;

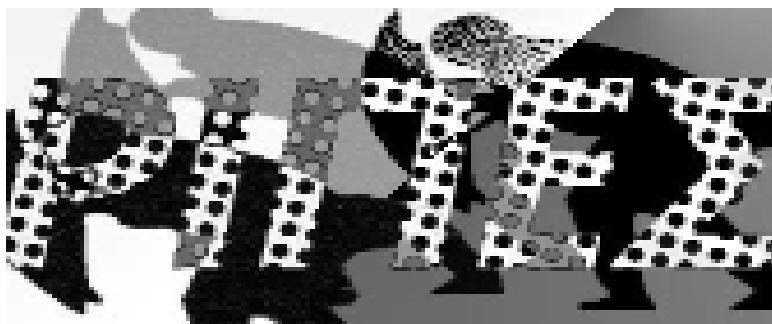
Το πρώτο αφορά την προμήθεια ανιχνευτικών μηχανημάτων. Οι εταιρίες που δεν προτιμήθηκαν καταγγέλλουν ότι η δουλειά δόθηκε σε συγκεκριμένη εταιρία με τίμημα διπλάσιο από αυτό που προσέφεραν οι άλλες.

Το δεύτερο σκάνδαλο αφορά τη μίσθωση αυτοκινήτων από τη Hyundai. Το μίσθωμα για μια τριετία είναι σχεδόν διπλάσιο από την τιμή που πωλείται ένα αυτοκίνητο καινούργιο.

Αυτά αναφέρουν τα δημοσιεύματα, αλλά εμείς σας λέμε από τώρα ότι ο υποθέσεις θα πάνε στο αρχείο. Γιατί αυτά είναι σκανδαλάκια μπροστά στο μεγάλο σκάνδαλο που συνιστά η ίδια η διοργάνωση των ολυμπιακών αγώνων. Οταν οι καταγγέλλοντες κληθούν από τον εισαγγελέα, θα συμμαζέψουν τις καταγγελίες τους, η Γιάννα έτσι κι αλλιώς είναι Γιάννα και χαίρει ασυλίας (το ίδιο και οι συνεργάτες της) και προποντός υπάρχει ο μεγάλος εθνικός στόχος: να μην αμαυρωθούν οι Αγώνες.

Λεπτομέρεια: Η ιστορία με τις σκάρτες δάδες που σήρινον στο πρώτο φυσηματάκι του αέρα έχει άλλο βάθος. Η «Αθήνα 2004» δεν έκανε -λέει- διαγωνισμό, γιατί δεν προλάβαινε. Ανέθεσε τη δουλειά στην Coca Cola, που είναι «χορηγός» της λαμπαδηδρομίας, και αυτή έδωσε την παραγγελία στην Αυστραλία. Και γιατί να νοιαστεί η Coca Cola για το άναψεθήσε; Αυτή επέβαλε να γυρίσει η φλόγα της 5ηςέριους, για να κάνει διαφήμιση. Τα άλλα αποτελούν απλά... κοστολογικές λεπτομέρειες. Και μη διανοθεί κανείς ότι οι Αγώνες της Αθήνας δεν είναι κατά της εμπορευματοποίησης...

● Υπέρ του σχεδίου Ανάν ο Μπους
●●● Υπέρ και ο Σρέντερ, ο Μπλερ, ο Σιράκ ●●● Υπέρ και ο Γιωργάκης με τον Ανδριανόπουλο ●●● Τι ομοφωνία κι αυτή υπέρ των δικαίων του Κυπριακού λαού ●●● Ιδού ο καλύτερος λόγος για να πεις όχι ●●● Ενα όχι διαφορετικό από αυτό των ημετέρων εθνικισταράδων ●●● Που δυούνται το 1974, αλλά ξεχνούν το 1963 ●●● Που δυούνται τον «Απίλα», αλλά ξεχνούν τα καμένα τουρκοχώρια ●●● Που δυούνται τον Σολωμού και τον Ισαάκ, αλλά ξεχνούν το φρικτό έγκλημα της Κοφίνου ●●● Που δυούνται τους πρόσφυγες και τους αγνοούμενους της από δω πλευράς, αλλά ξεχνούν τα γυναικόπαιδα της από κει πλευράς ●●● Που τα σφαγίαζαν ή τα έκαιγαν ζωντανά οι ορδές του Γρίβα και του Γεωρκάτζη ●●● Και του Τάσσου Βεβαίως, θεβαίως ●●● Που ήταν τόσο κολλητός με τον Γεωρκάτζη, ώστε παντρεύτηκε

και τη χήρα του μετά το δάνατό του ●●● Οχι επιλεκτική μνήμη, λοιπόν ●●● Οχι στο ίδιο στρατόπεδο με τους τουρκοφάγους ελληναράδες ●●● Οχι προσέγγιση εδνική, αλλά προσέγγιση ταξική ●●● Κατά τα άλλα, οι εύψυχοι της Φαλούζα μας έστειλαν το μόνο αναστάσιμο μήνυμα των ημερών ●●● Οπως οι εύψυχοι της Τζενίν προ διετίας ●●● Ο αγώνας για τη λευτεριά ποτίζεται με αίμα ●●● Ο αγώνας για την αξιοπρέπεια ποτέ δεν πάει χαμένος ●●● Ο ιμπεριαλι-

σμός δεν είναι ανίκητος ●●● Το μόνο υπερόπλο είναι οι λαοί ●●● Ας ψάξουν χαντάκι να κρυφούν οι οπαδοί των πασιφιστικών πανηγυριών, που ονομάζονται φιλειρηνικές διαδηλώσεις ●●● Οι εύψυχοι του Ιράκ επέλεξαν τον πόλεμο και όχι την ειρήνη ●●● Τον πόλεμο της ανεξαρτησίας ●●● Τον πόλεμο που έχει ήδη καταγραφεί στις δέλτους της Ιστορίας των Λαών δίπλα σε τόσους άλλους πολέμους για την ανεξαρτησία ●●● Κάθε έντιμος άνθρωπος στον κόσμο οφείλει να σταθεί δίπλα τους ●●● Να

◆ Τελευταίες εξελίξεις στο Κυπριακό, βράδυ Πέμπτης, λίγο πριν η «Κύ» αναχωρήσει για το τυπογραφείο. Η Ρωσία μπλοκάρισε με βέτο το αμερικανοβρετανικό ψήφισμα στο συμβούλιο ασφαλείας του ΟΗΕ. Για τεχνικούς λόγους, όπως είπε. Το ΑΚΕΛ επισημοποίησε το τελικό όχι, διευκρινίζοντας ταυτόχρονα, με δηλώσεις του Χριστόφρια, ότι θα επανέλθει στο «ναι» στο μέλλον, σε νέο δημοψήφισμα. Ο Πάγκαλος γρυλίζει μιλώντας για «εθνική καταστροφή» ισάξια με αυτή του 1974, αλλά Πάγκαλος είναι αυτός, ουδείς του δίνει σημασία, γιατί ουδείς γνωρίζει τί θα υποστηρίζει αύριο. Συμπέρασμα: μην εκπλαγείτε αν δείτε απόψε το βράδυ το «όχι» να αγγίζει ή και να ξεπερνά το 70%.

◆ Εχετε ξαναδεί τέσσερις εμφανίσεις του Κόλιν Πάσουελ σε ελληνικά ΜΜΕ μέσα σε μια μέρα; Το είδαμε κι αυτό την προηγούμενη Κυριακή. Δηλώσεις στο «Βήμα», το «Εθνος», το ΜΕΓΑ και τον ANT1. Ζορίζονται με το Κυπριακό οι Αμερικανοί. Ζορί-

ζονται πολύ.
◆ «Μας εξαπάτησε ο Τάσσος Παπαδόπουλος», δήλωσε ο Γκίντερ Φερχόγκεν, ο επίτροπος που «έτρεξε» το Κυπριακό για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για να το λέει κάτι θα ξέρει, αν και δεν είναι τόσο τιμητικό ένας πολύπειρος διπλωμάτης (ο Φερχόγκεν έχει μεγάλη καριέρα πίσω του) να την πατάει από έναν βαμμένο εθνικιστή που δεν έχει και τόση διπλωματική εμπειρία. Μάλλον την αλαζονεία τους θα πρέπει να κατοριούνται οι εκπρόσωποι της ευρωπαϊκής διπλωματίας. Γιατί έχουν μάθει να θεωρούν «δεδομένους» τους εκπροσώπους των μι-

κρών χωρών και όταν κάπου-κάπου πετάγεται κάποιος εθνικιστής και τους τη φέρνει (όπως ο Παπαδόπουλος καλή ώρα) αισθάνονται βαθύτατη έκπληξη.
◆ Να μπλοκάρουν στο Συμβούλιο Ασφάλειας του ΟΗΕ το αμερικανοβρετανικό σχέδιο ψηφίσματος για το σχέδιο Ανάν η Μόσχα και το Πεκίνο το καταλαβαίνουμε, αφού Ρωσία και Κίνα έμειναν εντελώς έξω από αυτό το παιχνίδι. Το Παρίσι, όμως, γιατί να κρατάει την ίδια στάση, όταν έχουμε ως δεδομένο ότι η ΕΕ πρωτοστατεί στις πιέσεις για αποδοχή του σχεδίου Ανάν; Η απάντηση βρίσκεται στην προέλευση του σχεδίου

ψηφίσματος. Οι Γάλλοι ξέρουν ότι οι Αμερικανοβρετανοί παίζουν δικό τους παιχνίδι στο Κυπριακό και στέλνουν το μήνυμά τους μπλοκάροντας τη διαδικασία. Στο βέτο μάλλον δεν θα φτάσουν, αλλά το μήνυμα στέλνεται με την άρνηση ψήφισης.
◆ Με ποιον μιλάει απευθείας ο Κόλιν Πάσουελ στην Κύπρο; Με τον... κομμουνιστή Χριστόφρια. Ο οποίος είναι τόσο κομμουνι-

νιστής όσο εμείς οπαδοί της «Χρυσής Αυγής». Παζαρεύουν παρασκηνιακά, ενεργούν ως εντολοδόχοι και προνομιακοί συνομιλητές των Αμερικάνων και δεν κάνουν καμία προπάθεια να το κρύψουν. Καμαρώνουν από πάνω.

◆ «Γη της Επαγγελίας» χαρακτήρισε τον Καρέα ο Χρυσόδουλος. Γιατί; Γιατί εκεί θέλει να χτίσει το παλάτι της Εκκλησίας (ξενοδοχείο και συνεδριακό κέντρο). Μέσα στο δάσος, αποχαρακτηρίζοντάς το. Εναν από τους ελάχιστους δασικούς πνεύμονες που έχουν απομείνει στους κατοίκους του «μπουχισμένου» λεκανοπέδιου. Κανονικά τα φίδια θα έπρεπε να είχαν ζώσει τον Καραμανή, αλλά δεν βλέπουμε καμία ανησυχία στα κυβερνητικά κλιμάκια. Τί είναι το δάσος μπροστά στις ψήφους;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ιωσής γιορτάζουν με τον δικό τους τρόπο τον πρώτο χρόνο ελευθερίας τους.
Κόλιν Πάσουελ
(για τους Ιρακινούς)

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Η ουσία του Κυπριακού προβλήματος είναι πάντα η ίδια, η στρατηγική σημασία του νησιού. Η Κύπρος δεν είναι μόνο το αβύθιτο αεροπλανοφόρο για τον ελεγχό της ευρύτερης Μέσης Ανατολής, περίπου το 8% του εδάφους της κατέχεται από αγγλο-αμερικανικές βάσεις ηλεκτρονικής κατασκοπείας και υποκλοπών, βάσεις ζωτικής σημασίας για τα στρατηγικά συμφέροντά τους. Αυτός είναι ο λόγος που η πάγια επιδίωξη των Αγγλοαμερικάνων ήταν και είναι να αποτελεί η Κύ-

πρού τη χρήση του περασμένου αιώνα.

Ιωάννης Μανωλεδάκης (καθηγητής Ποικιλού Δικαίου)

Δημήτρης Κουφοντίνας

Τα τελευταία χρόνια, υπό την καταβλητική επιβολή των ΗΠΑ πάνω στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τους συμμάχους της γίνεται προσπάθεια συρρικνώσης βασικών δικαιωμάτων και επιστροφής σε άλλες εποχές, όπου η ποινική καταστολή δεν συμβαίνει με το ανθρωπιστικό δίκαιο. Κι αυτά με την πρόφαση της «φωτισμένης» μειοψηφίας. Άλλοτε με τη θελήση του λαού και των ψηφοφόρων και όποτε δεν αρέσει με την ελίτ και τη νομενκλατούρα των επαϊόντων. Πότε με το σκληρό ροκ και πότε με το ζεϊμπέκικο. Αριστεροί με τα μαλακά ναρκωτικά, κε-

ντροαριστεροί στα εκλογικά δεκανίκια, κεντροδεξιοί με τις νηφάλιες δηλώσεις και δεξιοί με τον Μπους και τον Ανάν. Τη μια στηγμή

■ Ξεπέρασαν κάθε όριο

Την παραπομπή του Γιάννη Σερίφη για την υπόθεση του ΕΛΑ προτείνει ο εισαγγελέας

● Ο ίδιος είχε προτείνει την απαλλαγή του την προηγούμενη φορά! ● Προτείνεται η οριστική απαλλαγή του Ν. Σκυφτούλη ● Νέες κατηγορίες κατά των Τσιγαρίδα, Αγαπίου, Κανά, Αθανασάκη, Κασσίμη

Στη δίκη για τη 17Ν, ο εισαγγελέας Λάμπρου είχε προτείνει την αθώωση του Γιάννη Σερίφη. Μετά την αθώωση του έκανε έφεση στη δική του αιθωωτική απόφαση και ο Γ. Σερίφης θα ξαναδικοστεί σε δεύτερο βαθμό. Στη δικογραφία για τον ΕΛΑ ο εισαγγελέας Μύτης είχε προτείνει την απαλλαγή του Γ. Σερίφη από κάθε κατηγορία. Το Συμβούλιο Εφετών ζήτησε νέα ανάκριση και τώρα ο ίδιος εισαγγελέας, χωρίς να έχει προκύψει κανένα καινούργιο στοιχείο (αγνοώντας μάλιστα τα στοιχεία που ο ίδιος ο Γιάννης προσκόμισε στον ανακριτή) προτείνει να παραπεμφθεί σε δίκη με τις κατηγορίες της συμμετοχής στον ΕΛΑ και της αυτουργίας στην έκρηξη ενάντια σε πούλμαν της Αστυνομίας στον Περισσό (ήταν, λέει, αυτός που πάτησε το μπουτόν του τηλεχειρισμού)!

Παραλογισμός; Για κάθε λογικό άνθρωπο ναι. Θα πρέπει, όμως, να συνειδητοποιήσουμε ότι η σημερινή αιστική εξουσία και οι ιμπεριαλιστές πάτρονές της θέλουν να μας συνθίσουν ακριβώς σ' αυτό. Να δεχόμαστε αδιαμαρτύρητα ακόμα και τέτοιους εξόφθαλμους παραλογισμούς. Να σκύβουμε το κεφάλι και να τους καταπίνουμε, στο όνομα της «ασφάλειας», στο όνομα της

συνεργασίας με τους «μεγάλους μας συμμάχους», στο όνομα του «ρεαλισμού» των ραγιάδων και προσκυνημάτων.

Γ' αυτό και ο Γιάννης Σερίφης έχει επιλεγεί ως στόχος της «αντιτρομοκρατίας α' λα ελληνικά». Γιατί είναι ένας απ' αυτούς που σ' ολή τους τη ζωή βάδισαν όρθιοι, που δεν προσκύνησαν εξουσίες και αφεντικά, αλλά τους πολέμησαν όρθιοι, φάτσα με φάτσα.

Τί να πεις τώρα; Τον Γιάννη του συνέλαβαν και τον δίκασαν ως μέλος της 17Ν. Τώρα θέλουν να τον ξαναδικάσουν ως μέλος του ΕΛΑ. Χωρίς να έχει προκύψει κανένα στοιχείο για σχέσεις ανάμεσα σ' αυτές τις δυο οργανώσεις και στις δύο δίκες. Χωρίς η ίδια η Αντιτρομοκρατική στο τελικό της σενάριο να περιλαμβάνει τέτοια σχέση. Είπαμε, όμως, ο Σερίφης πρέπει να χτυπηθεί για να χτυπηθεί, δι' τι συμβούλιζει για πολύ κόσμο και για να χτυπηθεί μαζί του η επαναστατική Αριστερά και ο Αντεξουσιαστικός χώρος, που βάδισε μαζί τους σε ολόληρη τη ζωή του, σαν μετανάστης, σαν αγωνιστής ενάντια στη χούντα, σαν ταξικό συνδικαλιστής μέχρι τη συνταξιοδότηρή του.

Πώς εμπλέκεται ο Γιάννης στον ΕΛΑ; Από την κατάθεση

ενός ψευδομάρτυρα, ονόματι Ανδρέας Κορωναίος, ο οποίος εμφανίστηκε στον Ζερβομπεάκο και δήλωσε ότι δέκα χρόνια πριν, το 1994, αναγνώρισε τον Γ. Σερίφη ως τον άνθρωπο που πάτησε το μπουτόν και τίναξε το αστυνομικό πούλμαν στον Περισσό.

Και γιατί δεν ασκήθηκε εξαρχής δίωξη κατά του Γιάννη; Γιατί και ο ανακριτής και ο εισαγγελέας διαπίστωσαν ότι στην αρχική του κατάθεση ο Κορωναίος δεν είχε πει τίποτα για άνθρωπο που είδε να πατάει το μπουτόν. Και γιατί τον συνέλαβαν να τους λέει φέματα, ότι τάχα είχε πάει στην Αντιτρομοκρατική και είχε αναγνώρισε τον Γιάννη. Οι αξιωματικοί της Αντιτρομοκρατικής, που κλήθηκαν και κατέθεσαν, είπαν ότι ουδέποτε ο Κορωναίος είχε αναγνωρίσει τον Σερίφη, όταν τον κάλεσαν να καταθέσει και ενώ ο Γιάννης είχε γίνει πασγήνωστος από κανάλια και εφημερίδες.

Ο Γιάννης ξανακλήθηκε στο Ζερβομπεάκο για κατάθεση και εκεί έφερε και ένα πρόσθετο στοιχείο. Την κάρτα εργασίας του που έδειχνε ότι ολόκληρο το μήνα πήγαινε χαράματα στη δουλειά του στον ΗΛΑΠΑΠ, όπως έγινε και τη συγκεκριμένη μέρα και επομένως δεν θα μπορούσε να εί-

ναι 20 λεπτά αργότερα στον τόπο της έκρηξης. Ξέρετε τί λέει τώρα ο εισαγγελέας Μύτης; Οτι ο Γιάννης μπορεί να χτυπήσει κάρτα και να έφυγε μετά ή μπορεί να του τη χτυπήσει άλλος! Για τόση προκλητικότητα μιλάμε. Τί να καθήσεις να συζητήσεις τώρα; Οτι ούτε με ελικόπτερο δεν φτάνεις σε 20 λεπτά από την πλατεία Αττικής στον Περισσό, χωρίς να υπολογίσουμε και το χρόνο προετοιμασίας της ενέργειας που απαιτούνται; Οτι κανένας και ειδικά ο δακτυλοδεικτούμενος και μονίμως στο στόχαστρο Γ. Σερίφης δεν θα έβαζε άλλον να του χτυπήσει την κάρτα, ειδικά αυτή τη μέρα; Οτι την ίδια περίπου ώρα ο Γιάννης χτυπάει κάρτα και όλες τις υπό-

λοιπές μέρες του μήνα;

Όλα αυτά είναι επιχειρήματα για λογικούς ανθρώπους και όχι για τις ύπαινες της «αντιτρομοκρατίας» που εκτελούν εντολές και βγάζουν το μίσος τους πάνω σε αγωνιστές. Προειδοποιούμε μόνο πως θα μας βρουν πιο πολλούς και πιο αποφασισμένους μπροστά τους έτσι και το Συμβούλιο έκρινε ότι αφορούσαν εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας και διέταξε την άσκηση συμπληρωματικής δίωξης. Ελπίζουμε να μην είναι αυτό ένα κόλπο για να παραβιάσουν για μια αικόμα φορά τον ίδιο τους το νόμο και διατάξουν νέα προφυλάκιση για τους Αγαπίου, Κανά, Αθανασάκη, μετά τη λήξη του 18μηνου της κράτησής τους (λήγει 2-3 Αυγούστου και η δίκη ίσως δεν έχει τελειώσει).

Σπηλιά πρότασή του ο εισαγγελέας προτείνει να πάψει κάθε δίωξη ενάντια στο Νόντα Σκυφτούλη, τον οποίο επίσης προσπάθησε να μπλέξει μια ευφάνταστη τηλεφωνήτρια της «Αυριανής», που τον... αναγνώρισε κατά 50%, λόγω του γλυκού του βλέμ-

ματος.

Επίσης, προτείνεται να παραπεμφθούν σε νέα δίκη οι Χ. Τσιγαρίδας, Κ. Αγαπίου, Α. Κανάς, Ειρ. Αθανασάκη και Μ. Κασσίμης, για 10 υποθέσεις εκρήξεων, που εισαγγελέας και ανακριτής είχαν θεωρήσει ότι παραγράφηκαν, αλλά το Συμβούλιο έκρινε ότι αφορούσαν εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας και διέταξε την άσκηση συμπληρωματικής δίωξης. Ελπίζουμε να μην είναι αυτό ένα κόλπο για να παραβιάσουν για μια αικόμα φορά τον ίδιο τους το νόμο και διατάξουν νέα προφυλάκιση για τους Αγαπίου, Κανά, Αθανασάκη, μετά τη λήξη του 18μηνου της κράτησής τους (λήγει 2-3 Αυγούστου και η δίκη ίσως δεν έχει τελειώσει).

Στους 18 ήδη οι νεκροί εργάτες το 2004

■ Γκαζάκια κάτω από το αυτοκίνητο συντάκτη της «Κ»

Τρομοκρατικό μήνυμα

Τρομοκρατική προειδοποίηση προς τον συνεργάτη της «Κόντρας» και υπεύθυνο του δικτυακού τόπου www.eksegersi.gr, Γιώργο Γιαννακέλη, αποτελεί η τοποθέτηση εμπρηστικού μηχανισμού κάτω από το αυτοκίνητό του.

Ο μηχανισμός, αποτελείται από δύο γκαζάκια και μπόλικο βαμβάκι, τυλιγμένα προσεκτικά με μονωτική ταΐνια, βρέθηκε κάτω από το αυτοκίνητο του Γ. Γιαννακέλη, που ήταν πάρκαρισμένο έξω από την κατοικία του, στην οδό Απόλλωνος 6 στην Κηφιόπολη, το απόγευμα της Τρίτης 20 Απριλί. Οι γείτονες που τον βρήκαν (ας σημειω-

τουργία του δικτυακού τόπου www.eksegersi.gr, ο οποίος έχει ενοχλήσει πολλούς.

Ας είναι σίγουροι αυτοί που μας έστειλαν το τρομοκρατικό μήνυμα ότι στην «Κόντρα» δεν τρομοκρατούμαστε. Ούτε η «Κόντρα» ούτε ο δικτυακός τόπος www.eksegersi.gr θα σωτάσουν. Οι εγκέφαλοι των σκοτεινών κέντρων της «αντιτρομοκρατίας» διάλεξαν λάθος διεύθυνση για να στείλουν το μήνυμά τους. Και τα τσογλάνια που τηλεφωνούν στο σπίτι του συντρόφου μας απειλώντας τον ή στέλνουν emails με ανάλογο περιεχόμενο, αν έχουν τα κότσια ας βγουν στο φως να τα πούμε ένα χεράκι.

ρα. Αποτελεσματικά στην Αττική οι νεκροί εργάτες να

έχουν ζεπεράσει τους 80 από το 2002, σύμφωνα με τα στοιχεία του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας.

Κυβέρνηση και εργολάβοι κλείνουν σπίτια με την παντελή έλλειψη μέτρων ασφαλείας στα εργοτάξια, προκειμένου να αυγατάνουν τα κέρδη.

Γ' αυτό και στην είσοδο των εργοτάξιων σταματούν τα εργατικά δικαιώματα και αρχίζουν οι πιέσεις. Την ίδια

κτος βρέθηκε στο ισόγειο του κτηρίου για να βρει ακαριαίο θάνατο. Ούτε λόγος, όπως γίνεται αντιληπτό, για μέτρα ασφαλείας, αφού ακουμπώνται στις σκάλες απλά ένα μαδέρι αντικατέστησαν τη σκαλωσιά -που θέλει χρόνο να στηθεί- και δεν πάρθηκε κανένα άλλο μέτρο για να προφυλάξει τον εργαζόμενο που κρεμόταν στον ακάλυπτο των σκαλιών. Να σημειώσουμε ότι ο ελαιοχρωματιστής εργαζόταν σε υπεργολάβο που είχε αναλάβει τις εργασίες από την εταιρία BIOTEP που κατασκευάζει το κτίριο του μουσείου.

Το τελευταίο μεροκάματο έκανε και ένας αικόμα οικοδόμος στο Δρυμό της Θεσσαλονίκης, που σκοτώθηκε πέφτοντας από ύψος 6,5 μέτρων, όταν κατέρρευσε η σκαλωσιά στην οποία βρισκόταν. Πρόκειται για τον 43χρονο Γεώργιο

■ Η συμφωνία για τα μεσογειακά προϊόντα

Χειρότερη και από την πρόταση της

Την Πέμπτη το πρωί ολοκληρώθηκαν οι εργασίες του έκτακτου Συμβουλίου των υπουργών Γεωργίας και Αλιείας στο Λουξεμβούργο με το κλείσιμο συμφωνίας για τα τρία μεσογειακά προϊόντα, βαμβάκι, λάδι και καπνό. Την ώρα που γράφουμε αυτές τις γραμμές δεν έχουμε μπροστά μας τα νομικά κείμενα της συμφωνίας, αυτό όμως δεν μας εμποδίζει να σχολιάσουμε τις βασικές πτυχές της, όπως αυτές αποτυπώθηκαν σ' ένα αγγλικό κείμενο, και να αποδείξουμε ότι είναι χειρότερη από την πρόταση της Κομισιόν.

Αρχίζουμε με το βαμβάκι. Οι Κομισάριοι πήραν σαν βάση για τους υπολογισμούς τους και για την πρότασή τους τις δαπάνες του κοινοτικού προϋπολογισμού την τριετία 2000–2002, που κατά μέσο όρο είχαν ανέλθει σε 803 εκατ. ευρώ. Απ' αυτά αφαίρεσαν τα 107,5 εκατ. ευρώ που καρπώνονταν (κατά την γνώμη μας παράνομα) οι εκοκκιστές της Ελλάδας και της Ισπανίας και τα υπόλοιπα 695,8 εκατ. ευρώ μοιράζονται στους βαμβακοπαραγωγούς της Ελλάδας και της Ισπανίας. Οι Ελληνες βαμβακοπαραγωγοί θα εισπράξουν τα τρία πρώτα χρόνια, στην καλύτερη περίπτωση, 504,4 και οι Ισπανοί 190,8 εκατ. ευρώ. Υπολόγισαν ακόμη ότι την περίοδο αυτή καλλιεργήθηκαν κατά μέσο όρο 3.804.260 και 890.230 στρέμματα στην Ελλάδα και στην Ισπανία, αντίστοιχα, και αποφάσισαν ότι από το 2005 θα μπορούν να καλλιεργηθούν 3.400.000 στρέμματα στην Ελλάδα και 850.000 στρέμματα στην Ισπανία.

Πώς θα κατανέμονταν τα ποσά αυτά από την 1η Γενάρη του 2005, σύμφωνα με την πρόταση της Κομισιόν; Το 60% της ενίσχυσης προς τους βαμβακοπαραγωγούς θα αποδεσμεύτων από την παραγωγή και το 40% θα συνδέοταν με την παραγωγή. Και στις δύο περιπτώσεις θα δίνονταν ως στρεμματική ενίσχυση 79,5 και 59,4 ευρώ ανά στρέμμα. Το στοιχείο αυτό της πρότασης είναι το βασικό εργαλείο μέσω του οποίου οι Κομισάριοι επιδιώκουν να μειώσουν δραστικά την καλλιεργούμενη έκταση με βαμβάκι στην Ελλάδα και στην Ισπανία. Ας πάρουμε τα πρόγματα με τη σειρά.

Στην Ελλάδα σημαντικό τμήμα της καλλιεργούμενης έκτασης με βαμβάκι νοικιάζεται και το ενοίκιο κυμαίνεται από 25.000 έως 30.000 δρχ. το στρέμμα. Σύμφωνα με την πρόταση της Κομισιόν, θα μπορεί ο αγρότης που έχει δικαιώματα καλλιέργειας βαμβακιού (δικαιώματα που καθιέρωσε η κυβέρνηση

του ΠΑΣΟΚ) να εισπράττει 79,4 ευρώ ή 27.055 δρχ. το στρέμμα. Οπως αντιλαμβάνεστε, ο αγρότης δεν θα νοικιάζει τα στρέμματα σε κάποιον άλλον αγρότη για να τα καλλιεργήσει με βαμβάκι, γιατί δεν θα τον συμφέρει. Το αποτέλεσμα από την εφαρμογή αυτής της ρύθμισης θα είναι να μειωθεί σημαντικά η καλλιεργούμενη με βαμβάκι έκταση. Και μιλάμε για το 60% και όχι το 65% της ρύθμισης που αποφασίστηκε. Θα μπορούσαι να πούμε πολλά και για την στρεμματική ενίσχυση των 58,4 ευρώ ανά στρέμμα που θα πάρει ο αγρότης που θα καλλιεργεί βαμβάκι έκταση. Και μιλάμε για το 60% και όχι το 65% της ρύθμισης που αποφασίστηκε. Θα μπορούσαι να πούμε πολλά και για την στρεμματική ενίσχυση των 58,4 ευρώ ανά στρέμμα που θα πάρει ο αγρότης που θα καλλιεργεί βαμβάκι έκταση.

Προτίμευ, λοιπόν, το ερώτημα: Αυτά όλα, και ιδιαίτερα τις ιδιαίτερες επιδιώξεις της βαμβακοκαλλιεργητής θα πρέπει να υποβληθεί σε πρόσθετα έξοδα για περιβαλλοντικούς λόγους. Μη φαντασθείτε ότι τα λεφτά που εισπράττει ο βαμβακοπαραγωγός από την εμπορική τιμή είναι πολλά. Από το 2000 μέχρι σήμερα οι διεθνείς εμπορικές τιμές κινήθηκαν από 70 έως 110 δρχ. το κιλό.

Προηγούμενα αναφέραμε ότι οι Κομισάριοι αφαίρεσαν 107,5 εκατ. ευρώ. Αυτά τα λεφτά θα πάνε για την περιβόητη αγροτική ανάπτυξη ή τον πυλώνα 2. Απ' αυτά, τα 82,68 εκατ. ευρώ θα τα έπαιρνε η Ελλάδα και θα πήγαιναν για τον πυλώνα 2.

Ερχόμαστε τώρα να δούμε τι προβλέπεται για το βαμβάκι στην επαίσχυντη συμφωνία για την οποία πανηγυρίζει ο ανεκδιήγητος υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Ως τώρα, τόσο οι Κομισάριοι όσο και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έλεγαν ότι η κοινοτική ενίσχυση στο σύστημα βαμβάκι δεν επηρεάζει την κατάσταση των τεσσάρων αφρικανικών χωρών που το βαμβάκι αποτελεί το βασικό εξαγωγικό τους προϊόν και τη βασική πηγή εσόδων για δεκάδες εκατομμύρια παραγωγών και εργατών. Μάλιστα, όταν αυτές οι χώρες, που είναι πρώην γαλλικές αποικίες, έθεσαν τέτοιο ζήτημα στην υπουργική διάσκεψη του Κανούν, το Σεπτέμβρη του 2003, στο πλαίσιο του ΠΟΕ, συνάντησαν τη σφοδρή αντίδραση του αρμόδιου Επίτροπου της ΕΕ. Αυτές οι χώρες υποκινούνται από τη γαλλική κυβέρνηση. Η ιστορία αυτή είχε συνέχεια μιας και η γαλλική κυβέρνηση πήγε την Κομισιόν και τις όλες κυβερνήσεις να συνάψουν συμφωνία με αυτές τις χώρες. Οι πιέσεις καρποφόρησαν και είχαν σαν αποτέλεσμα να βγουν δύο Ανακοινώσεις της Κομισιόν, στις 12 Φλεβάρη, μία για τις τέσσερις βαμβακοπαραγωγικές χώρες και μία με τις αναπτυσσόμενες χώρες που εξαρτού-

νται από τα βασικά αγροτικά προϊόντα. Αυτή η διαδικασία οκολουθείται όταν πρόκειται να υπογραφούν διάφορες συμφωνίες. Και στην Ανακοίνωση αυτή οι Κομισάριοι επιχειρούνται να γιατί η κοινοτική επιδιότηση δεν έχει καμιά επίπτωση στο βαμβάκι των χωρών αυτών.

Μπαίνει, λοιπόν, το ερώτημα: Αυτά όλα, και ιδιαίτερα τις ιδιαίτερες επιδιώξεις της γαλλικής κυβέρνησης, δεν τα γνώριζε ο Σ. Τσιτουρίδης; Αν τα γνώριζε, πώς δέχτηκε τη θέση του γάλλου υπουργού Γεωργίας να μπει στο κεντροφρούκες επιπτώσεις στην παραγωγή λαδιού από την αποδέσμευση έχουμε γράψει πολλές φορές στην «Κ» και έτσι δεν θα προσθέσουμε τίποτα εδώ. Με την απόφαση που πάρθηκε δίνεται η δυνατότητα στα κράτη μέλη να αξέσουν από μόνα τους το προστόπιο αποδέσμευσης. Ετοι, και αυτή την απόφαση πρέπει να τη χρεώσουμε στον Τσιτουρίδη.

Τέλος ο καπνός. Δεν θα επαναλαμβάνουμε αναλυτικά τις θέσεις μας για την πρόταση της Κομισιόν, μάλιστα στην ανακοίνωση που έβγαλε δεν κάνει την παραμικρή αναφορά τι έγινε μ' αυτό το ζήτημα. Άλλωστε, τί να πει, από τη σημή που το έλεγε μόνο για να το ακούσουν οι Έλληνες αγρότες;

Δεύτερο ζήτημα για το οποίο θα διαπραγματεύτων ήταν να διασφαλιστούν οι κοινοτικές ενισχύσεις μέχρι το 2013. Αυτά τα έλεγε, παρά το γεγονός ότι στον Οριζόντιο Κανονισμό 1782/2003 προβλέπεται ότι στα τέλη του

σης που θα αποφασιστεί από την κυβέρνηση της ΝΔ.

Κλείνουμε με δύο ζήτηματα για τα οποία ο Σ. Τσιτουρίδης είχε προαναγγείλει στη θα όσει σκληρή διαπραγμάτευση.

Πρώτο ζήτημα είναι η λεγόμενη δημοσιονομική ουδετερότητα των νέων προτάσεων για τα τρία μεσογειακά προϊόντα. Ο Τσιτουρίδης ισχυρίζεται ότι θα πάρει να διαπραγματευθεί να μη μειωθούν οι εισοροές από τον κοινοτικό προϋπολογισμό για τα τρία μεσογειακά προϊόντα, παρά το ότι στο δημοσιονομικό δελτίο υπολογίζεται ότι θα χαθούν 113 εκατ. ευρώ για δόλους τους ευρωπαίους αγρότες που παράγουν μεσογειακά προϊόντα.

Τέλος ο καπνός. Δεν θα επαναλαμβάνουμε αναλυτικά τις θέσεις μας για την πρόταση της Κομισιόν, μάλιστα στην ανακοίνωση που έβγαλε δεν κάνει την παραμικρή αναφορά τι έγινε μ' αυτό το ζήτημα. Άλλωστε, τί να πει, από τη σημή που το έλεγε μόνο για να το ακούσουν οι Έλληνες αγρότες;

Δεύτερο ζήτημα για το οποίο θα διαπραγματεύτων ήταν να διασφαλιστούν οι κοινοτικές ενισχύσεις μέχρι το 2013. Αυτά τα έλεγε, παρά το γεγονός ότι στον Οριζόντιο Κανονισμό 1782/2003 προβλέπεται ότι στα τέλη του

2009 η Κομισιόν θα παρουσιάσει έκθεση για τα λεγόμενα προϊόντα των βόρειων χωρών και παρά το ότι κάθε φορά που η Κομισιόν παρουσιάζει εκθέσεις για την πορεία της ΚΟΑ των προϊόντων, αυτές στην συνέχεια συνοδεύονται με προτάσεις και νομικά κείμενα που προχωρούν στη μείωση των κοινοτικών ενισχύσεων.

Τελικό συμπέρασμα: Αποδείχτηκε ότι η ομιλητής για τη λεγόμενη δημοσιονομική ουδετερότητα των νέων προτάσεων για τα τρία μεσογειακά προϊόντα είναι η λεγόμενη δημοσιονομική ουδετερότητα των νέων προτάσεων για τα τρία μεσογειακά προϊόντα.

Τελικό συμπέρασμα: Αποδείχτηκε ότι η ομιλητής για τη λεγόμενη δημοσιονομική ουδετερότητα των νέων προτάσεων για τα τρία μεσογειακά προϊόντα είναι η λεγόμενη δημοσιονομική ουδετερότητα των νέων προτάσεων για τα τρία μεσογειακά προϊόντα.

Γεράσιμος Λιόντος

■ Απολυμένοι συμβασιούχοι Νίκαιας-Περιστερίου Ας εμπιστεύονται μόνο τον αγώνα

Tην ερχόμενη Δευτέρα απολυμένοι συμβασιούχοι που δούλε

Όχι, αλλά...

Οχι στο σχέδιο Ανάν, αυτό είναι δεδομένο. Γιατί είναι ένα σχέδιο φτιαγμένο από ιμπεριαλιστές για ιμπεριαλιστές. Γιατί αποσκοπεί στη δημιουργία ενός προτεκτοράτου, χειρότερου από το Κόσοβο και τη Βοσνία, στο οποίο θα υπάρχουν οι μεγαλύτερες στρατιωτικές βάσεις της Μεσογείου, για να κατοπτεύουν την περιοχή των πετρελαίων.

Γιατί όχι μόνο δεν πρόκειται να φέρει πιο κοντά τις δυο κοινότητες του νησιού, αλλά αντίθετα θα βαθύνει την εθνικιστική διαίρεση. Οπως ακριβώς βάθυναν την εθνικιστική διαίρεση οι συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου, που και τότε διαφριμίζονταν από τους εμπνευστές τους σαν λύση που οδηγεί σε ένα ενιαίο, βιώσιμο και λειτουργικό κράτος.

Αυτό το όχι, όμως, το λέμε με μισή καρδιά. Οχι γιατί έχουμε καμιά αμφιβολία για το χαρακτήρα του σχεδίου Ανάν, όχι γιατί βάζουμε οποιοδήποτε ερωτηματικό σχετικά με ενδεχόμενη σκοπιμότητα του ναι, αλλά γιατί αυτό το όχι ποδηγετείται από τις πιο σκοτεινές εθνικιστικές δυνάμεις. Και γιατί ο ελληνοκυπριακός λαός -στη συντριπτική του πλειοψηφία- σκέφτεται εθνικιστικά (ή εθνικά, το ίδιο κάνει υπό τις παρούσες συνθήκες) και όχι ταξικά.

Το παιχνίδι σήμερα πολώνεται ανάμεσα στο «εμείς» και στο «αυτοί». Διαίρεση με βάση την εθνική καταγωγή και όχι με βάση την ταξική ιδιότητα. Ξεχνάμε (Ξεχνά η πλειοψηφία) ότι στο «εμείς» συνωθούνται φασίστες, Εοκαρίτες, πωρωμένοι «τουρκοφάγοι» σαν τον Τ. Παπαδόπουλο, επιχειρηματίες, έμποροι όπλων, φτωχοί αγρότες και προλετάριοι. Ο ίδιος συνωστισμός παρατηρείται και στο «αυτοί». Από τον Ντενκτάς και τους Γκρίζους Λύκους, μέχρι φτωχοαγρότες και μεροκαματιάρηδες. «Αυτοί» ξεχνούν τις σφαγές του «Αττίλα» κι «εμείς» ξεχνάμε τις σφαγές του 1963. Κάθε πλευρά βλέπει μόνο το δικό της αίμα και όχι το αίμα της άλλης πλευράς που η ίδια έχυσε.

Και επειδή ανήκουμε στο «εμείς», οφείλουμε πρώτα να ξεκαθαρίσουμε με τη δική μας πλευρά. Οφείλουμε να συζητήσουμε ανοιχτά για τα εγκλήματα ενάντια στους Τουρκοκύπριους και το 1963-64 και το 1974. Γιατί μόνο έτσι μπορούμε να κοιταχτούμε στα μάτια προλετάριοι με προλετάριους, φτωχοί με φτωχούς. Όσο δε γίνεται αυτό, όσο θεωρούμε εθνικό πρότη τον κάθε Παπαδόπουλο με τη ματωμένη εθνικιστική ιστορία, όσο δεν διαχωρίζομαστε και δεν ενωνόμαστε ταξικά, το κάθε όχι στα Ιμπεριαλιστικά σχέδια δεν θα είναι όχι που αντιστοιχεί στη δική μας ταξική θέση, στα δικά μας οράματα, στην προοπτική μας Κύπρου λεύτερης, ανεξάρτητης, που να τη διαφεντεύουν οι εργαζόμενοί της, χωρίς καμιά διαίρεση και διάκριση σε Ελληνες και Τούρκους, σε χριστιανούς και μουσουλμάνους, σε άντρες και γυναίκες.

Αν είμασταν Κύπριοι στην κάλπη θα ρίχναμε «όχι». Το βάρος του αγώνα μας, όμως, δεν θα έπεφτε στην προπαγάνδηση του όχι, αλλά στη διάλυση των αυταπατών ότι μέσα από κοινοβουλευτικές διαδικασίες μπορεί να υπάρξουν αποτελέσματα προς όφελος του λαού. Και στο χτύπημα του εθνικισμού που δηλητηριάζει τις συνειδήσεις των Κυπρίων ελληνικής και τουρκικής καταγωγής. Για την ταξική ενότητα των εργατών ολόκληρου του νησιού.

KONTPA

■ Άλλοι καιροί, άλλα ήθη

Ρε, πώς κατάντησε το πάλαι ποτέ «πατριωτικό ΠΑΣΟΚ». Να πρωτοστατεί αυτό στην προσπάθεια αποδοχής του αμερικανόπνευστου σχεδίου Ανάν. Αυτό που κάποτε ήταν έτοιμο να χαρακτηρίσει προδοσία ακόμα και την ιδέα της ομοσπονδίας, πόσο μάλλον της συνομοσπονδίας και πόσο μάλλον του αμερικανοβρετανικού προτεκτοράτου που θα εγκαδίδρυσει το σχέδιο Ανάν [αν και όταν γίνει δεκτό]. Και μη μας πείτε ότι φταίνε μόνο ο Γιωργάκης με τον Σημίτη, γιατί εμείς είδαμε ακόμα και εκπροσώπους του «παλαιού ΠΑΣΟΚ» σαν τον Χαραλαμπόπουλο και τον Πλαπούλια να τάσσονται υπέρ του σχεδίου Ανάν. Και ποιοι έμειναν να ψελλίζουν όχι; Ο γραφικός Παναγιωτακόπουλος, ο «πεδαμένος» Αραένης και ο παροπλισμένος Λαλιώτης, που έχει ανάγκη να εγγράψει μερικές υποδήκες για την αυριανή δριαμβευτική επάνοδό του στο προσκήνιο.

■ Συμμετοχικά

Και μια που αναφερθήκαμε στην ξεφύλλα του πάλαι ποτέ *ultra* πατριωτικού ΠΑΣΟΚ, δε μπορούμε να αφήσουμε ασχολίαστο και το νέο ΠΑΣΟΚ, αυτό της συμμετοχικής δημοκρατίας ντε. Που όλα δα αποφασίζονται από τη βάση και τους οπαδούς, με δημοψηφίσματα, με ψηφοφορίες μέσω Internet και τα λοιπά. Σύμφωνα με όλα τα γκάλοπ, η συντριπτική πλειοψηφία των Πασόκων λέει «όχι» στο σχέδιο Ανάγνωση του Κυπριακού. Ο Γιωργάκης, όμως, έσπευσε πρώτος και καλύτερος να πει «ναι». Χωρίς δημοψήφισμα, βέβαια. Φαίνεται πως δεν έχουν προλάβει ακόμα να μετατρέψουν τις τοπικές οργανώσεις σε Internet καφέ, οπότε πού να μπαίνουν τώρα σε ταλαιπωρία να ξαναστήνουν κάλπες...

■ Ανταγωνιστική

Η Παπαρήγα φρόντισε να διευκρινίσει ότι το «όχι» του Περισσού δεν ταυτίζεται με κανενός είδους εδνικιστικές παρεκκλί-

σεις και εμείς είμασταν έτοιμοι να τι
στέψουμε, με όλη την καλή μας διάδ
Δεν μας αφήνει, όμως, η φιλολογία
«Ριζοσπάστη», που υποκλίνεται μπρ
στον πατριωτισμό του «τουρκοφάγου»
παδόπουλου. Δεν μας αφήνει η συγ
ση που εκδήλωσε μέσω των σπλαώ
κομματικής εφημερίδας ο επικεφαλής
ψηφοδέλτιου επικρατείας Κ. Καζάκος
τα καυτά δάκρυα του Τάσσου. Πώ
το κάνουμε, κυρία Αλέκα μας, αντε-
θνικισμός και Τάσσος δεν πάνε μα-
ζί. Συνιστούν αντίφαση ανταγωνι-
στική, που λένε και οι φιλόσοφοι.

■ Ντροπή

Διαβάστε τί έγραψε η εποχή στο φύλλο της 11ης Απρίλη:

λαπλά προβλήματα και διευκολύνουν την πλήρη ανάπτυξη της (αντι)τρομοκρατικής στρατηγικής του».

Για να καταλάβουμε: έχει ο Μπους δυνατότητα να προτιμήσει αντίτοπο στο

Παγκίνητων της ιστορίας για νύν να
να καταλαβουμε. Έχει ο Μήπος συνειδητότητα να... προτιμήσει αντίπαλο στο αντιστασιακό κίνημα του Ιράκ ή της Παλαιστίνης; Μήπως η «Εποχή» υπονοεί ότι η CIA δρα παρασκηνιακά και φουσκώνει τα πανιά του ισλαμικού ριζοσπαστισμού; Αν όχι, τότε ποιον μέμφεται; Τους ισλαμιστές που κάνουν αντίσταση ή

■ «KÓKKIVOC»

αντεργατισμός

Υποτίθεται ότι οι συνδικαλιστικές δυνάμεις του Περισσού πρωτοστατούν στις κινητοποιήσεις (όποιες γίνονται τέλος πάντων) για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων. Υποτίθεται πως ο Περισσός ως κόμμα υπερασπίζεται το δικαίωμα στη δουλειά. Τί γίνεται, όμως, όταν ο ίδιος ο Περισσός είναι εξουσία, όπως στο Δήμο Νίκαιας λογουχάρη; Εκεί, λοιπόν, οι απολυμένοι συμβασιούχοι έχουν κερδίσει δικαστικές προσφυγές, που διατάζουν την επαναπρόσληψή τους. Ο... κόκκινος δήμαρχος, όμως, δεν συμμορφώνεται με τις δικαστικές αποφάσεις και δεν τους επαναπροσλαμβάνει, επικαλούμενος διάφορες δικαιολογίες, με βασική την επίκληση της οικονομικής δυσπραγίας του Δήμου. Οταν είσαι αντιπολίτευση όλα είναι εύκολα. Οταν γίνεσαι εξουσία δείχνεις το πραγματικό σου πρόσωπο. Στο σπορ του αντεργατισμού, άλλωστε, είχε διαπρέψει στην προηγούμενη δημοτική περίοδο και ο άλλος αστέριας του Περισσού, ο δήμαρχος Βύρωνα Ρο-

τους λαούς που πλαισιώνουν τις γραμμές τους; Και εν τέλει, αυτό είναι φαινόμενο οπισθοδρομικό ή προοδευτικό; Άς μας πουν, επιτέλους, ότι είναι οπισθοδρομικό να πυκνώνουν οι γραμμές των κινημάτων ένοπλης αντίστασης στην ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα.

■ Μόνο τύφλωση;

Αυτό πια δεν το περιμέναμε. Να δηλώνεις ότι δεν έχεις αυταπάτες για το χαρακτήρα του σχεδίου Ανάν. Να δηλώνεις ότι αποσκοπεί στη μετατροπή της Κύπρου σε προτεκτοράτο. Να δηλώνεις ότι το σχέδιο Ανάν αποτελεί υπόδειγμα «νεοταξικής» ειρηνικής λύσης. Κι αφού τα λες όλα αυτά, να λες ναι στο δημοψήφισμα, στο όνομα της καταπολέμησης του εδνικιστικού ανταγωνισμού. Οπως καταλάβατε, αναφερόμαστε στην ανακοίνωση του «Δικτύου» («Ελευθεροτυπία», 19.4.04).

Η κοσμοπολίτικη τύφλωση είναι εμφανής σ' αυτή την ποδέτηση. Και βέβαια, ο κοσμοπολιτισμός φαινομενικά μόνο μοιάζει με τον αντιεδνικισμό που σπρίζεται σε ταξικές βάσεις. Ο κοσμοπολιτισμός είναι πολιτική του κεφάλαιου στην ιμπεριαλιστική του φάση. Αναφωτιόμαστε: είναι δυνατόν να πιστεύουν κάποιοι που δηλώνουν αριστεροί ότι η συγκρότηση του κυπριακού προτεκτοράτου επί τη βάσει του σχεδίου Ανάν δια ανοίξει δρόμο για την επαναπροσέγγιση των δυο κοινότων; Αυτό το παραμύθι, που το πιπιλάνε διάφοροι, από τον Πάουελ και τον Φεργκόγικεν μέχρι τον Γιωργάκη και τον Ανδριανόπουλο, είναι δυνατόν να το καταπίνουν αμάσητο και να το αναπαράγουν αριστεροί άνδρωποι;

■ Μαγνητοσκοπούν τα πάντα

«Φιλική συζήτηση», που κράτησε πολλά απογεύματα, είχε με τον υψηλόβαθμο πράκτορα της Στάζι Χέλμουτ Βόιτ ο περιώνυμος Νησικάκης το 1992. Η συζήτηση μαγνητοφωνούνταν και μαγνητοσκοπούνταν, δήλωσε ο πρώην υπαρχηγός της ΕΛΑΣ, ειδικός σε δέματα «τρομοκρατίας». Η απομαγνητοφώνηση ξεπέρασε τις 600 δακτυλογραφημένες σελίδες, που κρατούνται εφτασφράγιστο μυστικό στα αρχεία της Αντιτρομοκρατικής. Την «υπόδεση ΕΛΑ» δεν την αφορούν, γιατί -όπως κατέθεσε στο δικαστήριο ο Νησικάκης- ο Βόιτ δεν έδωσε κανένα στοιχείο ή όνομα για τις ελληνικές οργανώσεις. Εμάς, όμως, μας ενδιαφέρει αυτό καθεαυτό το γεγονός της μαγνητοσκόπησης. Στο 10ο όροφο γίνονταν οι συζητήσεις, στο 12ο καταγράφονταν, κατέθεσε ο Νησικάκης. Επομένως, η Αντιτρομοκρατική έχει τη συνήδεια να μαγνητοσκοπεί τα πάντα.

Η παραβίαση του νόμου περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων δεν μας απασχολεί. Αλίμουνο να μιλούσαμε για προσωπικά δεδομένα όταν κάποιος βρίσκεται στα νύχια των ασφαλιτών αυτής της υπηρεσίας. Θυμόμαστε, όμως, ότι η καλά ενημερωμένη κ. Μάνδρου, «κολλητή» του Διώτη, είχε γράψει στο «Βήμα» πως μαγνητοσκοπούνταν και οι «συζητήσεις» των Διώτη και Σύρου με τον πολυτραυματία και «μαστουρμένο» Σάββα Ξηρό στον Κορυδαλλό. Το ίδιο είχε γράψει και ο επίσης καλά ενημερωμένος περί τα ασφαλίτικα Κακαουάκης. Οταν, όμως, ο ίδιος ο Σάββας ζήτησε από το δικαστήριο να φέρει τις κασέτες, ο πρόεδρος του Μ. Μαργαρίτης αφύραγε κλέφτικα και οι εισαγγελείς έλεγαν ότι δεν υπάρχουν καστές.

■ Ο Λούτσος έπεσε στα ρηχά...

Τι έρωτας κι αυτός. Λύσσαξε η «κυρία φως-νερό-τηλέφωνο», κατά κόσμον Ιωάννα Μάνδρου, εκτός των άλλων και συγγραφέας του περίφημου διηγήματος «Άσε με να σε λέω Λούτσο», που ο Αρειος Πάγος ξήλωσε τον Διώτη από εισαγγελέα αρμόδιο για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, με ομόφωνη μάλιστα απόφασή του. Χολή έχουσε και πάλι από τις στήλες του πασχαλινού «Βήματος». Και τί δεν έγραψε η ερίτιμος. Για τις πρεσβείες των ΗΠΑ και της Βρετανίας, όπου «η μη ανανέωση της δημείας του κ. Διώτη σχολιάστηκε όπως και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες αλλά και αρμόδιους ευρωπαϊκούς σχηματισμούς που εργάζονται για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας». Για την «αίσθηση που προκάλεσε στο δικαστικό και εισαγγελικό σώμα» η απόφαση. Για τους υπουργούς Βουλγαράκη και Παπαληγούρα που «με κριτήρια ουσίας... είχαν ταχείς και δη εγγράφως υπέρ της παραμονής του εισαγγελικού λειτουργού για ένα ακόμη έτος».

Τί τα δέλεις, Γιάννα μας, δεν έχουν φιλότιμο αυτοί οι Αρεοπαγίτες. Δεν μπορούν να καταλάβουν τον κόπο και τις δυσίες του Διώτη και να εκτιμήσουν τα χέρια του που κιτρίνισαν από το κάπνισμα (σαν τον Λούτσου στο διήγημά σου). Μήπως τελικά είναι διαβρωμένος και ο Αρειος Πάγος;

Υπάρχουν ορισμένα πρόγματα στη ζωή, στην κοινωνική ζωή, στη ζωή των κρατών, των εθνών και των τάξεων, που επαναλαμβάνονται σαν φάρσα ή σαν τραγωδία. Μερικές φορές είναι δύσκολο να διακρίνεις που σταματούν τα όρια της τραγωδίας και που αρχίζουν τα όρια της τραγωδίας ή το αντίστροφο. Μία από αυτές τις περιπτώσεις αποτελεί για την κοινωνική και πολιτική ζωή των Ελλήνων, των Τούρκων και των Κυπρίων η εκτίναξη του Κυπριακού ζητήματος στην πρώτη γραμμή του ενδιαφέροντος.

Μια τέτοια περίοδο ζούμε σήμερα. Με τα δικά της χαρακτηριστικά, τις δικές της παραμέτρους, τα δικά της κοινωνικοπολιτικά και κρατικά δεδομένα. Που επηρεάζονται βεβαίως από τα δεδομένα που έχουν δημιουργηθεί στο νησί και από το τεράστιο ιστορικό φορτίο που φέρνει το Κυπριακό ζήτημα. Τα δεδομένα -για να μη ξεχνιόμαστε- δεν είναι μόνο το στρατιωτικό status μετά το 1974. Είναι η οικονομική, η κοινωνική κατάσταση των τάξεων, των στρωμάτων, όπως διαμορφώνεται κάτω από την επιδραση των πολιτικών που ξεδιπλώνονται, κάτω από την επιδραση της οι-

κατοχής. Υπάρχει; Δεν είναι δεδομένο που πρέπει να συνυπολογιστεί, ότι ο «πατριωτικός» δρόμος περνάει μέσα από τον διπλωματικό αγώνα και τον οικονομικό «προστηλυτισμό» των φτωχότερων Τουρκοκυπρίων; Είναι.

Δεν αντικρίσαμε ξαφνικά όλη αυτή την πανδαισία των οριστερών απαντήσεων στο σχέδιο Ανάν. Σε όλα τα κρίσιμα θέματα η αριστερά, η αριστερά που έρχεται από το παρελθόν και δεν έχει μέλλον, δύσκολο για την πανδαισία των οριστερών απαντήσεων στο σχέδιο Ανάν. Σε όλα τα κρίσιμα θέματα η αριστερά, η αριστερά που έρχεται από το παρελθόν και δεν έχει μέλλον, δύσκολο για την πανδαισία των οριστερών απαντήσεων στο σχέδιο Ανάν. Σε όλα τα κρίσιμα θέματα η αριστερά, η αριστερά που έρχεται από το παρελθόν και δεν έχει μέλλον, δύσκολο για την πανδαισία των οριστερών απαντήσεων στο σχέδιο Ανάν.

Μια τέτοια περίοδο ζούμε σήμερα. Με τα δικά της χαρακτηριστικά, τις δικές της παραμέτρους, τα δικά της κοινωνικοπολιτικά και κρατικά δεδομένα. Που επηρεάζονται βεβαίως από τα δεδομένα που έχουν δημιουργηθεί στο νησί και από το τεράστιο ιστορικό φορτίο που φέρνει το Κυπριακό ζήτημα. Τα δεδομένα -για να μη ξεχνιόμαστε- δεν είναι μόνο το στρατιωτικό status μετά το 1974. Είναι η οικονομική, η κοινωνική κατάσταση των τάξεων, των στρωμάτων, όπως διαμορφώνεται την επιδραση των πολιτικών που ξεδιπλώνονται, κάτω από την επιδραση της οι-

κατοχής. Υπάρχει; Δεν είναι δεδομένο που πρέπει να συνυπολογιστεί, ότι ο «πατριωτικός» δρόμος περνάει μέσα από τον διπλωματικό αγώνα και τον οικονομικό «προστηλυτισμό» των φτωχότερων Τουρκοκυπρίων; Είναι.

Είναι δυνατόν ο ιμπεριαλισμός του 2004, αυτός ο αποτρόπαιος, ο αδίσταχτος, ο αδημόρας, να θετεί δημιουργικά διλήμματα; Να επεξεργαστεί δίκαιο σχέδιο για οποιονδήποτε; Είναι δυνατόν στον ιμπεριαλισμό, που την εικόνα του την περιγράψαμε με τις πιο αδρές γραμμές παραπάνω, να ελπίζουμε σε κάτι αλλό εκτός από τη διλημματική έκφραση των συμφερόντων του; Οχι, είναι των αδυνάτων αδύνατον. Ενα το κρατούμενο.

Το δεύτερο είναι ότι οι απαντήσεις που δίνονται ένθεν και ένθεν της πράσινης γραμμής, οι απαντήσεις που δίνονται ένθεν και ένθεν της εθνικής συμφέροντα, μιλάμε πρώτα και κύρια για τα συμφέροντα της αστικής τάξης. Τα συμφέροντα των εκμεταλλευτών. Ακόμα και αυτών που λένε «όχι». Γιατί και αυτοί εκμε-

Για τα ναι και τα όχι των προλετάριων

κονομικής κατάστασης που υπάρχει στην από δω και στην από την πανδαισία των συμπαρίστατων.

Το ποποθετείστε τον εαυτό σας σε όποια πλευρά των συνόρων θελετεί. Ή καλύτερα ας το ποποθετείστε τη θέση μας εκεί που η ταξική γραμμή μας καθορίζει. Οι προλετάριοι δεν έχουν πατριάδα. Οσο και αν το επιθυμούν, για άλλη μια φορά, οι πλειοδοτούντες αριστεροί παταριώτες να έχουν, δεν έχουν.

Στο ιστορικό φορτίο αναφερθήκαμε παραπάνω. Το ιδεολογικό, όμως, φορτίο υποχρεώνει τους οριστερούς, τους ριζοσπάστες, να μη τρώνε αμάστη το παραμύθι της αστικής τους τάξης. Τους υποχρεώνει να έρθουν σε σύγκρουση με το δικό της παραμύθι. Τους υποχρεώνει να ξέρουν, να λένε, να διατυπωθήσουν, ποιος είναι ο περιβόλητος Παπαδόπουλος και ποιον πραγματικά ρόλο έπαιξε στο Κυπριακό. Το ιστορικό φορτίο είναι να ξέρουν ποιος είναι ο ρόλος των Αμερικάνων και Αγγλών

Την απαλλαγή από κάθε κατηγορία του Γιάννη Ξύδα, εισηγείται στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών η εισαγγελέας Αρ. Δόγκα, δίνοντας ένα χαστούκι στην Ασφάλεια και στον περιβόλητο Μπουλούτα (αστυνομικό διευθυντή) που σκάρωσαν τη σκευωρία.

Για την περίπτωση του Γ. Ξύδα έχουμε γράψει παλιότερα. Κατηγορήθηκε ότι συμμετείχε σε ομάδα που έκαψε τον Ιούνη του 2000 ένα βανάκι του ANT1 στα Εξάρχεια. Η υπόθεση είχε τεθεί στο αρχείο μέχρι που το Δεκέμβρη της ίδιας χρονιάς η Ασφάλεια έστειλε έγγραφο σύμφωνα με το οποίο βρέθηκαν αποτυπώματα δυο δακτύλων

του Ξύδα σε μπουκάλι μπίρας το οποίο είχε χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή μολότοφ που δεν έσκασε! Ο Ξύδας, βέβαια, ήταν προσεσημασμένος στην Ασφάλεια και γνωστός για τη συμμετοχή του στους κοινωνικούς αγώνες.

Κατηγορήθηκε, λοιπόν, για μια σειρά κακουργήματα και δεν προφυλακίστηκε (πλήρωσε εγ-

γιότη 3000 ευρώ και του επιβλήθηκαν οι περιοριστικοί όροι της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα και της εμφάνισης ανά δεκαπενθήμερο στο αστυνομικό τμήμα). Στην πρότασή της η εισαγγελέας Δόγκα κάνει δεκτούς όλους τους υπερασπιστικούς ισχυρισμούς που παρουσίασε στο υπόμνημά του ο Γ. Ξύδας, σε συνεργασία με τον

συνήγορό του Κ. Παπαδάκη, ενώ κάνει αναφορά και στις καταθέσεις των μαρτύρων υπεράσπισης στην ανακρίτια.

Πρόκειται για μια αναμφισβήτητα θετική εξέλιξη που περιμένουμε να ολοκληρωθεί με αποδοχή από το Συμβούλιο της πρότασης της εισαγγελέως.

ΙΑΜΒΙΚΟΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΣΥΛΛΑΒΟΣ ΓΙΑ ΣΥΛΛΑΒΙΖΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΠΑΓΑΛΙΖΟΝΤΕΣ

«Τα παραμύθια δεν είναι αλήθεια
αλλά τουλάχιστον δεν είναι ψέματα»
ΞΥΛΙΝΑ ΣΠΑΘΙΑ

Mια φορά κι έναν καιρό η Κοκκινοσκουφίτσα τριγυρνούσε ως συνήθως στο δάσος. Είχε έρθει η άνοιξη και λουλούδια ξεπρόβαλαν εκεί όπου δεν πρόφτασε να πέσει τομέντο, μέσα σ' ένα υπέροχο περιβάλλον, στεφανωμένο από τη δόξα και τη λαμπτρότητα του φωτοχρηματικού νέφους. Ζαφνικά, κάπι έπεσε στο κεφάλι της Κοκκινοσκουφίτσας. Ήταν ένα κομμάτι χαρτί εξ ουρανού κι η Κοκκινοσκουφίτσα υπέθεσε με ευχαρίστηση ότι ο θεός πήρε επιτέλους υπολογιστή (φανταστείτε να τα είχε γράψει πάλι σε μαρμάρινες πλάκες κατά την προσφιλή του συνήθεια). Ήταν ένα απόσπασμα από την δημοτική μας παράδοση το οποίο σας παραθέτουμε αυτούσιο και ασυγχώριαστο:

Τ' αιδόνια της ανατολής και τα πουλιά της δύσης
σαν Ενημερώσει Κυριακή πετούνε για φυλλάδες
που 'ναι χοντρές και πλούσιες σαν τα μεριά της Ντόρας
σαν την κοιλιά του Θέρωρου, σαν τα μπούτια της Αλέκας.
Τι «Πένθος», τι «Ακρόπορνη», τι «Ρύπος» και τι «Βλήμα»,
τι «Νευροσπάστης» και «Κραυγή», τι «Ελευθεροτρυπίδα»,
«Πρόκα» και «Ψώρα» κι «Άλφα εφτά» και τρία από μένα δέ-
κα,
τι εσπρέσσο και βαρύγλυκος, τι «Στόκος» κι άλλες τόσες.
Σαράντα εκδιδόμενες κι εξήντα αυλητρίδες
ολημερίς παίζουν αυλό εις του κουφού την πόρτα.
Κοιμήσου ελληνόπουλο, κοιμήσου ρε βλαφιμένο
κι εμείς θα στήσουμε χορό στης πλάτης σου την τσόχα.
Τρία πουλάκια κάθησαν στου καφενέ την τάβλα
κι ο τόπος γέμισε ένθετα, κουπόνια και προσπέκτους
σι-ντι κατρακυλούσε, φυλλάδια πτετούσαν
μουνιά απεικονίζονταν κι αρχιδια υπογράφαν.
Που πήγε ο αντιπρόεδρος, πως κλάνει η FUNNY πάλι,
που κόπηκε στο ξύρισμα ΣΥΡΙΖΑ ο Νικολάκης,
Πως έκανε καφέ ο Αυνάν, τι φόρεσε η Γιάννα,
εις την Κυπεύκα έρεσε ένα που που πατέρας

αν ο Κωντάκις εφαγε ολη την παπαρά.
Φερέφωνα και μαίντανοί τις γνώμες παζαρεύουν
και μία τσουλά όλο λέει για την τρομοκρατία
θαρρώντας πως ο λόγος της πηγαίνει σε μολάκες
και κοίτα, ω του θαύματος, όντως σ' εκείνους πάει.
Αχ Κοκκινοσκουφίτσα μου, αχ ζηλεμένη κόρη
που έχεις ξεσκονόπτανα, που 'χεις χαρτί υγείας
κάποτε ήτον χρήσιμες ετούτες οι φυλλάδες
τα τζάμια τα γυαλίζανε και τα σκατά σκουπίζαν.
Χέστες βρε κοριτσάκι μου, αλήθεια πτοιος θα γράψει
του διώκτη τα φερέφωνα, της σύρου οι παπαγάλοι,
Γύρνα και δες ολόγυρα την ώρα που διαβάζεις
κάμερες σου καρφώνουνε, κελιά σου ετοιμάζουν.
Αντε καλή μου κι ομορφή και χιλιοπαινεμένη
σήκω και μη βαρυγκομάς, μονάχη σου ξεκίνα
πάρε το καλαθάκι σου, γέμιος' το με καλούδια
και καν' τους χίλιες προσφορές, να σφίξουνε οι κώλο

ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ

τική εισαγγελική πρόταση για τον Γιάννη Ξύδα

Μία ακόμη σκευωρία υπό

λίλι μπήρας το οποίο είχε χρηματοκατασκευή μιούλοτοφ που δεν έβαια, ήταν προσεσημασμένο και γνωστός για τη συμμετοχικούς αγώνες.

Επιπόν, για μια σειρά κακουργιών λαθασκίστηκε (πλήρωσε εγγύηση 3000 ευρώ και του επιβλήθηκαν οι περιοριστικοί όροι της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα και της εμφάνισης ανά δεκαπενθήμερο στο αστυνομικό τμήμα). Στην πρότασή της η εισαγγελέας Δόγκα κάνει δεκτούς όλους τους υπερασπιστικούς ισχυρισμούς που παρουσίασε στο υπόμνημά του ο Γ. Ξύδας, σε συνεργασία με τον συνήγορό του Κ. Παπαδάκη, ενώ κάνει αναφορά και στις καταθέσεις των μαρτύρων υπερασπιστης στην ανακρίτρια.

Πρόκειται για μια αναμφισβήτητα θετική εξελίξιη που περιμένουμε να ολοκληρωθεί με αποδοχή από το Συμβούλιο της πρότασης της εισαγγελέως.

Ο κλειστός αριθμός εισακτέων κόρη οφθαλμού για κυβέρνηση και Πανεπιστήμια

Εκ πρώτης όψεως φαντάζει παρανοϊκό αυτό που ζούμε. Η μεν κυβέρνηση (και αυτή της ΝΔ) να ενδιαφέρεται για άνοιγμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε όλο και περισσότερους ενδιαφερόμενους (κάποιοι το ονόμασαν μάλιστα και “ελεύθερη προσβαση”) και τα Πανεπιστήμια, ο χώρος υποτίθεται που κατεξοχήν στοχεύει στο να κάνει τον άνθρωπο κοινωνό της γνώσης και της αξίας των επιστημών, άρα και ικανότερο να εξηγεί, ν' αντιμετωπίζει και να βελτιώνει τη ζωή (άρα το μέλλημα είναι η γενναιόδωρη προσφορά αυτού του αγαθού σε όλους αν είναι δυνατόν τους ανθρώπους) να θέτουν ενστάσεις και να αντιδρούν.

τους από τα αρχικά λυρεύειντα KATEE είχε ως κύριο στόχο την προσφορά απατηλών ονείρων στα διφασμένα για πανεπιστημιακές σπουδές νιάτα, με στόχο την απορρόφηση των κραδασμών εκ μέρους της εργαζόμενης κοινωνίας, που προκαλούσε ο “κλειστός αριθμός” εισακτέων

Και για μεν τις κυβερνήσεις, ουδείς ψύχος. Τα μέτρα που λαμβάνουν κατά καιρούς, όσον αφορά στο περιεχόμενο σπουδών, στις κατευθύνσεις της εκπαίδευσης και στον αριθμό των φοιτούντων στις διάφορες βαθμίδες της, το κεφάλαιο και το κράτος του ενδιαφέρονται πρωτίστως να υπηρετήσουν.

Και βεβαίως στη χάραξη και την εφαρμογή αυτής της εκ των πραγμάτων αντιλαϊκής πολιτικής, υπεισέρχεται και ο λαϊκός παράγοντας, που ανάλογα με τη δυναμική του αναστέλλει ή και καμιά φορά ματαιώνει κάποιες επιλογές είτε ξεναντικάζει τις κυβερνήσεις σε μια πιο "φιλολαϊκή" προσέγγιση, που και πάλι αυτές - οι κυβερνήσεις - προσπαθούν να τη στρέψουν σε βάρος του.

Οσον αφορά τα Πανεπι-
στήματα θα περίμενε κανείς μια
απελευθερωτική ματιά, μια
ουμανιστική στάση. Θα περί-
μενε να μη βαραίνει στη στά-
ση τους η μιζέρια της κρατι-
κής υποχρηματοδότησης και
η λογική του μπακάλη, αλλά
να γίνεται σημαία το δικαίω-
μα στη μόρφωση για όλα τα
παιδιά και οι εξευτελιστικές
κρατικές παροχές που το
υπονομεύουν να γίνουν λόγος
όχι για μείωση των φοιτητών
αλλά για μαχητικούς κοινω-
νικούς αγώνες.

Βεβαίως αυτές οι σκέψεις είναι μόνο για χαζοχαρούμενους αφελείς. Γιατί σχολείο έξω απ' την πολιτική - εν προκειμένω την αστική - δεν μπορεί να υπάρξει και η υψηλόβαθμη πανεπιστημιακή κάστα, που διαμορφώνει και τη στρατηγική και πολιτική του πανεπιστήμιου, έχει απόλυτα ταυτίσει την ύπαρξη και τα συμφέροντά της με αυτά του κεφαλαίου και των διαχειριστών του. Από τα σπλάχνα της επανδρώνεται σε μεγάλο βαθμό ο κρατικός μηχανισμός, από τα σπλάχνα της προέρχονται οι πολιτικοί άνδρες, ενώ είναι γνωστοί οι δεσμοί της με τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις (ιδίως στις τεχνολογικές και θετικές σχολές). Ειδικά αυτοί οι τελευταίοι έχουν δημιουργήσει ένα ζοφερό κλίμα στα Πανεπιστήμια που έχει με τη σειρά του διαβρώσει πολλές συγειδάσεις.

Στα πλαίσια λοιπόν αυτής της επιφράνειακής “αντιδικίας” μεταξύ κυβέρνησης και πανεπιστημίων για τον αριθμό των φοιτουντων στα ΑΕΙ - ΤΕΙ και τον τρόπο πρόσβασης σ' αυτά, θα υπάρχει πάντα ο “κλειστός αριθμός” εισακτέων και κατά συνέπεια και ο τρόπος επιλογής των υποψηφίων. Είναι χαρακτηριστικό ότι και οι προτάσεις που ακούγονται

τελευταία από πανεπιστομιακά χειρί για ελεύθερη πρόσβαση έχουν στον πυρήνα τους το ίδιο ακριβώς σκεπτικό: την “απόλαυση” (;) της πανεπιστημιακής παιδείας μόνο από κάποιους “ικανούς”, η επιλογή των οποίων μετατίθεται μέσα στα Πανεπιστήμια (μετά από ένα προπαρασκευαστικό εξάμηνο ή έτος) και γίνεται από τα ίδια τα Ιδρύματα. Σαφώς με αυστηρότερα κριτήρια και με σκληρότερους δόρους.

Η διεκδίκηση συνεπώς του δικαιώματος στη μόρφωση θα πρέπει να περάσει στην ίδια την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της. Η προβολή αυτού του αιτήματος στον καπιταλισμό από αυτούς που σκέπτονται και δρουν ταξικά, ανοίγει δρόμους όχι μόνο στην ενδυνάμωση της τάσης της εργαζόμενης κοινωνίας για όλο και περισσότερη μόρφωση (που έτσι κι αλλιώς είναι κέρδος για το λαό) αλλά και στη σκέψη της, γιατί αποκαλύπτει τα αδιέξοδα του καπιταλισμού και αναδεικνύει την αναγκαιότητα (και μέσα από εδώ) της αναστορτής του.

εων της ανατροπής του.
ΥΓ. Στα πλαίσια τουτών των "αντιπαραθέσεων", των αντιλήψεων και των πολιτικών 141.400 νέοι (92.000 τελειόφοιτοι και απόφοιτοι μετέχοντες στις εξετάσεις της Γ' τάξης των Ενιαίων Λυκείων + 15.000 της κατηγορίας του 10% + 1000 της Δ' Τάξης των Εσπερινών Λυκείων + 33.400 μαθητές και απόφοιτοι των ΤΕΕ) θα δώσουν φέτος έναν σκληρό αγώνα - στην τελική ευθεία του οποίου ήδη μπήκαν - για μια θέση στον ήλιο. Οι θέσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι συνολικά 82.734, άρα 58.666 νέοι θα μείνουν εκτός νυμφώνος.

■ Αμετανόητος

Αυνπότακτος και ανυποχώρητος στις απόψεις του μέχρι το τέλος, βγήκε νικητής ύστερα από 18 χρόνια στα ισραηλινά κάτεργα ο ισραηλινός πυρηνικός μηχανικός Μορντεχάι Βανούνου την περαιωμένη Τετάρτη 21 Απρίλη. Εκατοντάδες άνθρωποι από το Ισραήλ και άλλες χώρες που του συμπαραστάθηκαν όλα αυτά τα χρόνια περίμεναν έξω από τη φυλακή για να υποδεχθούν τον άνθρωπο που το 1986 τόλμησε να αποκαλύψει στους "Σάντεϊ Τάιμς" του Λονδίνου στοιχεία για το μυστικό πυρηνικό οπλοστάσιο του Ισραήλ. Βασισμένοι στα στοιχεία αυτά και σε φωτογραφίες που είχε τραβήξει κρυφά μέσα στον πυρηνικό σταθμό της Ντιμόνα, όπου εργαζόταν, ειδικοί επιστήμονες εκτίμησαν τότε ότι το Ισραήλ είχε το έκτο σε μέγεθος πυρηνικό οπλοστάσιο στον κόσμο. Τον ίδιο χρόνο η Μοσάντ απήγαγε το Βανούνου στη Ρώμη και κατέληξε με την κατηγορία του προδότη στη φυλακή της Ασκελον, όπου πέρασε τον περισσότερο χρόνο της φυλάκισής του σε απομόνωση.

Όμως και ύστερα από την αποφυλάκισή του ο Βανούνου θα ζει υπό το άγρυπνο βλέμμα της Μοσάντ, αφού εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται επικίνδυνος για την ασφάλεια του ισραηλινού κράτους και θα παρακολουθείται σε κάθε του βήμα. Δεν του χορηγείται διαβατήριο και απαγορεύεται η έξοδός του από τη χώρα. Του απαγορεύεται επίσης να πλησιάσει σε ξένες πρεσβείες, λιμάνια και αεροδρόμια και να μιλά με ξένους χωρίς να ζητήσει άδεια, τη στιγμή μάλιστα που ο ίδιος δηλώνει ότι δεν έχει να αποκαλύψει τίποτα άλλο. Ο φασισμός και η εκδικητικότητα του ισραηλινού κράτους σ' όλο τους το μέγεθος!

Ας αφήσουμε όμως να μιλήσουν τα δια του τα λόγια, παραθέτοντας κάποια χαρακτηριστικά αποσπάσματα από τη δήλωση που έκανε κατά την έξοδό του από τη φυλακή, μιλώντας στα αγγλικά, ως πρώτη αντίδραση στις απαγορεύσεις που του έχουν επιβληθεί.

...Δε μιλάω στα εβραϊκά. Αν το Ισραήλ δεν μου επιτρέπει να μιλάω σε ξένους δεν μιλάω στα εβραϊκά...

Σ' όλους αυτούς που με αποκαλούν πρόδοτη λέω ότι είμαι περήφρανος και ευτυχισμένος γι' αυτό που έκανα. Είμαι πολύ χαρούμενος που κατάφερα να κάνω αυτό που έκανα...Δεν έχω κανένα μυστικό. Όλη αυτή η φλυαρία για μυστικά είναι μπούρδες...Όλα τα μυστικά δημοσιεύτηκαν και είναι γνωστά σ' όλο τον κόσμο...Δεν βλάπτω το Ισραήλ. Δεν με ενδιαφέρει το Ισραήλ...Δεν είπα ότι δεν τρέπει να υπάρχει το Ισραήλ. Όμως ο Βανούνου Μορντεχάι λέει ότι δεν χρειαζόμαστε ένα εβραϊκό κράτος. Ο Βανούνου Μορντεχάι λέει ότι δεν θελει νοι ζει στο Ισραήλ ότι δεν χρειάζεται ένα εβραϊκό κράτος. Είναι στο χέρι του εβραϊκού λαού να λύσει τα προβλήματα με τους Παλαιστίνους..

Είπα στη Μοσάντ ότι δεν καταφέρατε να με τσακίσετε, δεν καταφέρατε να με κάνετε τρελό.

Είναι καιρός να σταματήσει η σιωπή και η μυστική συνεργασία της Δύσης, των ΗΠΑ, του Καναδά και όλης της Ευρώπης που βοηθά το Ισραήλ και συγκαλύπτει τα μυστικά του...

Το Ισραήλ δεν χρειάζεται πυρηνικά όπλα, ιδιαίτερα τώρα που ολόκληρη η Μέση Ανατολή είναι ελεύθερη από τέτοια όπλα...Το μήνυμά μου σήμερα σ' όλο τον κόσμο είναι να ανοίξει ο πυρηνικός αντιδραστήρας της Ντιμόνα για επιθεωρήσεις...Είμαι σύμβολο της θελήσης για ελευθερία. Δεν μπορείτε να τσακίσετε το ανθρώπινο πνεύμα".

Ο αγώνας συνεχίζεται

22 Μάρτη - 17 Απρίλη. 26 μέρες μετά τη δολοφονία του γηέτη και ιδρυτή της Χαμάς, σεΐχη Αχμέντ Γιασίν, οι Σιωνιστές κράτησαν το λόγο τους. Ο αντικαταστάτης του Γιασίν και ιστορικό στέλεχος της οργάνωσης, Αμπντέλ-Αζίζ Άλ Ραντίσι, πέφεται νεκρός από επτά πυραύλους που εκτοξεύτηκαν από ελικόπτερο Απάτοι το βράδυ του Σαββάτου. Μόλις είχε επισκεφτεί το σπίτι του μετά από μήνες, καθώς όλο αυτό τον καιρό κρυβόταν σε διάφορα μέρη.

Ο Ραντίσι πέθανε σα μαχητής. Ενας μαχητής που αντιστάθηκε στη σιωνιστική κατοχή που έχει μετατρέψει την Παλαιστίνη σε ένα απέραντο στρατόπεδο συγκέντρωσης. Γ' αυτό και η κηδεία του ήταν μια απέλειτη λαοθάλασσα, μια ακόμα μεγάλη διαδήλωση ενάντια στον ισραηλινό φασισμό.

Οσοι πιστεύουν ότι με τις πολιτικές δολοφονίες που οργανώνουν οι Σιωνιστές ο Παλαιστινικός λαός θα καμφθεί και θα υποταχθεί δε γνωρίζουν τίποτα γι' αυτό το λαό που πάνω από μισό αιώνα μάχεται και θα συνεχίσει να μάχεται μέχρι τη στιγμή της δικαιώσης του. Τώρα όλοι είναι "Χαμάς", όπως υποστηρίζουν όλοι οι ανταποκριτές στη Λωρίδα της Γάζας, πράγμα που επιβεβαιώθηκε με τον όγκο και τον παλμό της κηδείας-διαδήλωσης που έγινε

την επόμενη μέρα της δολοφονίας του, αλλά κι απ' το τριήμερο εθνικό πενθούσα που αναγκάστηκε να κηρύξει ο Αραφάτ πριν μερικά χρόνια είχε συλλάβει το Ραντίσι, την εποχή της "ειρήνης των γενναίων".

Η οργή δεν ξεχελίσει όμως μόνο στη Λωρίδα της Γάζας. Δυτική Οχθή, Λίβανος, Μαρόκο, Ιορδανία και Αίγυπτος σείστηκαν απ' τις διαδηλώσεις οργής κι εκδίκησης. Οι Σιωνιστές άμως παρουσιάζονται άκαμπτοι. Δηλώνουν ότι ο επόμενος στόχος είναι ο Χαλέντ Μισαάλ, ο ανώτατος γηέτης της οργάνωσης - ο Γιασίν και ο Ραντίσι είχαν την γησιά του τμήματος της Λωρίδα της Γάζας, εκεί που η Χαμάς έχει τη μεγαλύτερη δύναμη - ο οποίος κατοικεί στη Δαμασκό της Συρίας. Με περισσό θράσος το μέλος του υπουργικού συμβουλίου και στενός συνεργάτης του Σαρών, ο Γιδέον Εζρα δηλώνει ότι θα χτυπήσουν ακόμα και στη Δαμασκό όταν αποκτήσουν την επιχειρησιακή δυνατότητα για κάτι τέτοιο.

Στην πραγματικότητα, όμως, οι Σιωνιστές παίζουν το τελευταίο τους χαρτί. Κι αυτό το αποδεικνύει η καθημερινή πραγματικότητα στην Παλαιστίνη. Ο αγώνας συνεχίζεται παρά τις καθημερινές συλλήψεις και δολοφονίες. Ισως χωρίς ακόμα να υπάρξουν "θεαματικές ενέργειες". Όμως αυτό δε σημαίνει ότι ο Πα-

λαιοτινιακός λαός υποτάχτηκε στη στρατιωτική υπεροπτίλια των κατακτητών, ούτε ότι η Χαμάς διαλύεται. Αυτό δεν το πιστεύουν ούτε τα δυτικά ΜΜΕ, όπως η "Ντόπισε Βελε" που χαρακτηρίζει αστείο τον ισχυρισμό ότι η τελευταία επίθεση σηματοδοτεί το τέλος της οργάνωσης Χαμάς.

Οι δεσμοί μεταξύ των παλαιστινιακών αντιστασιακών οργανώσεων γίνονται ακόμα πιο στενοί. Λίγες ώρες πριν τη δολοφονία Ραντίσι, τα στρατιωτικά σκέλη της Χαμάς και της Φατάχ είχαν οργανώσει από κοινού επίθεση αυτοκτονίας στο συνοριακό φυλάκιο του Ερέζ στη Λωρίδα της Γάζας, με αποτέλεσμα το θάνατο ενός αστυνομικού και τον τραυματισμό άλλων τριών. Για ποιο "διάλογο" και ποια "ειρήνη των γενναίων" μπορεί να μιλήσει τώρα ο Αραφάτ; Τις επόμενες μέρες της δολοφονίας σημειώθηκε μπαράζ επίθεσεων με ρουκέτες Κασάμ απ' το στρατιωτικό σκέλος της Χαμάς (18 μέσα σε μία μόνο μέρα), με αποτέλεσμα να τραυματιστούν τουλάχιστον επτά έπτοικοι.

Η αντίσταση δεν τελειώνει με τις πολιτικές δολοφονίες. Το μόνο που μπορούν να πετύχουν οι Σιωνιστές είναι ακόμα περισσότερα φονικά χτυπήματα αντίστοιχα εντός ή εκτός Ισραήλ.

του να αντιμετωπίσει και να συντρίψει την ιρακινή αντίσταση, που γίνεται κυρίως με τη μορφή αντάρτικου ποληγού.

Τέλος, διέξοδος μέσω ΟΗΕ, που επιδιώκουν οι Αμερικανοί για να βγουν από το βάλτο του Ιράκ, δεν φαίνεται προς το παρόν στον ορίζοντα. Αυτόν, άλλωστε, το λόγο επικαλέστηκε και η κυβέρνηση Θατταπάτερο για να δικαιολογήσει την απόφασή της. Οι Αμερικανοί αντιμετωπίζουν τεράστιες δυσκολίες σε όλα τα μέτωπα στο Ιράκ και οι ανταγωνιστές τους (Γάλλοι, Γερμανοί και Ρώσοι κυρίως) δεν είναι διατεθειμένοι να τους δώσουν χέρι βοήθειας σ' αυτή τη φάση μέσω ΟΗΕ. Τρίβουν τα χέρια τους και περιμένουν καλύτερες μέρες για να μπορέσουν, όταν οι Αμερικανοί στριμωχούν περισσότερο, να διεκδικήσουν μεγαλύτερο μεριδίο της ιρακινής πίτας. Στον αέρα βρίσκεται και το σχέδιο "μεταβίβασης" της εξουσίας σε ιρακινή κατ' όνομα κυβέρνηση στις 30 Ιουνίου.

Συνεπώς, το μόνο που φαίνεται στον ορίζοντα είναι η επ' αόριστο παράταση του πολέμου, με προοπτικές δυσοιωνίες για την αμερικανική πολεμική συμμαχία. Δικαιολογημένα λοιπόν τα ποντικιά αρχίζουν να εγκαταλείπουν το καράβι, που θα λασσοδέρνεται και κινδυνεύει.

■ Ρατσισμός α' λα Ισραήλ

44% λιγότερο κατά μέσο όρο αφείβονται οι Παλαιστίνιοι που ζουν στο Ισραήλ απ' τους ισραηλινούς εργάτες. Δε μιλάμε γ' αυτούς που έρχονται απ' την Παλαιστίνη αλλά γ' αυτούς που έχουν πολιτογραφηθεί ως "Αραβές πολίτες του Ισραήλ" και διαμένουν μόνιμα εντός ισραηλινού εδάφους. Αυτό αποκάλυψε έκθεση του ερευνητικού Ινστιτούτου "Adva Center" σύμφωνα με το αραβικό ειδησεογραφικό πρακτορείο "Al Bawaba" την περασμένη Δευτέρα 19 Απριλί.

Η έκθεση βασίζεται σε στοιχεία του 2001 του ισραηλινού "Εθνικού Ασφαλιστικού

Ιστορική αναγκαιότητα..

Μπαστούνια τα βρήκαν οι "πλανητάρχες". Πόσο λίγα αλήθεια φαίνονται τώρα τα "υπερόπτηα" τους. Πόσο ανίκανα να αντιμετωπίσουν τους ξυπόληπτους και "καθυστερημένους" Ιρακινούς που δε διάβασαν τις "αναλύσεις" των "ειδικών" για να μάθουν ότι στην εποχή της τεχνολογικής επανάστασης κάθε άλλη επανάσταση είναι "μάταιη".

Ο Ιρακινός λαός δεν έβαλε όμως μόνο τα γυαλιά στους νταβούτζήδες του πλανήτη, αλλά και στους "πολιτισμένους" λαούς που καταφέρουν να επιβιώνουν απ' τα ψήφουλα που τους δίνουν οι δυνάστες τους. Ψήφουλα που προέρχονται απ' την συγνή εκμετάλλευση των λαών της Ανατολής.

Ισως καπιτοίοι να μας αντιτείνουν ότι οι Ιρακινοί ανπιστέκονται επειδή οι κατακτητές δεν τους πέταξαν ούτε ένα ξεροκόμματο. Οπι αν τους το δώσουν θα βάλουν την ουρά στα σκέλια και θα υποτοχτούν τελικά στους κατακτητές. Ως προς το πρώτο, δεν ορκεί παρά να ρίξουμε μια μαστιά στον πλανήτη για να καταλάβουμε πόσο μεγάλο ψέμα είναι. Το Ιράκ δεν είναι η μόνη περιοχή του πλανήτη που η ζωή είναι αφόρητη. Ούτε η χειρότερη. Υπάρχουν πολύ χειρότερες ζώνες απόλυτης εξαθλίωσης κι όμως τέτοια αντίσταση δεν είδαμε. Μήπως στην Αφρική οι λαοί δεν πεινάνε; Εκεί όμως οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις έχουν κατακρέψει να το παίζουν “διαίτητές” σε αιματηρούς εθνικούς πολέμους και δεν αντιμετώπισαν αντίσταση, εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις στο παρελθόν (π.χ. Σομαλία).

Ενώ στο Ιράκ κάθε προσπάθεια για τεχνικό διχασμό μεταξύ Σουνιτών και Σιιτών έπεισε στο κενό. Οι προβοκάτησες με τις βομβιστικές επιθέσεις στα ιερά τεμένη σε Καρμπάλι και Βογδάτη στις 2 Μάρτη και στη Ναζάρε στα τέλη του περασμένου Αυγούστου, δίλες με θύματα αποκλειστικά Ιρακινούς, απέτυχαν παταγωδώς. Ο Ιρακινός λαός δεν τοιμπήσε. Τα καραβάνια της αλληλεγγύης στην πολιορκημένη Φαλούζα ήταν η καλύτερη απόδειξη γ' αυτό. Και τα παραμύθια με το δήθεν γράφμα της... Άλλαντα ότι η πρόκληση διχασμού θα διευκολύνε την ήττα των Αμερικάνων πήγραν τη θέση που τους αρμόζουν. Στα σκουπίδια της Ιστορίας.

Η εξαθλίωση δε σηματοδοτεί ανογκαστικά και αντίσταση. Και μάλιστα τέτοιου μεγέθους και τέτοιας αντοχής.

Ως προς το δεύτερο, ότι δηλαδή μόλις οι Αμερικανοί δώσουν ένα ξεροκόμματο ο αγώνας θα σταματήσει, ας μην προτρέχουν όσοι έχουν πάψει να πιστεύουν στη δύναμη της αντίστασης των λαών. Αν ήταν έτσι τα πράγματα, οι Ιρακινοί δεν θα σκότωναν τους ξένους εργολάβους στο Ιράκ αλλά θα τους υποδέχονταν για ν' “ανοξέουν οι δουλειές”. Αν ήταν έτσι, ο λαός θα έγλειφε το “Ιρακινό Κυβερνητικό Συμβούλιο” μπας και βολευτεί μετά τη “μετάβαση της εξουσίας”.

Η πραγματικότητα είναι ότι το Ιράκ έχει μετατραπεί σε Παλαιστίνη. Οι κατακτήτες ούτε θέλουν ούτε μπορούν να “βολέψουν” τον Ιρακινό λαό. Κι αυτό δχι από... κακία ή στενοκεφαλία του Μπους, αλλά γιατί στην εποχή της οξυμένης οικονομικής κρίσης κάπι τέτοιο είναι αδύνατο. Εδώ εφορμούν ενάντια στα δικαιώματα των εργατικών τάξεων της Δύσης, για την Ανατολή θα ενδιαφερθούν;

Αυτή είναι και η "οχλημειος πιτέρνα" του καπιταλιστικού συστήματος. Προκαλώντας την έσχατη εξαθλίωση γεννά και τους νεκροθάφτες του. Μπορεί ο αγώνας του Ιρακινού λαού να είναι αγώνας εθνικός κι όχι ταξικός. Ομως το μήνυμα που στέλνει σ' όλους τους λαούς έχει τεράστια σημασία και από ταξική σκοπιά. Αν ένας "ξυπόλητος" λαός μπορεί να ζορίζει το μεγαλύτερο στρατό του πλανήτη, τότε η εποχή των κοινωνικών επαναστάσεων δεν είναι ουτοπία

IPAK

ΗΙρακινή αντίσταση εξέπληξε ξανά τους πάντες. Ενα χρόνο μετά την “απελευθέρωση”, το Ιράκ ξαναζεί το βουητό του πολέμου. Οι κατακτητές ξαναθυμούνται τις πρώτες μέρες του πολέμου, όταν ξαφνιασμένοι έβλεπαν τη σφοδρή αντίσταση να καθυστερεί τη βάρβαρη επελασή τους στο νότιο Ιράκ. Υποστηρίζουν ότι δεν πρόκειται για εξέγερση αλλά για “συμμορίτες”. Και τα ΜΜΕ εδώ στην Ελλάδα έχουν θάψει το ζήτημα. Κι όταν το παρουσιάζουν, το παρουσιάζουν στρεβλά. Σα να πρόκειται για μια κόντρα μεταξύ των οπαδών κάποιου φραντικού ισλαμιστή με τους Αμερικάνους. “Αγνοώντας” ότι η εξέγερση έχει πάρει παλλαϊκό χαρακτήρα. Πάντοτε όμως στην Ιστορία έτσι αντιμετωπίζονταν οι εξέγερσεις απ’ αυτούς που είχαν ή στηρίζαν την εξουσία.

Πόσο άραγε έχουμε αντιληφθεί ότι οι στιγμές που ζούμε είναι πράγματι ιστορικές; Οτι τηρουμένων των αναλογιών βρισκόμαστε μπροστά σε ένα νέο Βιετνάμ, με τους “ξυπόλητους βαρβάρους” να κάνουν σκόνη τα υπερόπτια των κατακτητών; Εδώ ακόμα και ο γερουσιαστής των “Δημοκρατικών” Εντουαρντ Κένεντι έφτασε να χαρακτηρίσει το Ιράκ “Βιετνάμ του Μπους”, συγκρίνοντας τον Μπους με τον Νίξον.

Μέσα στις δύο βδομάδες που δεν κυκλοφόρησε η «Κ» κι ο «δυτικός πολιτισμός» γιόρταζε «χαρούμενα» το άγιο Πάσχα του, τα γεγονότα έτρεξαν με ρυθμό χιονοστιβάδας. Γι' αυτό και είναι αδύνατον να τα καλύψουμε όλα αναλυτικά. Θα προσπαθήσουμε όμως να συνοψίσουμε τα σημαντικότερα γεγονότα που συνέβησαν για να παρουσιάσουμε όσο γίνεται πληρέστερα την κατάσταση που επικρατεί στο Ιράκ, που αποδεικνύεται τάφος των κατακτητών. Άλλωστε, τα γεγονότα δεν τελείωσαν, ούτε πρόκειται να τελειώσουν, όποια «συμβιβαστική» λύση κι αν βρεθεί.

■ Το μεγάλο ξέσπασμα

Εγκλωβισμένοι στην αλαζόνειά του κατακτητή, οι Αμερικανοί επιχείρησαν να ξεκαθαρίσουν τους λογαριασμούς τους με όσους υποθάλπουν την αντίσταση στη χώρα. Ο

πιο ριζοσπαστικός ήγέτης των Σιτών, ο Μοκτάντα Άλ Σαντρ, αποτελούσε από καιρό ένα αγκάθι που έπρεπε να φύγει από τη μέση ή να υποταχθεί. Γι' αυτό και όταν βρήκαν την ευκαιρία απαγόρευσαν για δύο μήνες την κυκλοφορία της εφημερίδας "Άλ Χάουζα αλ Νατίκα" (που πρόσκειται στο Σαντρ), με το αιτιολογικό ότι "προωθούσε τη βία", και συ-

πρωθυπουργία¹, και οι νέλαβαν τον Μουσταφά Αλ Γιακούμπη, στενό συνεργάτη του Σαντρ.

Ομως δεν τα λογάριασαν καλά. Η απάντηση του Ιρακινού λαού ήταν άμεση με διαδηλώσεις σε διάφορες πόλεις, που κορυφώνονται την Κυριακή 4 Απριλίη στη μεγάλη αντικατοχική διαδήλωση που πραγματοποιείται εξώ απ' την ιστονική βάση στην Κούφα, κοντά στην ιερή πόλη των Σιτών, Νατζάφ, στο κεντρικό Ιράκ. Η διαδήλωση δεν αργεί να μετατραπεί σε ένοπλη σύγκρουση. Οι πιώτες πέτρες που πέφτουν

στην ιστονική βάση κάνουν τους Ισπανούς στρατιώτες να ανοίξουν πυρ στο ψωχνό, σκοτώνοντας έτσι τουλάχιστον 20 Ιρακινούς διαδηλωτές και τραυματίζοντας πάνω από 200

Από τη «ματωμ

αρχή μιας ένοπλης εξέγερσης που εξαπλώνεται με ρυθμό χιονοστίβαδας μια και η μία με τά την άλλη οι περισσότερες πόλεις του Ιράκ αρπάζουν φωτιά.

■ Γενικευμένη σύρραξη

Οι διαδηλώσεις και οι ένοπλες συγκρούσεις εξαπλώνονται σε όλο το νότιο και κεντρικό Ιράκ. Απ' τη Νασιρίγια και τη Βασόρα στο Νότο, όπου σημειώνονται συγκρούσεις μεταξύ Ιταλούς και Βρετανούς στρατιώτες αντίστοιχα, μέχρι την Καρμπάλα, τη Φαλούτζα, τη Κουτ και το Ραμάντι στο κέντρο, και τη Σαμάρα και τη Μπακούμπιτα στο βορρά, αλλά και την πρωτεύουσα Βαγδάτη, το Ιράκ φλέγεται. Ταυτόχρονα βόμβες εκρήγνυνται και στη Κίρκουκ και τη Μοσούλη, όποια πραγματοποιούνται και αντικοτοποιούνται διαδηλώσεις. Οι πόλεις Φαλούτζα, Νατζάφ, Κούφα και Κουτ πέφτουν στα χέρια των Ιρακινών ανταρτών, που σύμφωνα με το Αλ-Τζαζίρα (15/4) ελέγχουν βασικές οδικές αρτηρίες 150 χιλιομέτρων απ' τη Βαγδάτη μέχρι τη Φαλούτζα και στήνουν μπλόκα κατά μήκος του δρόμου.

Οι συγκρούσεις επεκτείνονται και στα σύνορα με τη Συρία στη Δυτικό Ιράκ, όπου τη περασμένη Κυριακή 1 Απρίλη 300 Ιρακινοί μαχητές εξαπολύουν επιθεση σε Αμερικάνους πεζοναύτες παρασύροντάς τους έξω απ' τη βάση τους και χτυπώντας τους με 24 βλήματα άλμων. Οι συγκρούσεις κρατούν 14 ώρες και τουλάχιστον πέντε στρατιωτούς

τουλαχιστον πεντε πεζοναυτες σκοτωνονται στα πρώτα 90 λεπτά. Ταυτόχρονα, δεκάδες όμηροι (40 σύμφωνα με την "Αλ-Μανάρ" 14/4) πέφτουν στα χέρια των ανταρτών. Πολλοί απ' αυτούς είναι εργολάβοι και επινειουματίες που συμμετείχαν

και επιχειρήσεις που ορμά-
τέχουν στο πλιάτσικο του Ιράκη
δημοσιογράφοι, καθώς κι ένας
Αμερικανός στρατιώτης.
Το αντόρτικο που συνεχίζεται
ταξιδεύει χρόνο μετά την “απελευθέρωση”
μετατρέπεται σε πλέον σε γενικευμένη σύρρο-
ξη. Τόσο που αικόμα και από
υπουργού Εξωτερικών ΗΠΑ καθώς
και από την Βρετανίας, Πάουελ και Στρατό-
δηλώνουν ότι δεν περίμεναν την
τοια εξελίξη.

■ Ο αποκλεισμός της Φαλούτζα

Την επομένη της "ματωμέ

ένη Κυριακή» στη λαϊκή εξέγερση

νης Κυριακής” των Ιρακινών στην Κούφα, ξεκινάει η μεγάλη επιχείρηση των Αμερικανών στη Φαλούτζα. Μια πόλη 300.000 κατοίκων, που κατοικούν κυρίως Σουνίτες κι έχει αποτελέσει προπύργιο της αντίστασης κατά των κατακτητών. Οι Αμερικανοί “σφραγίζουν” την πόλη σαν αντίποινα στις εκτελέσεις τεσσάρων Αμερικανών εργολάβων, μια βδομάδα πριν, από Ιρακινούς αντάρτες και τη διαπόμπευση των πτωμάτων τους απ’ το λαό της Φαλούτζα. Ταυτόχρονα, γύρω στους 1200 πεζοναύτες και δύο τάγματα των ιρακινών δυνάμεων ασφαλείας πολιορκούν την πόλη. Αμερικανικό ελικόπτερο βομβαρδίζει κατοικημένη περιοχή σκονώντας πέντε άτομα.

Οι σφροδρές μάχες θα συνεχιστούν για τέσσερις μέρες, μέχρι να γίνει η πρώτη “εκεχειρία” που συμφωνείται από τους Αμερικανούς και τους πολιορκημένους Ιρακινούς. Μια “εκεχειρία” που ποτέ δεν εφαρμόστηκε, καθώς οι επιθέσεις των Αμερικάνων ποτέ δε σταμάτησαν, πρόγμα που επιβεβαιώνουν οι ανταποκριτές του Αλ-Τζαζίρα και άλλων πρακτορεών: «Ο ανταποκριτής του Αλ-Τζαζίρα στη Φαλούτζα περιγράφει την κατάσταση στην πόλη ως “τρομερή” με πτώματα και διαμελισμένα κορμιά να κείτονται στους δρόμους καθώς αμερικανικά αεροσκάφη βροντάνε στους ουρανούς βομβαρδίζοντας, εκτοξεύοντας πυραύλους και πολυβολώντας σπίτια. Σύννεφα καπνού στρώνονται από κάθε τμήμα της πολιορκημένης πόλης. Νοσοκομειακά και ιδιωτικά αυτοκίνητα προσπαθούν να αποφύγουν τα πυρά των αεροπλάνων -που χτυπάνε ό,τι κινείται στην πόλη- για να μεταφέρουν πτώματα, διαμελισμένα κορμιά και τους τραυματισμένους, οι περισσότεροι απ’ τους οποίους γυναίκες και παιδιά, σε προχειροφτιαγμένα νοσηλευτικά κέντρα και νεκροταφεία. Το ίδιο το Γενικό Νοσοκομείο της Φαλούτζα καταστράφηκε σοβαρά από τα αμερικανικά πυρά την πρώτη μέρα της αμερικανικής επίθεσης, αναγκάζοντας τους γιατρούς να στήσουν νοσοκομεία στην ύπαιθρο» (από το πρακτορείο Jihad Unspun, 11/4/04).

Οι Αμερικανοί βομβαρδίζουν συνεχώς την πόλη με F-16 και ελικόπτερα “Κόμπρα”. Δε διστάζουν να χτυπήσουν την Πέμπτη 8 Απρίλη με ρουκέτες ακόμα και ένα τζαμί δηλώνοντας με κυνικότητα ότι μετατράπηκε σε “εργαλείο πολέμου”. Η τακτική των Αμερικανών δυσαρεστεί πολλούς Ιρα-

κινούς που έχουν καταταγεί στον νέο “ιρακινό στρατό” που έστησαν οι κατακτητές. Σύμφωνα με το τηλεοπτικό δίκτυο Αλ-Μανάρ, «ο Αμάρ Χουσεΐν, ένας στρατιώτης ειδικού στρατιωτικού σώματος που χρεώθηκε να περιπολεί βόρεια της Φαλούτζα, δήλωσε σε δημοσιογράφους σε μια αμερικανική βάση πεζοναυτών ότι οι 180 απ’ τους 240 στρατιώτες του τάγματός του θέλουν να αποσυρθούν απ’ την εμπόλεμη ζώνη όπου τους ζητήθηκε να χτυπήσουν τζαμιά ή να ανατινάξουν σπίτια, πρόγμα που αυτός και οι φίλοι του δε μπορούν να το κάνουν» (Αλ-Μανάρ, 18/4/04). Παρόμοια πληροφορία έρχεται κι απ’ το Αλ-Τζαζίρα (16/4) σύμφωνα με την οποία μελή της 36ης ταξιαρχίας του “ιρακινού στρατού” δήλωσαν ότι τα αμερικανικά στρατεύματα τους περικύλωσαν με τανκς και ελικόπτερα για τρεις μέρες, μετά την άρνησή τους να συμμετάσχουν στις στρατιωτικές επιχειρήσεις στην πόλη.

Αποτέλεσμα όλων αυτών των επιθέσεων ήταν μέσα σε μία βδομάδα 600 Ιρακινοί (μεταξύ των οποίων 100 παιδιά) να σκοτωθούν και πάνω από 1200 να τραυματιστούν. Θύματα τρεις φορές περισσότερα απ’ τα θύματα της Μαδρίτης, όμως κανείς δε μιλά για εγκλήματα πολέμου! Κι όμως πρόκειται για γενοκτονία, όπως υποστήριξε ακόμα και μέλος του διορισμένου από τους Αμερικανούς κυβερνητικού συμβουλίου (σύμφωνα με το BBC).

Ταυτόχρονα, όμως, εκτινάσσονται και οι απώλειες των κατακτητών. Την Τρίτη 13 Απρίλη καταρρίπτεται ένα αμερικανικό ελικόπτερο “Απάτο” 20 χιλιόμετρα ανατολικά της Φαλούτζα και η ομάδα της Φαλούτζα και η ομάδα διάσωσης δέχεται σφροδά που

χάτι” (του στρατού του σίτης ηγέτη). 2500 Αμερικανοί στρατιώτες με τεθωρακισμένα συγκεντρώνονται στα περίχωρα με σκοπό να εισβάλουν στην πόλη και να συλλάβουν ή να σκοτώσουν τον Σαντρ. Πρόγμα που αποδεικνύεται ιδιαίτερα δύσκολο καθώς η Νατζάφ έχει μετατραπεί σε “Λωρίδα της Γάζας”. Χιλιάδες οι οπλισμένοι είναι έτοιμοι να δώσουν τη ζωή τους για να αντισταθούν στην επερχόμενη εισβολή. Οι περισσότεροι απ’ αυτούς είναι νεολαίοι που αποτελούν και την πλειοψηφία του λαού της χώρας, της οποίας ο μέσος όρος ηλικίας των κατοίκων είναι 19 χρόνια. Ακόμα και ο μετριοπαθής σίτης κληρικός αγιατολάχ Αλ-Σιοτάνι προειδοποιεί τους Αμερικανούς να μην εισβάλουν δηλώνοντας ότι η Νατζάφ και η Καρμπαλά (που αποτελούν ιερές πόλεις των Σιιτών) αποτελούν “κόκκινες ζώνες” που

οι Αμερικανοί δεν πρέπει να πατήσουν το πόδι τους.

Μετά από διαπραγματεύσεις του Σαντρ και τεσσάρων ηγετικών κληρικών (μεταξύ των οποίων και ο Αλ-Σιοτάνι), η Νατζάφ περνάει στον ελεγχό της ιρακινής αστυνομίας, χωρίς όμως οι μαχητές του Σαντρ να παραδώσουν τα όπλα τους. Σε αποκλειστική συνέντευξη του στον αραβικό σταθμό “Αλ-Μανάρ”, την Τετάρτη 14 Απρίλη, ο Σαντρ δηλώνει: «Οι πόρτες είναι ανοιχτές για οιδήπτωτε. Δεν θα κλείσουμε καμία πόρτα που θα μπορούσε να ανοίξει για να λυτρώσει τον Ιρακινό λαό. Ολοι συνεργάζονται και εγώ πίθευαι στην υπηρεσία οποιασδήποτε ισλαμικής ηγεσίας και έχω δηλώσει ότι η μόνη μου απαιτηση είναι η απελευθέρωση της πρωτεύουσας του Ιμάμη Αλ-Μαχντί (Νατζάφ) απ’ τις δυνάμεις κατοχής και η απόσυρση τους το συντομότερο δυνατό». Ταυτόχρονα, ο Σαντρ δηλώνει έτοιμος να θυσιαστεί γι’ αυτό το σκοπό. Οι Αμερικανοί ζητούν τη βοήθεια του Ιράν για να βρεθεί λύση. Οι διαπραγματεύσεις αποτυγχάνουν κι ο Σαντρ αρνείται να διαλύσει το στρατό του “Αλ-Μαχντί”. Ενα στρατό που εκτιμάται γύρω στα 4400 άτομα σύμφωνα με τις κατοχικές αρχές (ενώ σύμφωνα με τον Ερυθρό Σταυρό οι κρατούμενοι είναι 6500). Αποτελέσμα ήταν να σκοτωθούν 22 κρατούμενοι και να τραυματιστούν 92, σύμφωνα με τους Αμερικανούς. Φυσικά, κανένας φρουρός ή Αμερικανός στρατιώτης δεν τραυματίστηκε κατά την αμερικανική διοίκηση!

■ Αδιέξοδο

Οι Αμερικανοί βλέπουν ότι δεν τους παίρνει και αποφασίζουν να μειώσουν το στρατό που πολιορκεί τη Νατζάφ από 2500 σε 2000 άνδρες, ενώ στη Φαλούτζα σπεύδουν να κλείσουν συμφωνία με τους μετριοπαθείς κληρικούς της πόλης για την άρση της πολιορκίας. Μια επαίσχυντη συμφωνία που προβλέπει τον αφοπλισμό των αντάρτικων ομάδων, κάτι που είναι αμφιβόλιον θα περάσει εύκολα.

Μπορεί οι συνεργαζόμενες με τους κατακτητές ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας να επέστρεψαν στην πόλη και να ανέλαβαν καθήκοντα, είναι αμφίβολο όμως αν θα διαλυθούν οι ένοπλες ομάδες που αντιτίθενται στην κατοχή. Άλλωστε, μετά τη συμφωνία σημειώθηκαν κι άλλες συγκρόσεις στην πόλη, με τους Αμερικανούς πεζοναύτες να συγκρούονται με ενόπλους σκοτώνοντας οχτώ αντάρτες. Ενώ οι Αμερικανοί διοίκηση μέρες μετά τη συμφωνία (την περαισμένη Τετάρτη) άρχισαν να γκρεμίζουν σπίτια -κατά τα πρότυπα των Σιιώνιστών προκαλώντας την αγανάκτηση σουνιτών κληρικών που κάλεσαν τους αντάρτες να μην παραδώσουν τα όπλα. Ενώ έκανε τον Πάσουελ να δη-

■ 5-6 Ιουνίου στο Πολυτεχνείο, το διήμερο της ΚΟΝΤΡΑΣ Αντίσταση στην παγκόσμια τρομοκρατία του κεφαλαίου

Το Σαββατοκύριακο 5 και 6 Ιουνή θα γίνει φέτος στο Πολυτεχνείο το διήμερο της «Κ». Συνεχίζονται την περονή μας προσπάθεια για ευρύτερες συναντήσεις, οργανώνομενες ένα διήμερο εικδηλώσεων, αφιερωμένο στα μεγάλα θέματα της παγκόσμιας τρομοκρατίας του κεφαλαίου και της πορείας του εργαστικού κινήματος.

Προβολές, εκθέσεις βιβλίου και φωτογραφίας, μουσικά και θεατρικά δρώμενα, θα πλαισιώσουν τα πάνελ συζητήσεων που ευλπιστούμε να δώσουν σε όλους μας τροφή και ερεθίσματα για τη συνέχιση της δράσης μας.

Περισσότερες λεπτομέρειες για το περιεχόμενο των εκδηλώσεων θα ανακοινωθούν σε επόμενα φύλλα της εφημερίδας μας.

λώσει ότι η εκεχειρία δεν πρόκειται να κρατήσει για πολύ εφόσον καθυστερεί ο αφοπλισμός των Ιρακινών ανταρτών και τον Ράμσφελντ να δηλώσει ότι δεν υπάρχουν πολλές πιθανότητες για εξεύρεση λύσης μέσω διαπραγματεύσεων.

Ολα αυτά αποτυπώνουν το αδιέξοδο στο οποίο έχουν περιέλθει οι κατακτητές που αντιλαμβάνονται ότι για να επικρατήσουν θα χρειαστεί να... αφανίσουν τη χώρα απ’ το χάρτη.

■ Οι συγκρούσεις συνεχίζονται

Πέρα όμως απ’ τη Φαλούτζα και τη Νατζάφ, οι συγκρούσεις συνεχίζονται και σ’ άλλα μέρη του Ιράκ. Στη Βαγδάτη, την περασμένη Τρίτη 20 Απρίλη, οι αντάρτες έπληξαν με 12 όλμους τη μεγαλύτερη φυλακή του Ιράκ, Αμπού Γράιμπ

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ No 2

■ 24η μέρα, Παρασκευή, 2.4.2004

Τη χαριστική βολή στην αξιοπιστία των περιβόητων αρχείων της Στάζι έδωσε ο απόστρατος στρατηγός της ΕΛΑΣ Μιχάλης Νηστικάκης, καταθέτοντας ολόκληρη την ημέρα στη δίκη. Μετά τη Μαίρη Μπόση, που ουσιαστικά μετατράπηκε σε μάρτυρα υπεράσπισης των κατηγορούμενων, ο Νηστικάκης, η κλήτευση του οποίου είχε ζητηθεί από την πολιτική αγωγή, επειδή παρουσιάζοντας ως ειδικός της, μετά τη Μπόση, που υποστήριζε ότι ο ΕΛΑ διαλύθηκε το 1995, γ' αυτό και ζήτησε εξηγήσεις για το «Ο αγώνας συνεχίζεται» με το οποίο τελειώνει αυτή η προκήρυξη, συμπληρώνοντας: «Μήπως σταμάτησαν επειδή διέρρευσαν τα ονόματα;». Ο Νηστικάκης, αντιλαμβανόμενος την οργωνία της προέδρου να μείνει ανοιχτό αυτό το ζήτημα, επειδή χωρίς αυτό δεν μπορεί να σταθεί η κατηγορία της «συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση» (υπάρχει παραγραφή), απάντησε ότι δεν ξέρει τι σκέφτηκαν τα μέλη του ΕΛΑ. Δεν της έκανε, δηλαδή, το χατήρι να συμφωνήσει μαζί της, όπως δεν της έχει κάνει και η Μπόση. Προς το τέλος της κατάθεσής του, όταν συνήγορος υπεράσπισης αναφέρθηκε σε απόρρητη έκθεση της Αντιτρομοκρατικής, που αναφέρει ότι ο ΕΛΑ σταμάτησε τη δράση του το 1995 (το έγγραφο υπάρχει στη δικογραφία), ο Νηστικάκης απάντησε ότι ο Νασιάκος που υπογράφει το έγγραφο ήταν τότε επικεφαλής της Αντιτρομοκρατικής και για να το λέει έτοι πρέπει να είναι.

Ο Νηστικάκης πήγε το Μάρτη του 1993 στο Βιομπάντεν μαζί με αξιωματικούς της Αντιτρομοκρατικής, με εξουσιοδότηση του ίδιου του Μητσοτάκη και εν γνώσει του καγκελάριου Κολ, για να συνεργαστεί με τη γερμανική Αντιτρομοκρατική. Εκεί απλά συζήτησε με γερμανούς αξιωματικούς και κράτησε κάποιες σημειώσεις ο οποίες σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να χαρακτηρισούν έγγραφα. Αρχεία της Στάζι δεν είδε.

Οι αξιωματικοί της Αντιτρομοκρατικής ξαναπήγαν μερικούς μήνες αργότερα και οι άνθρωποι της γερμανικής Αντιτρομοκρατικής τους έδωσαν δυο φακέλους από τα αρχεία της Στάζι. Την ώρα που τους εξέταζαν μπήκε στο γραφείο ο αρμόδιος εισαγγελέας του Βερολίνου, Μέλιν, και τους απαγόρευσε να πάρουν αντίγραφα, αλλά να τα ζητήσουν επίσημα με δικαστική συνδρομή. Μέχρι τον Οκτώβρη του 1993 που ο ίδιος ήταν αρχικά Διευθυντής Ασφάλειας Αττικής και στη συνέχεια υπαρχηγός της ΕΛΑΣ και Κλαδάρχης Ασφάλειας του Σώματος, έγγραφα από τα αρχεία της Στάζι δεν ήθεν στην Ελλάδα. Οι αξιωματικοί της Αντιτρομοκρατικής έφεραν μόνο μερικές σημειώσεις και ελάχιστες φωτοτυπίες που τους έδωσε η γερμανική Αντιτρομοκρατική. Από αυτές τις σημειώσεις προέκυψαν και διάφορα ονόματα που διέρρευσαν τότε στα ΜΜΕ. Ο ίδιος ήταν κατηγορηματικός ότι σε αυτά τα ονόματα δεν περιλαμβάνονταν κανένας από τους κατηγορούμενους. Τα περισσότερα ήταν ονόματα καπιταλιστών (όπως π.χ. ο Κιολεΐδης), ενώ υπήρχαν και τα Φευδώνυμα Φιλίππι και Τζόρτζ, που οι Γερμανοί εκτιμούσαν ότι ανήκαν σε Ελλήνες, χωρίς ποτέ μέχρι τότε να προσδιοριστεί σχέση τους με τους κατηγορούμενους στη δίκη.

Ο Νηστικάκης περιέγραψε τις συνθήκες της σύλληψης του Βόιτ, επικεφαλής της 22ης Διεύθυνσης της Στάζι, και της «φιλικής συνομιλίας» που είχε επί μέρες μαζί του και κατέθεσε με σαφήνεια και κατηγορηματικότητα ότι ο Βόιτ του μιλούσε μόνο γενικά για τη διεθνή τρομοκρατία, χωρίς να του αναφέρει κανένα όνομα Ελληνα.

Οταν ο αναπληρωτής εισαγγελέας Βομπέρης τον ρώτησε σε τί συμπέρασμα τον οδηγεί το γεγονός ότι από το 1995 ο ΕΛΑ δεν έχει κάνει καμιά ενέρ-

γεια, ο Νηστικάκης απάντησε με απόλυτη φυσικότητα: «Μα στην τελευταία προκήρυξη έγραψαν ότι σταματάνε. Άρα σταμάτησαν». Η απάντηση αυτή ενόχλησε πολύ την πρόεδρο Μπριλλή, γιατί ήταν ο δεύτερος ειδικός της, μετά τη Μπόση, που υποστήριζε ότι ο ΕΛΑ διαλύθηκε το 1995, γ' αυτό και ζήτησε εξηγήσεις για το «Ο αγώνας συνεχίζεται» με το οποίο τελειώνει αυτή η προκήρυξη, συμπληρώνοντας: «Μήπως σταμάτησαν επειδή διέρρευσαν τα ονόματα;». Ο Νηστικάκης, αντιλαμβανόμενος την οργωνία της προέδρου να μείνει ανοιχτό αυτό το ζήτημα, επειδή χωρίς αυτό δεν μπορεί να σταθεί η κατηγορία της «συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση» (υπάρχει παραγραφή), απάντησε ότι δεν ξέρει τι σκέφτηκαν τα μέλη του ΕΛΑ. Δεν της έκανε, δηλαδή, το χατήρι να συμφωνήσει μαζί της, όπως δεν της έχει κάνει και η Μπόση. Προς το τέλος της κατάθεσής του, όταν συνήγορος υπεράσπισης αναφέρθηκε σε απόρρητη έκθεση της Αντιτρομοκρατικής, που αναφέρει ότι ο Νασιάκος που υπογράφει το έγγραφο ήταν τότε επικεφαλής της Αντιτρομοκρατικής και για να το λέει έτοι πρέπει να είναι.

Ο Νηστικάκης «άδειασε» εντελώς και τον Ζήση και τον Παπαθεμελή. Ξεκαθάρισε ότι δεν είναι αληθές αυτό που κατέθεσε ο Ζήσης, ότι ο ίδιος (ο Νηστικάκης) πήρε έγγραφα από τη γερμανική «Μπουντεσκριμινάλ». Αυτά ήταν πληροφοριακά στοιχεία, έγγραφα όμως όχι, ήταν η κοφτή απάντησή του. Και χαρακτήρισε ψευδή τη δήλωση Παπαθεμελή, ότι το αρχείο της Στάζι το πήρε μαζί του ο Νηστικάκης όταν παραιτήθηκε από την ΕΛΑ. Είπε ακόμη ότι ο Παπαθεμελής πήγε 1-1,5 χρόνο μετά τον ίδιο στη Γερμανία, αλλά και πάλι αρνήθηκαν να του δώσουν έγγραφα. Του έστειλαν αργότερα μερικά με τη διαδικασία της δικαστικής συνδρομής.

Αυτές οι δηλώσεις ήταν η χαριστική βολή για τον Ζήση, ο οποίος ισχυρίζοταν ότι πήγε το 1994 στη Γερμανία (δηλαδή λίγο μετά τον Νηστικάκη και λίγο πριν τον Παπαθεμελή) και ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής της Γερμανικής Βουλής του άνοιξε τα αρχεία της Στάζι και του είπε να πάρει ό,τι θέλει. Και βέβαια, ήταν ένας κόλαφος και για το δικαστήριο, που όχι μόνο προστάτεψε τον ψευδομάρτυρα και δεν του

■ Μπόση: Πολιτικό το έγκλημα

«Το φαινόμενο της τρομοκρατίας έχει κοινωνικοπολιτικά αίτια και μ' αυτή την έννοια το έγκλημα είναι πολιτικό». Μ' αυτή τη φράση της Μαίρη Μπόση, ένα από τα πουλέντας της εγχώριας «αντιτρομοκρατίας», έκοψε τα ήπιατα του έκτακτου τρομοδικείου που δικάζει στον Κορυδαλλό την «υπόθεση ΕΛΑ». Βλέπετε, από την αρχή της δίκης και με συνοπτικές διαδικασίες το δικαστήριο αποφάσιζε ότι δεν υπάρχει πολιτικό έγκλημα και οι κατηγορούμενοι δεν πρέπει να σταθεί σε κάποια προσαρτίση της Στάζι πρέπει να έχει κάποια ανθρακίτηση.

άσκησε δίωξη, όπως ζήτησε η υπεράσπιση, αλλά και επί σειρά ημερών καθόταν και άκουγε μαργεμένο τα παραμύθια του, προσπαθώντας να αντλήσει από αυτά «αποδείξεις» για να υποκαταστήσουν την απουσία προγραμμάτων απόδειξεων.

Ο Νηστικάκης μας έδωσε και μια μικρή γεύση του θαυμαστού κόσμου των μυστικών υπηρεσιών, στον οποίο ο ένας πράκτορας προσπαθεί να εξοντώσει τον άλλο, σκόμια και όταν ανήκουν στην ίδια υπηρεσία. Ο Βόιτ έμενε δύο χρόνια στην Ελλάδα (στο Βόλο) και κανένας δεν είχε πάρει χαμητάρι ποιος ήταν. Τον εντόπισαν οι Γερμανοί και κατέφθασαν, ακολουθώντας τη γυναίκα του, τέσσερις. Τρεις έναντολοι και ένας της Αντιτρομοκρατικής περιέγραψε στη Γερμανία, επειδή χωρίς αυτό δεν μπορεί να σταθεί η κατηγορία της «συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση» (υπάρχει παραγραφή), απάντησε ότι δεν ξέρει τι σκέφτηκαν τα μέλη του ΕΛΑ. Διότι ο Βόιτ στη φυλακή, αλλά και οι κατάπιποι τη γλώσσα τους, γιατί κατάλαβαν ότι ο Τσιγαρίδης «χτύπησε φλέβα». Άλλωστε, ο Νηστικάκης δεν τόλμησε να τον διαψεύσει, ενώ απέφευγε επιμελώς να απαντήσει στο επίμονο ερώτημα του αναπληρωτή προέδρου, αν αυτή η σύγκρουση του με τον Λαμπταδίρη οφειλόταν απλά σε υπηρεσιακό ανταγωνισμό ή έκρυψε κάτι αλλο, φοβερό. Δυο στρατηγοί της Αστυνομίας, αρχηγός και υπαρχηγός, συγκρούστηκαν για την τύχη ενός μεσάζοντα στο εμπόριο όπλων. Ποιοι ομαίνοντες παράγοντες ήταν ανακατεμένοι; Δεν πρέπει να δεχνάμε ότι είχε προηγηθεί ο δεκαετής πόλεμος Ιράν-Ιράκ, στη διάρκεια του οποίου πολλοί θησαύρισαν με το παράνομο εμπόριο όπλων.

Οπως είναι γνωστό, Μπόση και Νηστικάκης προτάθηκαν ως μάρτυρες από την πολιτική αγωγή, η οποία ήξερε ότι ο πράκτορας της σφαλιάρας Ζήσης δεν θα μπορούσε να σταθεί και να στηρίξει την κατηγορία. Τελικά, όμως, και οι δύο βγήκαν μάρτυρες υπεράσπισης, όπως σύστησαν οι Α. Τσιγαρίδης, υπενθυμίζοντας στην πρόεδρο την κλήση του Παπαθεμελή και εισπράττοντας την εκπληκτική απάντηση: «Δεν έχουμε το τηλέφωνό του, μπορείτε να τον αναζητήσετε εσείς μέσω των δημοσιογράφων! Προφανώς η κ. Μπριλλή δεν γνωρίζει πού εδρεύει η ελληνική Βουλή, για να στείλει εκεί μια κλήση στον Παπαθεμελή!»

Ετσι, μετά το ναυάριο των προσπαθειών να στηριχθούν τα αρχεία της Στάζι από Μπόση και Νηστικάκη, η πολιτική αγωγή (Μαύρος) επανήλθε προτείνοντας να έρθουν όλοι ασφαλίτες

Α. Κούγιας η πρόεδρος του ζήτησε να ανακαλέσει τις φράσεις «θα είναι παράνομη η απόρριψη της ένστασης», «ανοίκεια μεθόδευση στην προδικασία» και «ασκήθηκαν πιέσεις από τα ΜΜΕ στον ειδικό εφέτη ανακρίτη!» Ο συνήγορος δεν τις ανακάλεσε, αλλά έδωσε διευκρινίσεις οι οποίες έγιναν δεκτές από την πρόεδρο.

Το αίτημα να μην καταθέσει η Κυριακίδη στήριξαν και οι συνήγοροι των Κ. Αγαπίου και Ειρ. Αθανασάκη, Ν. Δαμασκόπουλος, Τ. Χριστοδούλοπουλού, Α. Κωνσταντάκης και Κ. Ιατροπούλου, οι οποίοι με τις παρεμβάσεις τους εισέφεραν πρόσθετα νομικά επιχειρήματα.

Η τοποθέτηση των εισαγγελέων στηρίχτηκε σε ένα νομικό σόφισμα: η Κυριακίδη έχει απαλλαγεί με αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα, δεν είναι κατηγορούμενη και επομένως δεν υπάρχει κανένα κώλυμα να καταθέσει ως μάρτυρας. Η απλή λογική είναι αρκετή για να αποκαλύψει τη σαθρή βάση αυτού του σοφίσματος. Τί περισσότερο υπήρχε για την Κυριακίδη, σε σχέση π.χ. με τον Χρ. Τσιγαρίδα, ώστε η πρώτη να έχει απαλλαγεί και ο δεύτερος να είναι κατηγορούμενος; Η Κυριακίδη δήλωσε ότι ήταν μέλος του ΕΛΑ μέχρι το 1990. Το ίδιο έχει δηλώσει και ο Τσιγαρίδας. Γιατί η δήλωση της Κυριακίδη θεωρήθηκε ειλικρινής και του Τσιγαρίδα όχι; Πρέπει μάλιστα να προσθέσουμε και το γεγονός ότι η Κυριακίδη δεν δήλωσε από την πρώτη κατάθεσή της ότι ήταν μέλος του ΕΛΑ, αλλά αυτό έγινε στην πορεία, σε επόμενη κατάθεση, με προφανή σκοπό να δοθεί πρόσθετο κύρος στα όσα ισχυρίζεται. Εποι, μια δικαστική αρχή που σέβεται στοιχειωδώς τον εαυτό της θα έπρεπε να την παραπέμψει και αυτή για να διερευνηθεί η συμμετοχή της από το δικαστήριο. Ή να μην παραπέμψει κανέναν, που θα ήταν η νομικά σωστή ρύθμιση. Η επιλεκτικότητα (απαλλαγή για την Κυριακίδη, παραπομπή για τους άλλους) υπήρξε μόνο και μόνο για να καταστεί η Κυριακίδη μάρτυρας στη δίκη και με κάποιο νομικοφανές σάλτο να παρακαμφθεί το εμπόδιο του 211α του ΚΠΔ, που απαγορεύει τη μαρτυροποίηση συγκατηγορούμενου.

Ο τακτικός εισαγγελέας Πατσής, όμως, δεν περιορίστηκε μόνο στο νομικό ακροβατισμό. Εφτασε στο σημείο να επικαλεστεί διατάξεις του Συντάγματος και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, που αναφέρονται στην ελευθερία της έκφρασης και μετάδοσης των πληροφοριών! Αν σταματούσε εκεί θα μιλούσαμε μόνο για νομικές ακροβασίες, αυτός όμως ξεπέρασε και τον εαυτό του. Αναφέρθηκε σε δημοσίευμα του PLAYBOY, το οποίο μάλιστα χαρακτήρισε «πτροστιλές περιοδικό» (!), για να πει ότι σε βάρος των κατηγορούμενων δεν υπάρχει μόνο η κατάθεση της Κυριακίδη, αλλά πολύ περισσότερες αποδείξεις που περιλαμβάνονται σε αυτό το δημοσίευμα! Αυτό πια ξεπέραν κάθε όριο προκλητικότητας. Εισαγγελέας της έδρας ενός ανώτερου δικαστήριου, από την κρίση του οποίου άνθρωποι απειλούνται με καταδίκη σε πολλές φορές ισόβια, να βαφτίζει αποδείξεις το δημοσίευμα ενός εντύπου (του οποιουδήποτε εντύπου), το οποίο μάλιστα δεν αναγνώστηκε στο δικαστήριο, ούτε ο συντάκτης του κλήθηκε να εξεταστεί για να διερευνηθεί η αλήθεια των ισχυρισμών του. Δεν μιλήσει καν για ενδείξεις ο εισαγγελέας. Χαρακτήρισε ευθέως ως αποδείξεις τους ισχυρισμούς ενός από τα σενάρια που κυκλοφορούν εδώ

και καιρό μέσω των γνωστών παπαγάλων της Αντιτρομοκρατικής. (Το συγκεκριμένο δημοσίευμα του PLAYBOY υπογράφεται από κάποιον Θ. Μπλατσή, όμως το ύφος του αξιωματικού της Αντιτρομοκρατικής Φ. Παπογεωργίου είναι εμφανέστατο).

Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε και η πολιτική ογκώγη, με προεξάρχοντα τον Δ. Ευαγγελάτο, που με μια αγρεύουση που θύμιζε ταινία του Φώσκολου, προσπάθησε να δραματοποιήσει την κατάσταση και να υπερασπιστεί τη γενναία Κυριακίδη. Ας σημειωθεί ότι ακούγοντας τον Ευαγγελάτο η Κυριακίδη, που όλη αυτή την ώρα καθόταν σε μια καρέκλα μπροστά από τα έδρανα της πολιτικής ογκώγης, ξέσπασε σε κλάματα. Από το βίντεο γουόλ του κέντρου τύπου, όμως, βλέπαμε καθαρά τις κλεφτές ματιές που έριχνε για να δει αν το δικαστήριο βλέπει τα δάκρυά της. Ήταν μια ακόμα εικόνα από τα ταινία μελό του ελληνικού κινηματογράφου της δεκαετίας του '60.

Στις δευτερολογίες τους οι συνήγοροι υπεράσπισης πρόσφεραν πρόσθετα νομικά επιχειρήματα. Σημειώνουμε την αγρέυουση του Σ. Φυτράκη, που στάθηκε στις σοβαρές διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα στο δικονομικό σύστημα που ισχύει στην Ελλάδα και σε αυτό που ισχύει στην Αμερική, σύμφωνα με το οποίο ένας κατηγορούμενος μπορεί να κάνει συμφωνία με την Εισαγγελία και να εξαγοράσει την απαλλαγή του με τη μετατροπή του σε μάρτυρα ενάντια στους συγκατηγορούμενούς του. Στο δικό μας δικονομικό σύστημα αυτό απαγορεύεται, τόνισε ο συνήγορος. Και απαγορεύεται γιατί εφαρμόζουμε τη φιλελεύθερη αρχή που λέει ότι ένας κατηγορούμενος μπορεί να κάνει διάφορα δημοσιεύματα ή από κουβέντες που πετάει η πολιτική ογκώγη, όπως πέταξε ο συνήγορος Βασιλάκος που αναφέρθηκε σε όπλα και εκρηκτικά. Ποιο είναι τα όπλα και τα εκρηκτικά, ας μας τα δείξουν. Γιατί για μένα- κατελήξεις- μιλούν μόνο για κάποιο λανθάνον αποτύπωμα, που ζήτησα να το δω και δεν μου το δειξαν, ενώ ο Διώτης μου δήλωσε ότι πλέον έχει εξελίχτει η τεχνολογία και μπορεί να βρίσκει τα πάντα!

Το δικαστήριο αποσύρθηκε για διάσκεψη και όταν επανήλθε ανακοίνωσε ότι απορρίπτει την ένσταση, διότι η Κυριακίδη δεν είναι κατηγορούμενη, επειδή έχει παύσει οριστικά η ποινική διώξη σε βάρος της, και επομένως είναι μάρτυρας και μπορεί να καταθέσει, χωρίς αυτό να επισύρει σχετική ακυρότητα της διαδικασίας. Ήταν μια απόφα-

ση απόλυτα αναμενόμενη, που επικύρωσε για μια αικόμη φορά το σχεδιασμό για τη διεξαγωγή αυτής της δίκης η οποία αποτελεί μέρος της όλης «αντιτρομοκρατικής» επιχείρησης.

■ 26η μέρα, Τρίτη, 6.4.2004

«Είπαν του λωδού να χέσει και αυτός...». Τη γνωστή παροιμία θύμισε η περιώνυμη Σοφία Κυριακίδην κατά την πρώτη μέρα της κατάθεσής της στο έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού. Διότι η Αντιτρομοκρατική την είχε δασκαλέψει καλά, αλλά η Κυριακίδην αισθάνθηκε πως έπρεπε να αποδείξει ότι δεν πήγαν χαράμι παρά την πήρε και στην προσπάθειά της να υπερβεί τα όρια που της είχαν βάλει τα αφεντικά της... τα σκάτωσε.

Ενα παράδειγμα είναι αρκετό για να αποδειχτεί του λόγου το αληθές. Περιγράφει η Κυριακίδην πώς επιπλώθηκε η γιάφκα του ΕΛΑ στην οδό Πολέμωνος 13 στο Παγκράτι, την οποία υποτίθεται ότι νοίκιασε η ίδια, με πλαστή ταυτότητα στο όνομα Σκουτουδάκη Στυλιανή, την οποία υποτίθεται ότι της είχε δώσει ο Α. Κανάς. Αφού περιγράφει, λοιπόν, την γιάφκα μιας στοιχειώδους επίπλωσης, συνεχίζει με το φανατισμό του νεοσύλλεκτου στη ρουφιανά: «Πήρα και μερικά βιβλία του Λυκείου, που πήγαιναν τότε, τα βούτηξα στο νερό για να σβήσουν όλα τα αποτυπώματα, τα στέγνωσα και τα έβαλα στο διαμέρισμα! Πού να σκεφτεί η δυστυχής ότι και να βουτήξει τα βιβλία σ' ένα κουβά με νερό δεν σβήνουν τα αποτυπώματα στις εσωτερικές σελίδες. Που να σκεφτεί ότι βιβλία μουσκεμένα και στεγνωμένα γίνονται κουρελόχαρτα, που κάνουν μόνο για το σκουπιδοτενέκαι και όχι βέβαια για ντεκόρ κάλυψης σε μια γιάφκα. Πού να σκεφτεί το αυτονότο: ότι οι άνθρωποι του ΕΛΑ θα μπορούσαν, έναντι ευτελούς τιμήματος, να αγράσουν μερικά βιβλία από το Μοναστηράκι και να φτιάξουν το ντεκόρ τους. Αυτή θυμόταν μόνο αυτά που είχαν γραφτεί για τη γιάφκα της 17Ν της Δαμάρεως και τα όπλα που βρέθηκαν μέσα στη μπανιέρα, οπότε σκέφτηκε να περιγράψει το ίδιο, για να φαίνεται πιο αληθινή. Μόνο που έχασε μια λεπτομέρεια: άλλο όπλα και άλλο βιβλία.

Θέλετε κι άλλο παράδειγμα; Θέλει οπωδήποτε να αποδείξει ότι ο Κανάς ανήκε στο ένοπλο τμήμα του ΕΛΑ, αλλά αισθάνεται ότι όλα όσα έλεγε («δεν έρω ποιοι ήταν στο ένοπλο τμήμα του ΕΛΑ, άλλα έρω σύγουρα ότι ήταν ο Κανάς, γιατί ήταν ο σύντροφός μου και αυτός με είχε βάλει στον ΕΛΑ») δεν ήταν και τόσο πειστικά. Οπότε επιστρατεύει το τεράστιο επιχείρημα: «Μια μέρα μου έφερε να διαβάσω ένα φυλλάδιο που περιέγραψε πως κατασκευάζονται οι βόμβες. Για να το διαβάσω εγώ, όχι αυτός, αφού αυτός ήξερε πως κατασκευάζονται οι βόμβες». Για να το κάνει τί, αφού υποτίθεται ότι αυτή ανήκε στο τμήμα υποστήριξης και όχι στο ένοπλο; Εποι, για φιλολογική ενημέρωση;

Το πιο κραυγαλέο, όμως, είναι το κάρφωμα κατά Αγαπίου και Αθανασάκη. Περιγράφει η Κυριακίδην πώς επιπλήθηκε την πρώτη, ομως, δεν της έκανε την αντονόητη ερώτηση: Και γιατί δεν γράφει τίποτα ο ανακριτής στην κατάθεσή σου; Ποιος λέει ψέματα, ο ανακριτής ή εσύ;

Αυτή η βελτιώση έχει σαφή σκοπιμότητα. Να εμφανιστεί πιο αληθινός η Κυριακίδην. Να φανεί πως ήταν ένα πρώην μέλος του ΕΛΑ,

Με απόφαση του Ανώτατου Δικαστήριου της ΟΔΓ

Κουρελόχαρτα τα αρχεία της Στάζι

Μια σημαντική αποκάλυψη έκανε ο «Ιός» στη στήλη του στ

που ήξερε πολλά, και ότι δεν τρέφει καμία προκατάληψη, γι' αυτό και δε μπορεί να αναγνωρίσει με βεβαιότητα τον Αγαπίου. Οι εγκέφαλοι της «αντιτρομοκρατίας» θεωρούν πως τον Αγαπίου τον έχουν δεμένο με άλλα στοιχεία (αρχεία Στάζ, καταθέσεις Ντε Μαρσέλους) και χρησιμοποιήσαν την Κυριακίδου για να δέσουν τον Κανά και την Αθανασάκη.

Η μνήμη της Κυριακίδου εμφανίζεται προϊούσια και άκρως επιλεκτική. Σαν του Τσελέντη ένα πρόγραμμα. Μολονότι αρκετές φορές απαντούσε «που να θυμάμαι μετά από τόσα χρόνια», εμφανίζοταν να... θυμάται πολύ καλά ότι ανακάλυψε την υποτιθέμενη γιάφκα της Πάτμου από μια απόδειξη της ΕΥΔΑΠ, που βρήκε στην τσάντα του Κανά και ήταν στο όνομα «Γκότση Θεοδώρω». Θυμόταν ακόμα ότι είχε βρει και μια απόδειξη της ΔΕΗ, που έγραφε «Χόντος Ιωάννης, Αμφίριο 6-8», όπου υποτίθεται βρισκόταν μια ακόμη γιάφκα του ΕΛΑ. Τέτοια μνήμη ούτε ελέφαντας! Η πρόεδρος Μπρίλλη την άκουγε σαν μαργεμένη κι έτσι δεν κατάφερε να της κάνει την πιο απλή ερώτηση: Και γιατί αυτά τα διαμερίσματα, αν υποθέσουμε ότι υπήρχαν, να μην ήταν γκαρσονιέρες του Κανά και κάποιων φίλων του; Να κάνει την ερώτηση έτσι για τα μάτια, βρε αδερφέ. Οχι. Ολές οι ερωτήσεις της θεωρούσαν ως δεδομένο ότι ο Κανάς ήταν μέλος του ΕΛΑ! Εφτασε στο σημείο να επιμένει με ερωτήσεις να της πει η Κυριακίδου ότι Κανάς και Τσιγαρίδας είχαν και σχέση μέσω ΕΛΑ και όχι μόνο επαγγελματική, αφού ο Τσιγαρίδας αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στην οργάνωση. Οι αρνητικές απαντήσεις της Κυριακίδου γίνονταν δεκτές με ενόχληση από την πρόεδρο, γεγονός που πρέπει να εμβάλει σε ανησυχία όσους έχουν συνεργαστεί με τον Χ. Τσιγαρίδα στο διάστημα της 35ετού σταδιοδρομίας του ως πολιτικού μηχανικού. Μελετητές, κατασκευαστές, υπεργολάβοι, μαστόροι, συνεργεία, ας σπεύσουν καλούκακού να κάνουν μια δήλωση αποκήρυξης της τρομοκρατίας, γιατί ποτέ δεν έρει κανείς τί του ξημερώνει.

Δεν άρεσε επίσης στην κ. Μπρίλλη το ότι η Κυριακίδου αναφέρθηκε με καλά λόγια στον Χ. Τσιγαρίδα και ανέφερε ότι αφιλοκερδώς βοήθησε και την ίδια, όταν του ζήτησε βοήθεια για την ανακαίνιση ενός διαμερίσματος που κληρονόμησε η κόρη της από μια θεία του Κανά. Την ίδια βοήθεια έδινε και σε άλλα άτομα, γιατί ήταν αριστερός και βοηθούσε κόσμο, απαντούσε η Κυριακίδου, για να την επιτιμήσει αυστηρά η πρόεδρος: «Πώς μπορεί να είναι καλός ένας άνθρωπος που είναι σε τρομοκρατική οργάνωση;». Ελα ντε! Πώς να χωρέσει το μυαλό της Μπρίλλη και της κάθε Μπρίλλη το ημικό μεγαλείο των επαναστατών; (Ο Μαργαρίτης, πάντως, φέρθηκε πολύ πιο έχυπνα στη δίκη της 17Ν και δεν εξέφραζε τέτοιες απορίες. Διαφορά μόρφωσης και αντιληπτικής ικανότητας).

Με την ίδια επιμονή η πρόεδρος προσπαθούσε να βγάλει από την Κυριακίδου κατάθεση ότι η Αθανασάκη ήταν μέλος του ένοπλου τμήματος του ΕΛΑ, το οποίο κατά την Κυριακίδου αποτελούνταν από 3-4, το πολύ 5 άτομα. «Το ότι την είδα να βοηθάει στην κατασκευή της βάσης δεν σημαίνει και ότι την έβαλε η ίδια, δεν ξέρω αν η Μυρτώ ήταν στο ένοπλο», απαντούσε η Κυριακίδου, αλλά η Μπρίλλη δεν καταλάβαινε τίποτα. Ήταν το μόνο σημείο που επέμενε με απαντώτες ερωτήσεις, για να κα-

ταλήξει με μια ατάκα χαρακτηριστική της... αμεροληψίας της: «Μας δίνετε την εντύπωση ότι ξέρετε περισσότερα από όσα μας λέτε! Κοντολογίς, η πρόεδρος πειστήκε ότι η Κυριακίδου ήταν μέλος του ΕΛΑ και όχι ένα απλό ενεργούμενο του Διώτη και της Αντιτρομοκρατικής και απλά ζητούσε από αυτή περισσότερα στοιχεία και για τους κατηγορούμενους και για άλλους. Ήταν τόση η εμμονή της πρόεδρου που συχνά καταλάβαινε άλλα από αυτά που έλεγε η Κυριακίδου. «Έπιπτε ότι ο ΕΛΑ είχε 100 άτομα», είπε κάποια στιγμή προς το τέλος της διαδικασίας, για να εξεγερθεί ακόμα και η Κυριακίδου και να της υπενθυμίσει ότι ποτέ δεν είπε ότι ο ΕΛΑ είχε τόσα άτομα, αλλά τόσα άτομα συμμετέχουν σε κάποιες ανοιχτές συζητήσεις σ' ένα χώρο στη Ζωδόχου Πηγής!

Το σενάριο που όσο πιο παραστατικά μπορούσε περιέγραφε η Κυριακίδου περιλάμβανε άμεση συνέργεια της διασς σε κατοχή και κατασκευή εκρηκτικών (δήλωσε ότι αγόρασε ρολόγια εν γνώσει της ότι θα χρησιμοποιούνταν για την κατασκευή εκρηκτικών μηχανισμών και ότι νοίκιασε γιάφκα εν γνώσει της ότι θα χρησιμοποιούνταν από τον ΕΛΑ), που είναι κακούργημα και δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή και επομένως η Κυριακίδου θα έπειπε να είναι κατηγορούμενη, όπως ο Χ. Τσιγαρίδας. Το δικαστήριο, όμως, έκανε γαργάρα αυτή την κραυγαλέα παρανομία και επέμεινε στην απόφασή του: Η Κυριακίδου απαλλάχτηκε με τελεσδικό βουλευμα και επομένως δεν είναι κατηγορούμενη αλλά μάρτυρας!

Η Κυριακίδου θα καταθέσει και άλλες μέρες (το δικαστήριο διέκοψε λόγω Πάσχα για την Πέμπτη 15 Απριλί) και σήμερα δεν θα καλοπεράσει όταν έρθει η ώρα της υπεράσπισης. Η πρώτη μέρα της κατάθεσής της, πάντως, αποκάλυψε τη ρότα στην οποία βαδίζει το δικαστήριο και τη γραμμή της καταδίκης των κατηγορούμενων, έστω και με τόσο χοντροκομένο τρόπο.

■ 27η μέρα, Πέμπτη, 15.4.2004

Σοφίας Κυριακίδου παραληρήματος συνέχεια. Μεταπασχαλινή και με εμφανή τα ίχνη του πασχαλινού... φροντιστήριου από την Αντιτρομοκρατική. Μελέτησαν τα κενά της πρώτης μέρος της κατάθεσής της και την προετοίμασαν για να τα κλείσει όσο καλύτερα μπορεί. Ισως στην αγωνία για το πόσο καλά εμπέδωσε το μάθημα που της έκαναν να οφειλόταν ο εκνευρισμός της. Εκνευρισμός εμφανής από την ώρα που το ειδικό αυτοκίνητο της Αντιτρομοκρατικής με τα φιμέ τζάμια την αποβίβασε στο χώρο του δικαστήριου (πρώτη, για να μην προλάβουν να απαθανατίσουν την έλευση οι φωτογράφοι). Εκνευρισμός που εκφράστηκε με τα πρώτα λόγια της όταν (ξανά) ανέβηκε στο βήμα του μάρτυρα, όταν αισθάνθηκε την ανάγκη να διαμαρτυρηθεί για τη... διαπόμπευση που υφίσταται από τον Τύπο! Φανταστείτε πώς θα αισθανόταν αν ο Τύπος πραγματικά την είχε διαπομπεύσει και δεν είχε αικολουθήσει τη γραμμή μιας περιληπτικής καταγραφής των όσων είπε, χωρίς χαρακτηρισμούς και κρίσεις.

Η διαδικασία ξεκίνησε με την πρόεδρο Μπρίλλη να συνεχίζει τις ερωτήσεις της. Ερωτήσεις χωρίς ειρμό, χωρίς αρχή και τέλος, που αποκαλύπταν (ξανά) ότι η πρόεδρος ελάχιστα γνωρίζει τη δικογραφία. Γνωρίζει, όμως, πολύ

καλά τις στοχεύσεις αυτής της δίκης, την αποστολή της, γι' αυτό και κατέβαλε προσπάθεια να καθοδηγήσει την Κυριακίδου με ερωτήσεις που στη συντριπτική τους πλειοψηφία εμπεριέχουν και την απάντηση.

Τί απάντησε η Κυριακίδου στις ερωτήσεις της προέδρου; Τα ίδια και τα ίδια. Για τις σχέσεις της με τον Κανά, για τη σχέση της με τον ΕΛΑ, για την Αθανασάκη, ενώ τώρα καταθέτει ότι η ίδια δεν συμμετέχει σε καμία ομάδα, για να εισπράξει την απάντηση ότι αυτή δεν έχει πει τέτοια πράγματα και ότι ίσως να μην κατάλαβε καλά η γραμματέας του ανακριτή! Της θύμισε επίσης ότι στον Ζερβομπεάκο έχει καταθέσει ότι η ίδια συμμετέχει σε ομάδα του ΕΛΑ μαζί με τους Κανά, Αγαπίου και Αθανασάκη, ενώ τώρα καταθέτει ότι η ίδια δεν συμμετέχει σε καμία ομάδα, για να εισπράξει την απάντηση ότι αυτή δεν έχει πει τέτοια πράγματα και ότι ίσως να μην κατάλαβε καλά η γραμματέας του ανακριτή!

Της θύμισε ακόμα ο εισαγγελέας,

που λέει αλήθεια, αλλά με μια μάρτυρα που λέει ψέματα και μπορεί να κινηθεί μόνο γύρω από ένα συγκεκριμένο πεδίο γνώσεων, που οι εκπαιδευτές της έχουν υποβάλει. Μόνο που, όπως θα δούμε παρακάτω, το δικαστήριο σε άλλα συμπεράσματα οδηγείται. Στοιχείο κι αυτό της αμεροληψίας του! Ας δούμε, όμως, εν περιλήψει τα διαμειρθέντα σε αυτή τη συνεδρίαση.

Ο εφέτης Μουστάκας επιμένει να μάθει ποιους άλλους υποψιούς του Κυριακίδου ως μέλη του ΕΛΑ και ειδικά ποιος πρέπει να έγινε «αρχηγός» του ΕΛΑ μετά τη δολοφονία του Χρ. Κασσίμη. Προσπαθεί να βγάλει υποψία έστω της Κυριακίδου για τον Χ. Τσιγαρίδα. Η Κυριακίδου απαντά αρνητικά για τον Τσιγαρίδα και συμπληρώνει ότι στον Βεντούρη δεν είπε τίποτα σχετικό και ότι αυτός μπορεί να έβγαλε τα συμπεράσματά του με βάση αυτά που διάβασε στις εφημερίδες.

Ο εφέτης Φράγκος (από αναπληρωματικός έχει γίνει τακτικός δικαστής, μετά την αποχώρηση της κ. Κομποστιάτη για λόγους υγείας) τη στριμώχνει αρκετά και αναδεικνύονται μερικές αντιφάσεις. Η Κυριακίδου παραμιλάει όταν τη ρωτάει για το περιεχόμενο των συναντήσεων της με τη Μυρτώ (δηλαδή την Αθανασάκη) και λέει ότι συναντήθηκαν μερικές φορές και κουβέντιαζαν περί ανέμων και υδάτων, ενώ της έδωσε δυο διοργανώσεις με το κλασικό «έχει ερωτήθει και έχει απαντήσει» και να δειξεις στους εκπαιδευτές της πως πρέπει να εντείνουν τα απογευματινά μαθήματα εκπαιδευτησης. Αυτό το τελευταίο μάλλον το αντιλήφθηκαν εκείνοι από τους εκπαιδευτές που την κουβαλούν στο δικαστήριο και παρακολουθούν τη διαδικασία, γι' αυτ

στάκιας και πάλι η πρόεδρος. Η Κυριακίδη πείζεται όχι επί τη βάσει των αντιφάσεών της, αλλά για να αποκαλύψει και άλλα ονόματα και άλλα γεγονότα, τα οποία η έδρα θεωρεί δεδομένο ότι γνωρίζει.

Ο αναπληρωτής πρόεδρος Μάμαλης είναι ο μόνος που δηλώνει ότι ελέγχει την αξιοπιστία της μάρτυρα, χωρίς να αφήσει κανένα υπανιγμό ότι προσπαθεί να της βγάλει τα επιπρόσθετα που γνωρίζει και δεν αποκαλύπτει. Οταν η Κυριακίδη δηλώνει ότι το 1993 συναντήθηκαν με τη Μυρτώ, της θυμίζει ότι η ίδια δήλωσε πως αποχώρησε από τον ΕΛΑ το 1990. Πώς είναι δυνατόν ρωτάει να συναντήσαι το 1993 με ένα στέλεχος του ΕΛΑ, όταν έχεις αποχωρήσει από το 1990; Άρα ήσουν ακόμα μέλος του ΕΛΑ! Κι ακόμα: πώς είναι δυνατόν το στέλεχος του ΕΛΑ, η Μυρτώ, να εκμυστηρεύεται ότι ανήκει στο συμβούλιο ή στο ένοπλο σκέλος της οργάνωσης σε ένα περιφερειακό μέλος όπως δηλώνετε ότι είσαστε; Η Κυριακίδη παραμιλάει. Επειδή δεν μπορεί να βάλει μπροστά την κασέτα, απαντά: «Επειδή νοίκιασα το σπίτι, σημαίνει ότι είμαι και γω στέλεχος του ΕΛΑ. Επειδή με σύστησε ο Κανάς, σημαίνει ότι ήμουν άτομο εμπιστοσύνης! Ετοι αντιλαμβάνεται τη συνωμοτικότητα η Κυριακίδη! Γιατί, βέβαια, δεν είναι σε θέση να κάνει τους απαραίτητους συνδυασμούς και να συνδέσει αυτή την απάντηση με άλλη απάντηση που έχει δώσει κατ' επανάληψη. Οτι δηλαδή ο Κανάς της αποκάλυπτε μόνο τα απαραίτητα. Προφανώς, η Αθανασάκη, μέλος του ένοπλου τμήματος του ΕΛΑ, υποτίθεται, δεν γνώριζε τους συνωμοτικούς κανόνες και αποκάλυπτε με μεγάλη ευκολία τη θέση της στην οργάνωση! Ρωτάει, λοιπόν, εύλογα ο αναπληρωτής πρόεδρος: «Τόσο αφελής ήταν η Μυρτώ που σου είπε ότι ήταν στο συμβούλιο του ΕΛΑ, που αποφάσιζε την επιλογή των στόχων!» Αναφέρεται ακόμα στην περιβόλητη σκόνη που υποτίθεται ότι βρήκε η Κυριακίδη στην τοάντα του Κανά και που κάποιο συγγενικό της πρόσωπο, που έχει πεθάνει, της είπε ότι είναι εκρηκτική ύλη, όταν του πήγε δείγμα. Και επισημαίνει ο δικαστής, ότι για μια ενέργεια σαν κι αυτή του ΕΛΑ χρειαζόταν ποσότητα και όχι μερικά γραμμάρια, όπως έχει καταθέσει η Κυριακίδη. Επισημαίνει ακόμα ότι τη Μεγάλη Τρίτη η Κυριακίδη είχε δηλώσει ότι δεν γνωρίζει αν η Μυρτώ ήταν στο ένοπλο κι ότι μπορεί να της το είχε πει για πλάκα, ενώ χτες (Πέμπτη) δήλωσε ότι συμπέρονε ότι ήταν στο ένοπλο, επειδή την είδε με κατσαβίδι στο χέρι να παίρνει μέρος στην κατασκευή της βόμβας. Και ωράται: Η γνώμη σου είναι συμπέρασμα ή γνώση από διήγηση της ίδιας; Η Κυριακίδη απαντάει με βάση την κασέτα και ο δικαστής παραπειτεί από κάθε παραπέρα προσπάθεια.

Το κλού της ημέρας είναι η νέα εκδοχή της Κυριακίδη για το λόγο που την οδήγησε αυθορμήτως (αυτό το τονίζει κάθε φορά!) στο γραφείο του Διώτη. Επειδή, λοιπόν, ο Κανάς την είχε δείρει και την είχε τραυματίσει, γι αυτό πήγε στον Διώτη! Ελάχιστες ώρες πριν, η ίδια δήλωσε δύο φορές ότι πήγε στον Διώτη, επειδή διάβαζε στις εφημερίδες ότι επίκειται σύλληψη μελών του ΕΛΑ και φοβόταν ότι θα συλληφθεί και η ίδια. Οταν ψηφίστηκε ο τρομονόμος, αποφάσισε να πάρει στον Διώτη για να πάρει τα ευεργετήματα. Διαλέγετε εκδοχή και παίρνετε. Πάντως, ουδείς από την έδρα σημείωσε την αντίφαση στις δύο εκδοχές, ούτε της επισήμανε ότι δεν

της δόθηκε κανένα ευεργέτημα του τρομονόμου, αλλά αποαλόγητηκε με το βούλευμα λόγω παραγραφής (με τον γνωστό άθλιο τρόπο). Γιατί χρειάστηκε η νέα εκδοχή; Επειδή ο αναπληρωτής πρόεδρος Μάμαλης αναφέρθηκε στην αγωγή που υπέβαλε η Κυριακίδη κατά του Κανά για διατροφή, η Κυριακίδη θυρβήθηκε. Αρχικά εξέφρασε τη δυσφορία της για τη συγκεκριμένη ερώτηση, στη συνέχεια είπε ότι όσα γράφει η αγωγή τα έγραψε η δικηγόρος της και εμπειρείχαν και υπερβολές και μετά το διάλειμμα επανήλθε με τη νέα εκδοχή για τους λόγους που την οδήγησαν στον Διώτη: δεν φοβόταν τυχόν σύλληψη της ως μέλος του ΕΛΑ, αλλά φοβόταν τον Κανά που της συμπεριφερόταν βίαια.

Αμέσως μετά, ο συνήγορος του Κανά Α. Κούγιας ζήτησε από την πρόεδρο να υποβάλει στον Χρ. Τσιγαρίδα δυο ερωτήσεις. Πρώτο, αν ο Κανάς ήταν μέλος του ΕΛΑ και, δεύτερο, αν η Κυριακίδη ήταν συνυγόρατης του (του Τσιγαρίδα) και μέλος του ΕΛΑ, επειδή αυτός έχει αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τις ενέργειες του ΕΛΑ. Αμεσητά ήταν η αντιδραση του Σ. Καμπάνη, υπερασπιστή του Χρ. Τσιγαρίδα, ο οποίος θύμισε ότι κατ' επανάληψη γίνεται το ίδιο λάθος, να αποδίδεται στον Τσιγαρίδα ανάληψη πολιτικής ευθύνης για τις ενέργειες του ΕΛΑ, ενώ ο ίδιος έχει δηλώσει ότι αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του ΕΛΑ. Επειδή ήταν η αντιδραση του Σ. Καμπάνη, υπερασπιστή του Χρ. Τσιγαρίδα, ο οποίος έχει απειλήσει και την έχουν τρομοκρατήσει, με αποτέλεσμα αυτή να αναρέσει την κατάθεση που έδωσε στον ανακριτή στην οποία «ανονγνώριζε» τον Αγαπίουν και να εκφράζει τώρα επιφυλάξεις για το αν είναι αυτός ο «Γιάννης του ΕΛΑ».

Στο ίδιο χρονικό διάστημα, η πρόεδρος Μπριλλή προσπάθησε να βγάλει το ίδιο χρονικό διάστημα, η πρόεδρος Μπριλλή προσπάθησε να βγάλει την έπειση στον Κανά κι άρχισε να του λέει διάφορα «γαλλικά» (δεν μπορούσαμε να ακούσουμε τι ακριβώς του έλεγε, αλλά το ύφος της δεν μας άφησε αμφιβολίες) και στη συνέχεια στράφηκε προς τη μεριά της Αθανασάκη και κραύγασε εις επίκοον όλων όσων βρίσκονταν εκείνη τη στιγμή στην αίθουσα: «Βγάζει και φωνή η επαναστάτρια του κώλου! Στη συνέχεια, άρχισε να μιλάει με τον συνήγορο πολιτικής αγωγής Γ. Μαύρου, γεγονός που ανάγκασε τους διαπιστευμένους συντάκτες να παραμείνουν μέσα στη δικαστική αίθουσα και να μη βγουν για τον ισχύρο στο διάδρομο. Γιατί δεν είναι και τόσο συνθισμένο το φαινόμενο μάρτυρας κατηγορίας να συζητά με παράγοντα της δίκης και δη της πολιτικής αγωγής. Η παρουσία των δημοσιογράφων εξαγρίωσε την Κυριακίδη η οποία, δείχνοντας τις συναδέλφους που κάθονταν στην πρώτη σειρά των δημοσιογραφικών θέσεων, άρχισε να κραυγάζει: «Κοιτάξτε, κοιτάξτε τις πουτάνες, μιλάνε με τον Κούγια που έχει λεφτά και τις πληρώνει. Εγώ δεν έχω λεφτά βλέπεις! Φυσικά έγινε σάλος. Οι δημοσιογράφοι ζήτησαν από τους παρευρισκόμενους αστυνομικούς να τη συλλάβουν για εξύβριση και συκοφαντική δυσφήμηση, που έγινε μπροστά στα μάτια τους και οι αξιωματικοί της Αστυνομίας, με πρώτο και κολύτερο τον ταξίαρχο Χρήστου, προσπαθούσαν να πείσουν τις δημοσιογράφους... να δώσουν τόπο στην οργή. Λες και δεν έτρεξε τίποτα. Λες και μπορεί η κάθε Κυριακίδη να βρίζει όποιον και όποια δεν της κάνει τη χάρη να καταπούει αμάστητα και να αναπαράξει τα ψέματα που η ίδια αφαδίζει επί τόσες μέρες.

Με την επανέφρει της διαδικασίας ζήτησε πρώτος το λόγο ο Α. Κανάς για να διαβάσει μια δήλωση στην οποία αναφέροταν στη σκευωρία που έχει στηθεί σε βάρος του με βάση μάρτυρες όπως ο Ζήσης, ο «άθλιος Γιάννης Βεντούρης» και η «αλλοπράσαλη Σοφία Κυριακίδη», που χαρακτηρίζεται από «φιλοχρηματισία», «ψυχοχαθολογικά προβλήματα» κ.λπ. Στο σημείο αυτό τη πρόεδρος του οικαρέως στην αντίθεση στην οποία συνέβησαν δύο σημαντικές επεισόδια με την Κυριακίδη του Κανάς. Δεν του ανταπέδωσε, όμως, την καλούσην η πρόεδρος, όταν αργότερα η Κυριακίδη, όντας στο βήμα του μάρτυρα, γύρισε και έβρισε τον Κούγια. Τη βρισιά την άκουσαν οι υπόλοιποι συνήγοροι, όπως μας διαβεβαίωσαν και όπως είπαν στο δικαστήριο, η πρόεδρος της διαδικασίας ζήτησε πρώτης το λόγο της οικαρέως στην οποία συνέβησαν δύο σημαντικές επεισόδια!

Οση ώρα μιλούσε, ο Χρ. Τσιγαρίδας με χαρακτηριστικές κινήσεις του κεφαλιού και των χεριών του εξέφραζε τη συμφωνία του με τον όρο «καθεστωτική δικαιοσύνη», πλην όμως ο δικαστής έκανε πώς δεν τον έβλεπε. Η Κυριακίδη, βλέπετε, ήταν πολύ βολική και προσφερόταν ως αναλόγιο για να εκφωνηθεί ο υπέρ Δικαιοσύνης δεκάρικος του κυρίου εφέτη, ενώ ένας διάλογος με τον Τσιγαρίδα επί του ίδιου ζητήματος θα έκανε «τζίζ» και θα τουσουρουφλίζονταν τα φτηνιάρικα ιδεολογήματά του. Ελπίζουμε, πάντως, να επανέλθει ο εφέτης στο ζήτημα, είτε όταν θα καταθέτουν μάρτυρες υπεράσπισης του Τσιγαρίδα, είτε όταν θα απολογείται ο ίδιος. Για να μην κάνει μονόλογο, ούτε να παίζει ιδεολογικό σκουός με ντουβάρι την κάθε Κυριακίδη.

■ 29η μέρα, Δευτέρα, 19.4.2004

για φευδομαρτυρία. Δεν είναι δυνατόν μέσα σε ένα λεπτό να καταθέτει δυο αντίθετα μεταξύ τους πρόγραμματα και να μην της κάνουν καν μια παραπήρηση.

Οι εισαγγελέας Πατσής και Βομπίρης πρότειναν να μην ασκηθεί δίωξη, αλλά να πάνε οι μηνύοντες στον εισαγγελέα πρωτοδικών, γιατί η αυτόφωρη διαδικασία μπορεί να ακολουθηθεί μόνο όταν η εξύβριση αφορά μέλος του δικαστήριου. Ο Γ. Μαύρος δεν αρνήθηκε ότι την έκλεισε το ραντεβού ένα αρμόδιο άτομο! Η κ. Μπριλλή δεν είχε την... περιέργεια να μάθει ποιο ήταν αυτό το «αρμόδιο άτομο» που έκλεισε το ραντεβού της Κυριακίδηου με την Διώτη, αλλά συνέχισε κανονικά, σαν να μη συνέβη τίποτα, σαν να μην ακούστηκε τίποτα.

Η προσπάθεια της προέδ

κρατικής που την πηγαινοφέρουν στο δικαστήριο δήλωσαν ότι θα την οδηγήσουν οι ίδιοι. Εμείς αναρωτιόμαστε: αν τρεις δημοσιογράφοι και ένας «επώνυμος» δικηγόρος μήνυαν έναν οποιονδήποτε πολίτη, ο εισαγγελέας θα διέταξε απλώς προκαταρκτική εξέταση ή θα διέταξε τη σύλληψη και την παραπομπή του μηνύμενου στο αυτόφωρο; Άλλο, όμως, ένας οποιοσδήποτε πολίτης και άλλο Σοφία Κυριακίδου, στην κατάθεση της οποίας καταβάλλεται προσπάθεια να στηριχτούν κατηγορίες που θα κοστίσουν σε ανθρώπους ποινές ισοβίων.

Κατά τα άλλα, η μέρα κύλησε με τα ίδια και τα ίδια. Με την πολιτική ογκή να ανακυκλώνεται γύρω από τα ίδια θέματα και να προσπαθεί να αποδειξεί όχι ότι η Κυριακίδου λέει ψέματα, αλλά ότι δεν λέει ολή την αλήθεια και καλύπτει μερικούς (τον Αγαπίου, τον Τσιγαρίδα και άλλους που δεν έχουν συλληφθεί). Αποψή η οποία αβανταρίστηκε δεόντως και από την έδρα η οποία δεν απαγόρευσε καμιά ερώτηση, μολονότι οι περισσότερες από αυτές είχαν ήδη υποβληθεί και απαντηθεί από την Κυριακίδου.

■ 30ή μέρα, Τρίτη, 20.4.2004

Λένε πως η καλή μέρα φαίνεται από το πρώι και η πρόσεδρος του δικαστήριου φρόντισε να επιβεβαιώσει την παρομία. Κατέστησε σαφές πως θα κάνει ότι περνάει από το χέρι της για να προστατέψει την Κυριακίδου από τις ερωτήσεις της υπεράσπισης. Η υστερία κυριάρχησε στην αίθουσα από τα πρώτα λεπτά της διαδικασίας.

Η Μαρίνα Δαλιάνη, συνήγορος υπεράσπισης του Χ. Τσιγαρίδα, ωράει την Κυριακίδου ποια αποδεικτικά στοιχεία προσκόμισε στον ανακριτή για να τον πείσει ότι αποχώρησε από τον ΕΛΑ το 1990. «Έχω απαντήσει», απαντά η Κυριακίδου, όπως την έχουν διασκαλέψει. Η συνήγορος επιμένει και η Κυριακίδου απαντά, ότι αποχώρησε από τον ΕΛΑ όταν ξενοίκιασε το σπίτι στην Πολέμωνας 13 και διατήρησε επαφή μέχρι το 1990 δίνοντας κάποια οικονομική ενίσχυση. Η ίδια, όμως, όλες τις προηγούμενες μέρες κατέθεσε κατ' επανάληψη ότι συναντιόταν με τη «Μυρτώ» μέχρι το 1993 και μάλιστα ένινε και περιγράφεις αυτών των συναντήσεων (στην καφετέρια «Σόνια», έδωσε τρεις φορές από ένα πεντοχλιαρχο κλπ.). Η πρόσεδρος κάνει πως δεν καταλαβαίνει.

Ο Σ. Καμπάνης επινέρχεται στο ίδιο θέμα, ζητώντας από την Κυριακίδου να του πει όχι πώς αξιολόγησαν ο ανακριτής και το συμβούλιο την κατάθεσή της, αλλά τι στοιχεία κατέθεσε η ίδια. Πληροφορίες ζητάει ο άνθρωπος, όχι κρίσεις. Η Κυριακίδου απαντά θρασύτατα: «Δεν απαντώ, είναι δικαίωμά μου». Τότε, την απάντηση αναλαμβάνει να δώσει η πρόσεδρος: «Έδωσε δυο καταθέσεις και απ' αυτές έκρινε ο ανακριτής και το Συμβούλιο». Ο συνήγορος εξανίσταται, επαναφέρει την ερώτηση και η πρόσεδρος την απαντοφεύει. «Πώς έγινε η κατάθεσή σας στον κ. Διώτη», είναι η επόμενη ερώτηση. «Μην απαντάτε», παρεμβαίνει η πρόσεδρος. Ο Σ. Καμπάνης δηλώνει πως σταματάει να κάνει ερωτήσεις, αφού η πρόσεδρος ουσιαστικά τις απαγορεύει. Η πρόσεδρος αρχίζει να φωνάζει σε μια προσφέρονταν η συνέντευξη Κυριακίδου στην Πλανηγιατρεά προκαλούνταν εκνευρισμό στην ψευδομάρτυρα, η οποία αφνείται να απαντήσει. Οταν τη ωράει πότε χώρισε με τον Κανά απαντάει «το 1990», ενώ ακόμα και στον Ζερβομπεάκο έχει καταθέσει ότι χώρισαν το 1993 και πήραν διαζύγιο το 1996. «Ο, πι αναφέρω για το γάμο μου στης καταθέσεις δεν ισχύει» είναι η τελική απάντηση της Κυριακίδου! Είπες -ωράει η συνήγορος - ότι πήρες κρυφά τα κλειδιά την ώρα που κοιμόταν ο Κανάς και πήγες στην Πάτρα;

μα ότι στην εξέταση της Κυριακίδου η υπεράσπιση δεν θα έχει τα ίδια δικαιώματα με τους άλλους παράγοντες της δίκης.

Ο λόγος περνάει στον Ν. Δαμασκόπουλο (υπεράσπιση Αγαπίου). Από τις πρώτες δύο ερωτήσεις η Κυριακίδου εκνευρίζεται, τοιρίζει και απαντά προκλητικά, όπως την έχουν διασκαλέψει: «Έχω ήδη απαντήσει». Η στόχευση είναι να προφανής: να μην αποκαλυφθούν οι αντιφάσεις της. Οι εκπαιδευτές της έρουν πολύ καλά ότι οι συνήγοροι έχουν κροτήσει σημειώσεις και θα αποκαλύψουν όλες τις αντιφάσεις. Η πρόεδρος προσπαθεί να τη βοηθήσει, λεγοντάς της: «Μην εκνευρίζεστε, πρέμηστε. Θα λέτε: δεν απαντώ, δεν θυμάμαι, δεν γνωρίζω! Της υπενθυμίζει, δηλαδή, τη «γραμμή», αγνοώντας τις διαμαρτυρίες του συνηγόρου, που ζητά να γραφτεί στα πρακτικά η παρέμβαση της προεδρου. Εδώ πα συμβαίνουν πρωτοφανή πράγματα, που θυμίζουν άλλες εποχές. Η πρόεδρος αναλαμβάνει την υπεράσπιση μιας ψευδομάρτυρα. Γνωρίζει το αδύνατο σημείο της (εκνευρίζεται, χάνει την ψυχραιμία της και της ξεφεύγουν πράγματα) και της υπενθυμίζει ότι πρέπει να είναι ηρεμη, για να θυμάται πως σε κάθε δύσκολη ερώτηση πρέπει να απαντά με ένα από τα τρία στερεότυπα: Δεν απαντώ, δεν θυμάμαι, δεν γνωρίζω! Ομως, η πρόκληση εκνευρισμού σε έναν μάρτυρα, στη διαδικασία της εξέτασής του, είναι στοιχείο που θα έπρεπε να οδηγεί σε αξιολόγηση της αξιοποιτίας του, αν ένα δικαστήριο ενδιαφερόταν στοιχειώδως για την ανακάλυψη της αλήθειας και όχι για το μπετονάρισμα μιας προκάτ αλήθειας.

Από τις ερωτήσεις του Ν. Δαμασκόπουλου βγήκαν μερικές ακόμα αντιφάσεις της Κυριακίδου, που πλέον έχει πάψει να θυμάται τι έχει πει τις προηγούμενες μέρες. Κατέθεσε η Κυριακίδου, απαντώντας στις ερωτήσεις του συνηγόρου, ότι η ίδια δεν συμμετείχε στη διανομή της Αντιπληροφόρησης, αλλά μόνο συμμετείχε στη σελιδοποίηση, μέχρι το θάνατο του Χ. Κασσίμη, και μετά απλά διάβαζε το έντυπο, το οποίο της πήγαινε ο Κανάς. Ομως, την πρώτη κιδούμα μερικές ακόμα αντιφάσεις της Κυριακίδου, που πλέον έχει πάψει να θυμάται τις προηγούμενες μέρες. Κατέθεσε η Κυριακίδου, απαντώντας στις ερωτήσεις του συνηγόρου, ότι δεν συμμετείχε στη διανομή της Αντιπληροφόρησης, αλλά μόνο συμμετείχε στη σελιδοποίηση, μέχρι το θάνατο του Χ. Κασσίμη, και μετά απλά διάβαζε το έντυπο, το οποίο της πήγαινε ο Κανάς. Ομως, την πρώτη κιδούμα μερικές ακόμα αντιφάσεις της Κυριακίδου, που πλέον έχει πάψει να θυμάται τις προηγούμενες μέρες. Κατέθεσε η Κυριακίδου, απαντώντας στις ερωτήσεις του συνηγόρου, ότι δεν συμμετείχε στη διανομή της Αντιπληροφόρησης, αλλά μόνο συμμετείχε στη σελιδοποίηση, μέχρι το θάνατο του Χ. Κασσίμη, και μετά απλά διάβαζε το έντυπο, το οποίο της πήγαινε ο Κανάς. Ομως, την πρώτη κιδούμα μερικές ακόμα αντιφάσεις της Κυριακίδου, που πλέον έχει πάψει να θυμάται τις προηγούμενες μέρες. Κατέθεσε η Κυριακίδου, απαντώντας στις ερωτήσεις του συνηγόρου, ότι δεν συμμετείχε στη διανομή της Αντιπληροφόρησης, αλλά μόνο συμμετείχε στη σελιδοποίηση, μέχρι το θάνατο του Χ. Κασσίμη, και μετά απλά διάβαζε το έντυπο, το οποίο της πήγαινε ο Κανάς. Ομως, την πρώτη κιδούμα μερικές ακόμα αντιφάσεις της Κυριακίδου, που πλέον έχει πάψει να θυμάται τις προηγούμενες μέρες. Κατέθεσε η Κυριακίδου, απαντώντας στις ερωτήσεις του συνηγόρου, ότι δεν συμμετείχε στη διανομή της Αντιπληροφόρησης, αλλά μόνο συμμετείχε στη σελιδοποίηση, μέχρι το θάνατο του Χ. Κασσίμη, και μετά απλά διάβαζε το έντυπο, το οποίο της πήγαινε ο Κανάς. Ομως, την πρώτη κιδούμα μερικές ακόμα αντιφάσεις της Κυριακίδου, που πλέον έχει πάψει να θυμάται τις προηγούμενες μέρες. Κατέθεσε η Κυριακίδου, απαντώντας στις ερωτήσεις του συνηγόρου, ότι δεν συμμετείχε στη διανομή της Αντιπληροφόρησης, αλλά μόνο συμμετείχε στη σελιδοποίηση, μέχρι το θάνατο του Χ. Κασσίμη, και μετά απλά διάβαζε το έντυπο, το οποίο της πήγαινε ο Κανάς. Ομως, την πρώτη κιδούμα μερικές ακόμα αντιφάσεις της Κυριακίδου, που πλέον έχει πάψει να θυμάται τις προηγούμενες μέρες. Κατέθεσε η Κυριακίδου, απαντώντας στις ερωτήσεις του συνηγόρου, ότι δεν συμμετείχε στη διανομή της Αντιπληροφόρησης, αλλά μόνο συμμετείχε στη σελιδοποίηση, μέχρι το θάνατο του Χ. Κασσίμη, και μετά απλά διάβαζε το έντυπο, το οποίο της πήγαινε ο Κανάς. Ομως, την πρώτη κιδούμα μερικές ακόμα αντιφάσεις της Κυριακίδου, που πλέον έχει πάψει να θυμάται τις προηγούμενες μέρες. Κατέθεσε η Κυριακίδου, απαντώντας στις ερωτήσεις του συνηγόρου, ότι δεν συμμετείχε στη διανομή της Αντιπληροφόρησης, αλλά μόνο συμμετείχε στη σελιδοποίηση, μέχρι το θάνατο του Χ. Κασσίμη, και μετά απλά διάβαζε το έντυπο, το οποίο της πήγαινε ο Κανάς. Ομως, την πρώτη κιδούμα μερικές ακόμα αντιφάσεις της Κυριακίδου, που πλέον έχει πάψει να θυμάται τις προηγούμενες μέρες. Κατέθεσε η Κυριακίδου, απαντώντας στις ερωτήσεις του συνηγόρου, ότι δεν συμμετείχε στη διανομή της Αντιπληροφόρησης, αλλά μόνο συμμετείχε στη σελιδοποίηση, μέχρι το θάνατο του Χ. Κασσίμη, και μετά απλά διάβαζε το έντυπο, το οποίο της πήγαινε ο Κανάς. Ομως, την πρώτη κιδούμα μερικές ακόμα αντιφάσεις της Κυριακίδου, που πλέον έχει πάψει να θυμάται τις προηγούμενες μέρες. Κατέθεσε η Κυριακίδου, απαντώντας στις ερωτήσεις του συνηγόρου, ότι δεν συμμετείχε στη διανομή της Αντιπληροφόρησης, αλλά μόνο συμμετείχε στη σελιδοποίηση, μέχρι το θάνατο του Χ. Κασσίμη, και μετά απλά διάβαζε το έντυπο, το οποίο της πήγαινε ο Κανάς. Ομως, την πρώτη κιδούμα μερικές ακόμα αντιφάσεις της Κυριακίδου, που πλέον έχει πάψει ν

μαι σε ποιο σταθμό κατεβαίναμε. Κατεβαίναμε σ'ένα σταθμό και μετά πάριναμε ταξί! Δεν είχαν φροντίσει να της πουν ότι κατεβούνεις στον Περισσό και σ'ένα πεντάλεπτο με τα πόδια είσαι στη Φιλαδέλφεια.

Στο σημείο αυτό, με την Κυριακίδου σε πλήρη σύγχυση και απόγνωση, τέλειωσε η διαδικασία, που θα συνεχιστεί την επομένη με ερωτήσεις πάλι από τον Α. Κωνσταντάκη.

■ 31η μέρα, Τετάρτη, 21.4.2004

Συγκλονιστική εξέλιξη στη δίκη. Αποκαλύφτηκε η ταυτότητα παλαιού και έμπειρου μελούς του ΕΛΑ, που όχι μόνο διέφευγε τη σύλληψη επί δεκαετίες, αλλά κατάφερε και να αναρριχηθεί σε ψηλά κρατικά αξιώματα. Ονομάζεται Ελισάβετ Μουγάκου-Μπριλλή και είναι πρόεδρος του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, το οποίο συνεδριάζει στον Κορυδαλλό και δικάζει τους κατηγορούμενους ως μέλη του ΕΛΑ!

Αυτό το συμπέρασμα θα έβγαζε όποιος παρακολουθούσε τη σημειρινή διαδικασία. Διότι η κ. Μπριλλή ανέλαβε να δίνει αυτή τις απαντήσεις αντί για τη μάρτυρο Σοφία Κυριακίδου. Με ύφος έμπειρου στη συνωμοτικότητα στελέχους η κ. Μπριλλή έδινε όλες τις απαντήσεις που δεν μπορούσε να δώσει η φευδομάρτυρας!

Πρωί-πρωί, η Κυριακίδου (ή μάλλον αυτοί που την εκπαιδεύουν καθημερινά για να μπορέσει να μαζέψει τα ασυμμάζευτα της πολυήμερης κατάθεσής της) προσπάθησε να φτιάξει το κλίμα, δηλώνοντας ότι είναι «πολύ χάλια», αλλά «θα κάνει υπομονή» και θα συνέχισε την κατάθεσή της. Είχαν αντιληφθεί ότι ο Α. Κωνσταντάκης, που θα συνέχιζε να την εξετάζει, έχει δουλέψει πάρα πολύ με τα όσα έχει καταθέσει όλες τις προηγούμενες μέρες η Κυριακίδου, έχει σημειώσει τις αντιφάσεις της, έχει αναλύσει τα διάφορα παραμύθια που ξεστομίζει εδώ και καρό και με τις ερωτήσεις του αποσκοπεί στην κατάδειξή τους, για να μη μείνει καμιά αμφιβολία για το ποιόν και το ρόλο που κλήθηκε να διαδραματίσει. Ήθελαν, λοιπόν, να αποφύγουν αυτή τη διαδικασία και ο μόνος τρόπος ήταν να βοηθήσει σ' αυτό η πρόεδρος.

Το μήνυμα ελήφθη από την πρόεδρο, γ' αυτό και στην πρώτη κιδίας ερώτηση του συνηγόρου παρενέβη και την απαγόρευσε με το στερεότυπο «έχει απαντήσει». Ο Α. Κωνσταντάκης δεν έχασε την ψυχραιμία του και προσπάθησε να συνεχίσει εν μέσω συνεχών διακοπών της πρόεδρου, η οποία κάποια στιγμή απευθύνθηκε στην Κυριακίδου και τη συμβούλευσε: «Να απαντάτε δεν γνωρίζω». Φράση που ο συνήγορος ζήτησε να καταχωριθεί στο πρακτικό, όπως και άλλες που ειπώθηκαν από την έδρα (και ήταν ουκ ούλγες).

Είπατε -ρώταε ο συνήγορος- ότι δεν πήγατε το χαρτί που είχατε δεσμευτεί ότι θα πάτε στον Ζερβομπεάκο, γιατί δεν σας κάλεσε. Ομως, μέρες αργότερα, όταν ενώπιον του ανακριτή καταθέτει ο κ. Ταραβήρας, ο ανακριτής σημειώνει στην κατάθεσή του, ότι στο γραφείο του εισήλθε η Σ. Κυριακίδου. Άρα σας κάλεσε ο ανακριτής. Γιατί λέτε ψέματα; «Τώρα το θυμάμαι, κλητεύθηκα από τον κ. ανακριτή», απαντά η Κυριακίδου, χωρίς να απαντήσει στην Πολέμωνας άφρησαν τα καλώδια

χνά» τόσες μέρες να το προσκομίσει στο δικαστήριο (πρόκειται για δημοσίευμα εφημερίδας, που αναφέρεται σε ενέργεια του ΕΛΑ, που υποτίθεται ότι κράτησε η Κυριακίδου, για να αποδείξει ότι σε εκείνη την ενέργεια συμμετείχε ο Κανάς). Η πρόεδρος, αντί να πιαστεί απ' αυτό και να καθήσει την Κυριακίδου στο σκαμνί για φευδομαρτυρία, κάνει παρατήρηση στο συνήγορο να μη χρησιμοποιεί εκφράσεις όπως «είπατε ψέματα». Ζήτησε δηλαδή από τον συνήγορο να μη σημειώνει το αυτονότητο.

Στο ίδιο μοτίβο κυλάει όλη η διαδικασία. Ο συνήγορος ωρτάει ώρεμα, η Κυριακίδου παραπαίει και η πρόεδρος αναλαμβάνει να απαντήσει για λογαριασμό της ή απαγορεύει τις ερωτήσεις. Ιδού μερικά παραδείγματα.

Ρωτάει ο συνήγορος για το χρώμα της υποτιθέμενης εκρηκτικής σκόνης που η Κυριακίδου βρήκε φύρνοντας την τσάντα του Κανά, αλλά απάντηση δεν παίρνει. «Το μόνο που θυμάμαι είναι ότι μύριζε», απαντά η Κυριακίδου, βάζοντας άλλο ένα «στοιχείο» στο παραλήρημά της. «Κάνετε παραπειστικές ερωτήσεις», παραπτερεί τον συνήγορο η πρόεδρος, απαγορεύοντας την ερώτηση!

Ρωτάει ο συνήγορος να του περιγράψει η Κυριακίδου με λεπτομέρειες πώς τα μέλη του ΕΛΑ άφηναν διάφορα συνθηματικά σε εξωτερικούς χώρους, για να δείξουν ότι το σπίτι είναι «καθαρό» και ενώ η Κυριακίδου βρίσκεται σε απόγνωση και λέει διάφορες βλακείς, πράγματα που δεν αντέχουν στην κοινή λογική, αναλαμβάνει η πρόεδρος να απαντήσει, παρουσιάζοντας ένα σενάριο κάπως αληθιοφανές, λες και υπήρξε για μέλος του ΕΛΑ, όπως ευστοχότατα υπανίχτηκε ο Χ. Τσιγαρίδας μ' ένα περιπτακτικό «ομολογείτε ρώτηση!

Η πρόεδρος απαντήσει ότι σήμερα είναι ιδιαίτερη όπως τότε, αδύνατη και ψηλή, η κ. Μπριλλή έκανε πτώση δεν κατάλαβε. Η πρόεδρος σκλήρυνε ακόμα περισσότερο τη στάση της, όταν ξεκίνησε να ωρτάει η Κατερίνα Ιατροπούλου. Είναι χαρακτηριστικό ότι απαγόρευσε τις τρεις πρώτες ερωτήσεις της συνηγόρου, με το επιχείρημα «έχει ερωτηθεί και έχει απαντήσει». Την ίδια τακτική ακολούθησε και στη συνέχεια. Απαγόρευε ερωτήσεις της συνηγόρου με ρυθμό μία στις τρεις.

Η Κ. Ιατροπούλου, όμως, κατόρθωσε να κινηθεί μέσα στις συμπληγάδες των συνεχών απαγορεύσεων και υπαγορεύσεων (προς την Κυριακίδου για το θα απαντήσει) και να αναδείξει νέες πλευρές της φευδομαρτυρίας Κυριακίδου, συμπληρώνοντας την εικόνα που βαθμίασε με όλες αυτές τις μέρες. Για παράδειγμα, αποκάλυψε ότι η Κυριακίδου δεν μπορούσε να δώσει καμιά συγκεκριμένη περιγραφή της Αθανασάκη, όταν ξεκίνησε στη συνηγόρου παραπάνω στην πρόεδρο, ενώ οι δημοσιογράφοι που καλύπτουν τη δίκη συνέταξαν ένα σκληρό κείμενο καταγγελίας, το οποίο έστειλαν στο ΔΣ της ΕΣΗΕΑ για να τοποθετηθεί.

Η διαδικασία επεφύλασε και άλλες δυσάρεστες εκπλήξεις στους δικηγόρους και τους κατηγορούμενους, καθώς η πρόεδρος είναι αποφασισμένη να προστατεύει την Κυριακίδου απαγορεύοντας τις ερωτήσεις των συνηγόρων υπεράσπισης που κατατείνουν στην απαγορεύσει της Κατερίνης Ιατροπούλου. Οι δημοσιογράφοι που κατατείνουν στην απαγορεύσει της Κατερίνης Ιατροπούλου, ο λόγος δόθηκε στον Δ. Τσοβόλα, ο οποίος αρχίζει να ωρτάει την Κυριακίδου για τη συνάντησή της με τον Διώτη. Η πρόεδρος παρεμβαίνει συνεχώς απαγορεύοντας τις ερωτήσεις. Οταν ο Τσοβόλας φτάνει στην κρίσιμη ερώτηση, αν πρώτα έκανε η Κυριακίδου την περιγραφή των χαρακτηριστικών των μελών του ΕΛΑ, που υποτίθεται ότι γνώριζε, και μετά της έδειξαν τις φωτογραφίες, η πρόεδρος απαγορεύει την ερώτηση. Ο Τσοβόλας εξανίσταται δικαιώμας και διαμαρτύρεται. «Ξέρετε γιατί διακόπτετε», λέει στην πρόεδρο. Αυτή του ζητάει να ανακαλέσει και ο συνήγορος δεν ανακαλεί. «Σας αφαιρείται ο λόγος», λέει σε έξαλλη κατάσταση η κ. Μπριλλή.

Το σοβόλας προσφεύγει στο δικαστήριο κατά της ποινής που του επιβλήθηκε. Ο εισαγγελέας Παπατζής φροντίζει πρώτα να διαβάσει ολόκληρη την κατάθεση της Κυριακίδου στον Διώτη (για να την έχει πρόσφατη η Κυριακίδου, μη τυχόν και συνεχιστούν οι ερωτήσεις), αποφαίνεται ότι η ερώτηση έχει γίνει και έχει απαντηθεί και ζητάει την απόρριψη της προσφυγής. Απαντά, δηλαδή, σε άλλο θέμα, γιατί η προσφυγή Τσοβόλα δεν αφορούσε την ερώτηση που απαγορεύτηκε, αλλά την επιβολή της δικονομικής ποινής της αφαίρεσης του λόγου.

■ 32η μέρα, Πέμπτη, 22.4.2004

Η επετείος της χούντας τιμήθηκε δεύτερα από την αστυνομική φρουρά στη δικαστική αίθουσα των φυλακών Κορυδαλλού. Δημοσιογράφοι, δικηγόροι, κατηγορούμενοι και ακροατές, μετά τους δύο ελέγχους από τα ειδικά μηχανήματα, υποβάλλοντας και σε τρίτο έλεγχο. Επρεπε να ανοίγουν τις τσάντες τους και οι αστυνομικοί να εξετάζουν όλα τα χαρτιά που είχαν μέσα. Φυσικά έγινε της κακομοίρας. Από την τσάντα του Μιχάλη Κασσίμη πήραν απόκομμα εφημερίδας με συνέντευξη του υπουργού Δικαιοσύνης και άρχισαν να διαβάζουν τις σημειώσεις που είχε κάνει στο περιθώριο. Από την τσάντα του Χ. Τσιγαρίδα πήραν κάποια χαρτιά και τα έσκισαν! Από τη σύζυγο του Α. Κανά κατέσχεσαν μια σειρά έγγραφων. Μιλάμε για καταστάσεις χούντας.

Το θέμα έφτασε στο ακροατήριο. Η πρόεδρος ξεκαθάρισε ότι η ίδια δεν έδωσε καμιά εντολή και κάλεσε τον παριστάμενο αστυνομικό διευθυντή να δώσει εξηγήσεις. Θρασύτατα αυτός απάντησε, ότι στην προηγούμενη μέρα είχαν κυκλοφορήσει κάποιες προκρήτεις, χωρίς να σεβαστεί το δικαίωμά της να ωρτήσει τελευταία (αυτή είναι η σειρά της), αλλά και τη δήλωσή της ότι θα κρίνει αν θα κάνει ερωτήσεις στην Κυριακίδου, όταν τελειώσουν οι υπόλοιποι συνήγοροι της πρόεδρος. Δηλώνει ότι αυτός δεν είναι διατεθείμενος να συμμετάσχει σε μια δίκη που δεν έχει σχέση με τη νομιμότητα και βγαίνει έξω από την αιθουσα, ενώ η πρόεδρος των ωρωτώνται να την ξεφορτωθεί. Σε έξαλλ

Διοικητική (και όχι μόνο)

✓ Το συμπέρασμα που κατά τη γνώμη μου βγαίνει από το ντέρμπι της Λεωφόρου είναι η διοικητική ανυπαρξία των πράσινων (για την ανεπάρκεια του προπονητή του Παναθηναϊκού θα παραβιάζαμε ανοιχτές πόρτες, αν προσπαθούμε να πείσουμε τους πολυπληθείς και υποψιασμένους αναγνώστες της στήλης). Πριν όμως ασχοληθούμε με αυτό, θα κάνουμε ένα σύντομο σχολιασμό του αγώνα.

Από την επάριο του ντέρμπι οι έγκριτοι συνάδελφοι μου έχουν γεμίσει σελίδες επί σελίδων με αναλύσεις για τα όσα διαδραματίστηκαν στον αγωνιστικό χώρο. Η πλειοψηφία τους, ανεξάρτητα σωματειακής προτίμησης, ασελγώντας επί του πιπώματος Σουμ, έπλεξε το εγκώμιο του Αλέφαντου για την "στρατηγική" που ακολούθησε και με την οποία κέρδισε κατά κράτος τον αντίπαλό του. Αν κρίναμε τα πράγματα μόνο από το αποτέλεσμα, θα είμαστε υποχρεωμένοι να συμφωνήσουμε μαζί τους. Κρίνοντας όμως με αγωνιστικά κριτήρια, το συμπέρασμα

που βγαίνει είναι ότι ο Αλέφαντος προσπάθησε να διορθώσει την λανθασμένη αγωνιστική τακτική που επέλεξε στην αρχή του αγώνα, με μια τακτική ακόμη πιο λανθασμένη, η οποία όμως απέδωσε, εξαιτίας της απολύμας, της ανυπαρξίας ή της ανικανότητας του Σουμ (διαλέγετε ότι από τα τρία θέλετε ή και τα τρία). Μια ερώτηση προς όλους τους υμητές του Αλέφαντου: πώς γίνεται να θεωρείτε ιδιοφυή κίνηση την είσοδο του Χούτου στον αγώνα, όταν με αυτή η αρμυτική γραμμή του Ολυμπιακού, που μέχρι τότε πελαγοδρομούσε, γίνονταν ακόμη πιο ευάλωτη; Κίνηση αυτοκτονίας ήταν η απόφαση του προπονητή του Ολυμπιακού και αν γλίτωσε το διασυρμό η ομάδα του αυτό οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στον Σουμ. Άλλα αν θέλουμε να μιλήσουμε για μάγκα προπονητή, πού ήταν ο Αλέφαντος από τη στιγμή που μπήκε στον αγώνα ο Κυριακός; Από την πρώτη στιγμή ήταν φανερό σε όλους ότι ο στόχος του αμυντικού του Παναθηναϊκού ήταν να εκνευρίσει τον επιρρεπή Ζιοβάνι και να πετύχει την αποβολή του, όπως και έγινε. Αν ήταν πραγματικά γάτα ο Αλέφαντος, με δεδομένο ότι η ομάδα του ήταν μπροστά στο σκορ, θα έβγαζε από τον αγώνα τον Βραζιλιάνο.

Τέλος η τεχνική

ανάλυση και ας ασχοληθούμε με τη διοικητική ανυπαρξία του Παναθηναϊκού. Οσοι θυμούνται, πέρσι, μετά το διασυρμό του Παναθηναϊκού στο ντέρμπι της Ριζούπολης, είχαμε γράψει ότι οι πράσινοι έχασαν το παιχνίδι πριν αυτό αρχίσει, εξαιτίας της πολιτικής που ακολούθησε η διοίκηση της ομάδας. Το ίδιο λέμε

την Ανω Καρδιτσομαγούλα. Οι παίχτες του Παναθηναϊκού έβλεπαν τον Μητρόπουλο να τους βρίζει -μέσα στο γήπεδο τους, παρουσία 15.000 οπαδών τους- και αυτό σε συνδυασμό με την ανυπαρξία του προπονητή τους, είχε σαν αποτέλεσμα αντί να πιέσουν τους αντίπαλους τους να τους δώ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα, τώρα αδέλφια τί κάνουμε;

και τώρα, παρά το γεγονός ότι οι καταστάσεις μοιάζουν να είναι εντελώς διαφορετικές. Για να μην παρεξηγηθώ δεν αναφέρομαι στην απόφαση του Παναθηναϊκού να μην γίνουν τα έκτροπα που έγιναν στο περσινό παιχνίδι. Πολύ σωστά οι πράσινοι φρόντισαν το γήπεδο να είναι εκκλησία και οι πρωταγωνιστές να είναι οι ποδοσφαιριστές των ομάδων. Η διοικητική ανυπαρξία των πράσινων, κατά την ταπεινή μου γνώμη, αποκαλύπτεται από το γεγονός ότι ο πάγκος του Ολυμπιακού μπορούσε να κάνει ό,τι θέλει και να προκαλεί ανενόχλητος του ποδοσφαιριστές του Παναθηναϊκού. Οσοι έχουμε καθίσει έστω και μια φορά στον έφορο ή σαν μάνατζερ στον πάγκο μιας ομάδας γνωρίζουμε πόσο πολύ επιτρέπεται η ψυχολογία των παιχτών από την στάση και τη συμπεριφορά μας.

Όταν ο παίχτης νοιώθει δίπλα του τον υπεύθυνο της ομάδας, ανεβάζει την ψυχολογία του και αποδίδει πολύ καλύτερα. Οσοι παρακολουθήσαμε τον αγώνα είδαμε από το πρώτο λεπτό τον Μητρόπουλο να μπαινοβγαίνει στον αγωνιστικό χώρο, να διαμαρτύρεται στο διαιτητή, να βρίζει και να προκαλεί και στον πάγκο του Παναθηναϊκού να υπάρχει ψυχραιμία νεκροταφείου, λες και έπαιζαν φιλικό με

σουν γήπεδο. Ήταν ξεκάθαρο σε όλους ότι οι πράσινοι δεν είχαν την ψυχολογία που απαιτούσε ο αγώνας και αυτό, κατά την προσωπική μου γνώμη, οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στην ανυπαρξία της διοίκησής τους. Ας προσπαθήσει να φανταστεί κάποιος την υποθετική κατάσταση στην οποία στον πάγκο του Παναθηναϊκού θα βρισκόταν ο Γιώργος Βαρδινογιάννης και θα σηκωνόταν ο Μητρόπουλος φωνάζοντας "Θα σας γαμήσω εγώ όλους". Με το πιστόλι στον κρόταφο θα τον έβγαζε έξω από το γήπεδο ο "Καπετάνιος" και όποιος ήθελε μπάτσος ή ο παραπτηρής του αγώνα- ας προσπαθούσε να σταματήσει.

Τελειώνοντας, ο Παναθηναϊκός θα πρέπει να αισθάνεται τυχερός που κατάφερε να πάρει την ισοπαλία σε ένα παιχνίδι στο οποίο θα έπρεπε να διασύρει τον αντίπαλό του και θα πρέπει να αποδείξει ότι μπορεί να πάρει τον τίτλο περνώντας νικηφόρα από την Τούμπα.

✓ Η ενασχόληση με το ντέρμπι συνεχίζεται έστω και έμεσα. Απαντες θεωρούν ότι ο Παναθηναϊκός έχει πιο δύσκολο πρόγραμμα από τον Ολυμπιακό και ότι θα πρέπει να κερδίσει τα τέσσερα παιχνίδια που απομένουν, με πρώτο το

ντέρμπι με τον ΠΑΟΚ στην Τούμπα, για να πάρει τον τίτλο. Δεν έρω με ποια λογική σκέφτονται όλοι αυτοί που θεωρούν ότι ο Ολυμπιακός δεν θα κάνει γκέλα στα παιχνίδια με Πανιώνιο, Χαλκιόνα, που παλεύουν για να βγουν στο ΟΥΕΦΑ, και με τον Αρη, που παλεύει για την συντρία του, και αντίθετα ο Παναθηναϊκός κινδυνεύει από τον αδιάφορο ΠΑΟΚ και τους Ακράτη, Πλανηταϊκό και Προσδευτική. Εκτός αν ξέρουν κάτι παραπάνω για τις διεργασίες στο παρασκήνιο.

✓ Οπως όλα δείχνουν ο Ντέμης βρίσκεται μια ανάσα από το να αναλάβει τη διοίκηση της ΑΕΚ. Οι διαπραγματεύσεις με την ENIC και τη NETMED, δείχνουν να κατολίγησουν σε συμφωνία και μετά από πολύ καιρό φρίνεται φως στο τούνελ της αβεβαιότητας στο οποίο εδώ και καριό βρίσκεται η ΑΕΚ. Ήδη είχε επαφή με τους αρχηγούς της ομάδας, στους οποίους πρότεινε έναν διακανονισμό για τα χρήματα που πρέπει να πάρουν και τους ζήτησε να βάλουν και αυτοί "πλάτη", ώστε να πάρει την ομάδα, γιατί σε διαφορετική περίπτωση η μοναδική λύση είναι η πτώχευση, κατί που σημαίνει ότι θα χάσουν όλα τα χρήματα που έχουν να παίρνουν. Οι εξελίξεις αναμένονται ραγδαίες, οι οπαδοί της ομάδας τάσσονται, όπως ήταν αναμενόμενο, στο πλευρό του Ντέμη και απειλούν με δυναμικές αντιδράσεις όποιον ή όποιους προσπαθήσουν να οδηγήσουν σε ναυαγό τις διαπραγματεύσεις, όμως παρά την αισιοδοξία που επικρατεί αυτή τη στιγμή στην κιτρινόμαυρη οικογένεια υπόρχουν μια σειρά προβλήματα που θα πρέπει να λυθούν ακόμη και που σίγουρα θα μειώσουν κατά πολύ το κλίμα αισιοδοξίας που υπάρχει, όταν αρχίσει η προσπάθεια για να δεξιερευνηθη.

Αν λοιπόν οι σχέσεις κυριαρχίας και εξάρτησης μέσα στην οικογένεια υποδηλώνουν έναν ιδιότυπο καπιταλισμό, η δυνατότητα ν' αγοράσεις ένα μωρό υποδηλώνει ένα ιδιότυπο ιμπεριαλισμό. Η Αμερική είναι ιμπεριαλιστική και σ' αυτό τον τομέα και κάποιοι Ελληνες το γνώρισαν αυτό καλά μετά την ήττα του εμφυλίου. Κρίμα που ο Σέιλς δεν τονίζει πιο δυνατά αυτή την πτυχή.

■ TZON ΣΕΙΛΣ

Casa de los babys

Στο βρεφοκομείο μιας μικρής πόλης του Μεξικού έξι αμερικανίδες περιμένουν να εγκριθεί η αίτησή τους για υιοθεσία παιδιών. Οχι μόνο η αγωνία και ο ελπίδες των έξι γυναικών, όχι μόνο το δράμα των εγκαταλελειμμένων παιδιών και των μητέρων τους αλλά ταυτόχρονα δυο διαφορετικού κόσμου, με διακροτικούς πολιτισμούς και τεράστιες οικονομικές ανισότητες, βρίσκουν τη θέση τους στο παζλ που συνθέτει ο Σέιλς σε μια τανία που όπως και στις προηγούμενές του (Love star, Men with guns κλπ.) δεν λείπει επίσης η κριτική ματιά του σκηνοθέτη στην πατρίδα, την Αμερική, μια χώρα που απλώς έχει συνηθίσει ν' απλώνει το χέρι της και να παίρνει αυτό που θέλει χωρίς δεύτερη σκέψη, σχεδόν «αυτοδίκαια».

Ο ίδιος ο Σέιλς αναφερόμενος στην τανία του είπε: «Όταν έλεγα στους συμπατριώτες μου ότι κανείς δεν έρχεται στην

πατρίδα μας για να υιοθετήσει ένα παιδί, γελούσαν υπεροπτικά. Αυτό τους το χαμόγελο δεν απέχει πολύ από τον ιμπεριαλισμό και το ρατσισμό, αικόμη κι αν στην Αμερική το ονομάζουμε πολιτισμική αυτοπεττοίθηση».

Αν λοιπόν οι σχέσεις κυριαρχίας και εξάρτησης μέσα στην οικογένεια υποδηλώνουν έναν ιδιότυπο καπιταλισμό, η δυνατότητα ν' αγοράσεις ένα μωρό υποδηλώνει ένα ιδιότυπο ιμπεριαλισμό. Η Αμερική είναι ιμπεριαλιστική και σ' αυτό τον τομέα και κάποιοι Ελληνες το γνώρισαν αυτό καλά μετά την ήττα του

Στην κοινωνία αυτή, ουδείς... άσφαλτος!

Το πολύ εκλογομάνι κάνει το λαό χαιρέταν

«It ain't Coca-Cola... Straight to hell, boy» (The Clash)

I.P.A.K.: Ισχυρό Ράπτισμα Αντίστασης των Κάτω

◆ Ολυμπιακοί Αγώνες: ΦΑΜΕ STORY.

◆ Πορνοστάρ στη EUROVISION (ένα μπουρδέλο είσαστε!).

◆ 21 Απριλίου 2004: ο (εκπρόσωπος του Δημοκρατικού Κόμματος των ΗΠΑ- γάιδαρος;) κ. καθηγητής Noam Chomsky τιμήθηκε από το ελληνικό κράτος (ο κ. καθηγητής δεν ήξερε, ούτε ρώτησε: μάλλον σπουδάζε τότε...).

◆ Ο Μητσοβόλας τόλεγε καθαρά: «Υπερασπίζομαι την εποχή που ήμουν Υπ. Οικονομικών» (τότε που ο λαός «έφαγε φωμάκι»): βλέπε, «έιμαι πράσινος κι ας μη το λέω». (Γεια σου, τε Τσοβόλα, τάδωσες ΟΛΑ για άλλη μια φορά! / Το θέμα είναι ότι εσύ διδείς το ΟΛΟΝ, κι εμείς -δυστυχώς- δίδομεν αικόμη ΚΩΛΟΝ!).

◆ ΚΡΑΤΟΣ-ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ-ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΝΟΠΛΟΥΣ ΑΝΤΑΡΤΕΣ (σύνθημα επί τούχου).

◆ Ταξική θέση, ταξική ιδεολογία (ή και τα δύο και γρήγορα!).

◆ 48 νεκροί σε τροχαία το Πάσχα (αλλά η 17N «ματοκύλησε την Ελλάδα»).

◆ Για να χρησιμοποιούν τους όρους «ιρακινοί αντάρτες» και «ιρακινή αντίσταση» τα κοράκια των ΜΜΕ σημαίνει ότι το ...ωλοδόχτυλο έχει εισελθει βαθέως.

◆ Πρόκληση στο λαϊκό αίσθημα η μη «ύπαρξη» Θανάση στο συνολικό της ΟΛΜΕΣ.

◆ Τώρα (εν όψει ευρωεκλογών) και Ευρωθανάσης (ή κάμινα λάθος);

◆ Εκεί που (θα) τραγουδήσει ο Σα-Ρού ισχύει ακόμα το οδωμανικό δίκαιο;

◆ Πολύ έχει λείψει κάποια

Μιλένα (στους χερογλύκανους...).

◆ Τελικά η (του κερατά) φτώχεια σε ποιό τμήμα της «Κύπρου της αέρινης, της μακάριας γης» είναι (πολύ) μεγάλη;

◆ Το πάχος του Γ.Γ. του ΑΚΕΛ έχει κάποια σχέση με τους S-300;

◆ Η ΟΛΜΕ παρενέβη (με ανακοίνωσή της) δυναμικά στο θέμα... των σχολικών εκδρομών (έμπαινε Γρηγόρη!)

◆ Η νέα σύνθεση στο Δ.Σ. της ΟΛΜΕ θυμίζει τραγουδάκι Χέρρου Κλινν: «αριστερά και δεξιά και αριστεροδεξιά, μία στροφή επ' αριστερά και μία επι(δέξια)».

◆ Εχετε προσέξει (μετά τις οδηγίες του μπούλη) ότι τους υπουργούς (ακόμα) στα κανάλια τους προσφωνούν με το επώνυμο και όχι με το «αξιώμα»;

◆ Χαμηλοί τόνοι...

◆ Οι προ- και μετά- πασχαλινές τιμές: η καλύτερη δίαιτα.

◆ Σε τούτο τον πλανήτη, σ' αυτή την κοινωνία, τα ένοπλα αντάρτικα δεν είναι ουτοπία!

◆ ΚΑΙ ωρομίσθιοι ΚΑΙ παιδονύμιο... Οργισθείτε, ρεε!

◆ Ανοίγω «ΜΕΤΡΟ», Δελαστική, ανοίγω «Καθημερινή», Δελαστική, ανοίγω «ΑΛΦΑ» Δελαστική (ke gamo tus isothismus, thilathi...).

◆ Μην τα βάζετε με τους γιατρούς του ΙΚΑ. Σκεφτείτε: η διάγνωση είναι τόσο ασφαλής, όσο είναι και το αίσθημα ασφαλείας που τους δίνει η σύμβαση...

◆ Ένας γνωστός μου δε γούσταρε το ΙΚΑ και πήγε «διωτικά» για μασελοποίηση (μπλα-μπλα- καθ. Πανεπ. κ.λ.π.-κ.λ.π.). Ε, λοιπόν, έδω-

σε (γιατί τα έχει) 3 εκ. δρχ. κι... έμεινε με τη μασέλα στο... χέρι. (ας ρώταε!)

◆ Κι εκτός της διάγνωσης υπάρχει και η ακρίβεια. Την οποία η «πουύρω» (πουύρα-πίπες-τσιγάρα) «επαναστατική» οργάνωση Κ.Ο.Ε.Ε. (όχι ΚΟΕ) μέσα από την (μαντέψτε!) «Σοσιολιστική Προοπτική» (φ. 194- 9/3/2004) ιδιό πως πολεμάει: «Η καλπάζουσα ακρίβεια μπορεί να σταματήσει μόνο: Με την υποχρεωτική διατίμηση στα τρόφιμα, ένδυση, ενοίκια, φάρμακα, διδακτρα και δλα τα ειδη πρώτης ανάγκης και με βαρύτατες ποινές για κάθε διαπιστωμένη παράβαση». Να μαρξιστές, να μολα- (εδώ προσθέτετε κατά το δοκούν).

Το μεροκάματο εξοβελίζεται (εις το πυρ το εξώτερον) διότι άμεσα συνδέεται με την απεργία, ενώ η διατίμηση έρχεται μαλακά, πιο μαλακά (και μη μας πουν ότι και σε άλλες εποχές έχει μπει σαν αίτημα η διατίμηση γιατί ΑΥΤΕΣ ήταν άλλες εποχές...).

◆ Σταυρό, καρφί στον κάθε Κουσουμβρή!

◆ «Στο ντόπινγκ υπάρχουν νόμοι. Αν παραβαίνεις τους νόμους, είσαι ντοπαρισμένος. Οταν δεν έχεις παραβεί το νόμο, δεν είσαι. Οταν στους ελέγχους δεν βρίσκονται ουσίες, δεν μπορείς να μιλάς για ντόπινγκ» (Χρ. Τζέκος, περιοδικό «Ε», Ελευθεροτυπία, 29/2/2004). Διαφωτιστικό, έτσι;

◆ Για πρώτη φορά ανεβαίνει στην Ελλάδα το μονόπρακτο του Τσέχωφ «Στο μεγάλο δρόμο». Εχοντας (μόνο) διαβάσει το πρωτότυπο, «λέει».

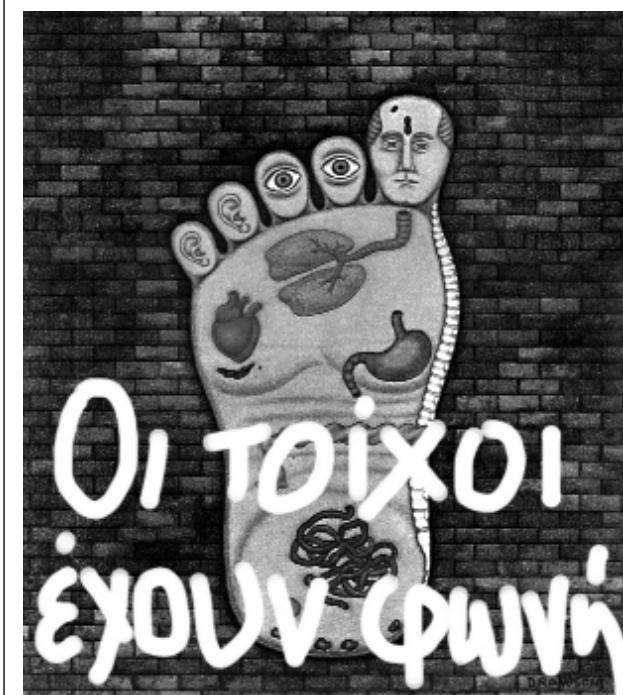
◆ Επειδή θα την (ξανα)κάνετε την μαλακία και θα ψηφίσετε τον Ιούνη, τοιμήστε ένα «χαριτωμένο» (από την

«Ελευθεροτυπία», 28/2/2004): «Στις προηγούμενες εκλογές ένας λογογράφος έγραψε συγχρόνως στον υπολογιστή του την ομιλία ενός νεοδημοκράτη υποψήφιου στην Κρήτη και ενός Πασόκου στη Μακεδονία. Τελειώνοντας, πάνω στη βιασύνη της δουλειάς, έβαλε τους τίτλους των αρχείων ανάποδα και έστειλε το e-mail. Ο ένας υποψήφιος το κατάλαβε έγκαιρα και δεν εκτέθηκε. Ο άλλος υποψήφιος, όμως, έπαθε μεγάλη ζημιά. Τύπωσε την ομιλία και βγήκε άνετος στη συγκέντρωση των ψηφοφόρων του. Χαιρέτησε, ξαναχαιρέτησε και δρύσε. Διάβαζε καμαρωτός αρκετή ώρα το σκονάκι του και δεν έλεγε να πάρει ειδηση ότι κάτι έτρεχε. Στο ακροστήριο, σούσουρο, φωνές, φασαρία και στο τέλος γέλια. Μερικοί τον μούτζωναν, τον έβριζαν. Αυτός εκεί, συνέχιζε απτότοτος. Στο τέλος κάποιοι μόγκες πλαικατζήδες άρχισαν να του φωνάζουν το βασικό σύνθημα των αντιπάλων. Τότε μόνο ο ομιλητής εδέησε να καταλάβει και αφού έχει εκφωνήσει δύο σελίδες του λόγου. Φυσικά, η επαγγελματική σχέση του με το συγκεκριμένο λογογράφο διερράγη βιαίως. Άλλα ο βλαξ υποψήφιος, παρ' όλα αυτά, έξελεγκτη!».

◆ Το μόνο «Τζιτζί» κείμενο στο ΜΕΤΡΟ (Μάιος) είναι αυτό του Τζιμάκου. Οσο για το DVD, βράσε στην κυριολεξία «φόρουμ»: οι χαρούμενοι διαδηλωτές, χοροί, τραγούδια, «οι κακοί που τα σπάνε», τί κρίμα που δολοφονήθηκε ο Κάρολος Τζουλιάνι, αυτά..

◆ Το IN.KA. (Ινστιτούτο Καταναλωτών) κατά της μικροκλοπής στα σούπερ-μάρκετ: their master's voice.

Βασίλης

◆ Ευρωεκλογές 2004 - Τολμηρά ένα ενωτικό ψηφοδελτίο της αριστεράς (ΚΟΕ) (Αφίσα που κολλήθηκε μέσα Μάρτη)

◆ Οχι στο σχέδιο Ανάν-Μπους - Οχι στη διχοτόμηση της Κύπρου - Δεν ξεχωρίζει; κλπ. (ΚΟΕ) (Αφίσα που κολλήθηκε τον Απρίλη)

Το πρώτο για το οποίο πρέπει να πούμε μπράβο στην ΚΟΕ είναι ότι πρώτη από όλους, δεξιά και αριστερά, έβγαλε ακίστα για τις ευρωεκλογές. Μπράβο και ξανά μπράβο. Ξεπέρασε και το ΚΚΕ στην εκλογολαγνεία. Ξανά μπράβο.

Το δεύτερο μπράβο που της αξίζει είναι ότι έχει μια διορατικότητα για την αριστερά που δεν την διοθέτουν ούτε τα κόμματα της νόμιμης αριστεράς. Πιστεύει και παλεύει για την κοινή εκλογική κάθοδο. Που θα ολλάξει ριζικά τα πράγματα. Εύγε.

Τώρα, θα πείτε, πώς είναι δυνατόν να ενώνεται η ΚΟΕ με τον ΣΥΝ, που τον ψήφισε κιόλας για να επιβραβεύσει την αριστεροσύνη του, όταν ο μεν ΣΥΝ είναι στο μπλοκ των δυνάμεων που προσπαθούν να επιβάλλουν στους ελληνοκύπριους το «ΝΑΙ» και η ΚΟΕ στην αφίσα για το «ΟΧΙ» χρησιμοποιεί με τον πιο επιδεικτικό τρόπο (βάζοντας ερωτηματικό) το «δεν ξεχωρίζει» των εθνικιστών (κυρίως) σε Κύπρο και Ελλάδα; Μα αυτό δείχνει, αγαπητοί μου πονηροί, φοβερή διορατικότητα. Γ' αυτό της λέμε μπράβο και ξανά μπράβο.

Τελικά αδικείται η ΚΟΕ. Δεν έπρεπε να ασχολείται με τα προβλήματα της νόμιμης αριστεράς. Επρεπε να ασχολείται με τα διεθνή προβλήματα και τις διεθνείς αντιθέσεις. Με τη διορατικότητά της και την εμμονή της (μιλάμε για γαϊδουρινή εμμονή) όλος ο κόσμος θα μετατρεπόταν σε ένα περιβόλι συντροφικής συνεργασίας. Και πάλι εύγε.

◆ Οχι στο ιμπεριαλιστικό σχέδιο (Σκίτσο με την Κύπρο χωρισμένη στα δυο. Το βόρειο κομμάτι αλυσοδεμένο από τις ΗΠΑ. Το νότιο κομμάτι αλυσοδεμένο από την ΕΕ) Συμπαράσταση στον Κυπριακό λαό (ΚΚΕ)

Οπως καταλάβατε, στην υπόθεση κανένα σημαντικό ρόλο δεν παίζει η ελληνική αστική τάξη, όπως δεν παίζει και η τουρκική. Ούτε στην Κύπρο υπάρχει σοβαρή αστική τάξη. Ολοι, πλούσιοι και φτωχοί, απαρτ

Με μπαράζ κινητοποιήσεων κλιμακώνει τον αγώνα του το κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους. Κορύφωση τους θα είναι ο δυο προείδες που θα γίνουν, στη Λάρισα στις 8 Μάη και στην Αθήνα στις 13 Μάη. Προηγουμένως θα δοθεί συνέντευξη τύπου, στην οποία θα παρουσιαστούν και οι υπογραφές που συγκεντρώνονται από ανθρώπους σε όλη την Ελλάδα κάτω από το κείμενο που εκφράζει την απαίτηση να σταματήσει η εξόντωση των πολιτικών κρατούμενων και να ισχύουν και γ' αυτούς όσα ισχύουν για τους υπόλοιπους κρατούμενους των ελληνικών φυλακών.

Ιδιαίτερης σημασίας είναι η πορεία που θα γίνει στη Λάρισα στις 8 Μάη. Η πορεία θα ξεκινήσει από την κεντρική πλατεία της πόλης στις 5 το απόγευμα και θα κατευθυνθεί στις φυλακές, όπου κατασκευάζεται η ειδική πτέρυγα υψίστης ασφαλείας που

μπορούν να δηλώνονται στα τηλέφωνα 6972158305 και 6976127545. Η «Κ» θα συμμετάσχει σ' αυτή την αποστολή και όσοι και όσες επιθυμούν να κλείσουν θέση μπορούν να απευθύνονται και στα τηλέφωνα της εφημερίδας μας.

Υπενθυμίζουμε στους αναγνώστες της «Κ» ότι είναι απαραίτητο να συγκεντρωθούν όσο γίνεται περισσότερες υπογραφές κάτω από το γνωστό κείμενο που φέρει τον τίτλο «ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΤΟΥΣ» (το δημοσιεύσαμε σε προηγούμενο φύλλο). Επικοινωνήστε με την εφημερίδα για την αποστολή των εντύπων, που πρέπει να έχει ολοκληρωθεί μέχρι τις 30 Απριλίου, γιατί τις πρώτες μέρες του Μάη (μάλλον στις 4 Μάη) θα δοθεί η συνέντευξη τύπου στην οποία θα παρουσιαστούν.

Θυμίζουμε ακόμα, ότι κυκλοφορούν κουπόνια για την οικονομική ενίσχυση των πολιτικών κρατούμενων, που

**ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΤΑΡΑ
ΤΑ ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΙΑ**

ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΑΜΟ
ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ

Συγκεντρώσεις - Πορείες

ΛΑΡΙΣΑ Σάββατο 8 Μάη 5 μ.μ. - Συναυλία 8 μ.μ.
(Μετανίη με πολύμηνη Διάλεκτο συμμετοχής τηλ.: 6972158305 - 6976127545)
ΑΘΗΝΑ Πέμπτη 13 Μάη Πρωτοΐα 7 μ.μ.

Επιρροή Αγώνα της Αποκάλυψη και Καταγγελία
των Παρεμβάσεων των Ξένων Πολιτικών στην Λαρισαϊκή Δικαιοδόλη

Το τίμημα της ελευθερίας

Ποιος δεν έχει εντυπωσιαστεί από τη σφοδρότητα, τη μαχητικότητα και την αποτελεσματικότητα της Ιρακινής Αντίστασης απέναντι στους σιδερόφραχτους εισβολείς της «αντιπρομοκρατικής σταυροφορίας»; Ποιος δεν μετράει με άφατη ικανοποίηση τους νεκρούς που έχουν καθημερινά οι κατακτητές; Είναι το πρώτο μαζικό αντάρτικο πόλεων που γνωρίζει η ανθρωπότητα. Αν δεν κάνουμε λάδος, από τις μέρες του Β' παγκόσμιου πολέμου είχε να φανεί τέτοιο φαινόμενο. Και βέβαια, η αποτελεσματικότητά του απέναντι στον πιο σύγχρονο στρατό που έχει γνωρίσει η ανθρώπινη ιστορία επιβεβαιώνει για μια ακόμη φορά μια μεγάλη αλήθεια που πολύ συχνά (στην εποχή μας συχνότερα από άλλες εποχές) ξεχνιέται. Οπείναι ο αγωνιζόμενος άνθρωπος και όχι τα όπλα που καθορίζουν την τελική έκβαση ενός πολέμου.

Υπάρχουν, όμως, και κάποιοι άλλοι αριθμοί που δεν τους δίνουμε και τόση σημασία. Οι αριθμοί των νεκρών της δικής μας πλευράς, της πλευράς των Ιρακινών. Ένα προς δέκα ήταν η αναλογία στη διάρκεια της ηρωικής αντίστασης της Φαλούτζα. Σε κάθε νεκρό εισβολέα αντιστοιχούσαν δέκα νεκροί Ιρακινοί, άμαχος πληθυσμός στην πλειοψηφία.

Είναι βέβαιο πως οι ιμπεριαλιστές στο Ιράκ διαπάτουν μια ακόμα γενοκτονία. Αντιμετωπίζουν το αντάρτικο πόλης με βομβαρδισμούς κατοικημένων περιοχών από στεριά και αέρα. Οπως ακριβώς κάνουν χρόνια τώρα στην Παλαιστίνη οι Σιωνιστές.

Εξοργιστική είναι η στάση των ανά των κόσμο πασιφιστών απέναντι σ' αυτή τη γενοκτονία. Αντί να καταγγείλουν τους εισβολείς, αντί να απαιτήσουν την παραπομπή τους σε διεθνές δικαστήριο για εγκλήματα πολέμου, αντί να αγωνιστούν για την αποχώρηση της χώρας τους από την κατακτητική συμμαχία και από τους διεθνείς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς που στηρίζουν τη «σταυροφορία» (το ΝΑΤΟ για παράδειγμα), αντί να ενισχύσουν με όλα τα μέσα τον αγώνα του Ιρακινού λαού για να στεφθεί με τη νίκη μια ώρα γρηγορότερα, παίρνουν αποστάσεις από τις πολεμικές επιχειρήσεις ΓΕΝΙΚΑ, δρηγούν για τα θύματα ΓΕΝΙΚΑ και κάνουν σπονδές στην ειρήνη.

Κι όμως, ο Ιρακινός λαός κηδεύει με αξιοπρέπεια τους νεκρούς του έχοντας πλήρη συνείδηση ότι αυτοί οι νεκροί είναι το τίμημα του αγώνα για τη λευτεριά του. Δεν ακούσαμε κατάρες ενάντια στους αντάρτες. Αν υπήρχε τέτοιο φαινόμενο, τότε οι «ενσωματωμένοι» δημοσιογράφοι που ακολουθούν το στρατό κατοχής θα το είχαν κάνει πρώτη ειδηση. Ο Ιρακινός λαός έχει ένα μόνο εχθρό: τους κατακτητές. Γι' αυτό και δεν τούμπησε στις προβοκάτσιες με τις μαζικές δολοφονίες στα Τζαμιά, γι' αυτό βάζει στη μπάντα τις δρησκευτικές διαφορές, γι' αυτό δεν έχουμε φαινόμενα εμφύλιου πολέμου, πέρα από τα χτυπήματα ενάντια στους κάθε λογής συνεργάτες των κατακτητών.

Οι λαοί που αγωνίζονται ξέρουν ότι θα είναι βαρύ το τίμημα που θα πληρώσουν. Ξέρουν ότι ο αγώνας τους θα συνοδεύεται με αίμα και δάκρυα. Οι μόνοι που δείχνουν να μην το ξέρουν είναι κάποιοι βολεμένοι μικροαστοί, κάποιοι διανοούμενοι με βαρύγδουπους τίτλους που αισθάνονται αναγούλα στη θέα του αίματος και δεν μπορούν να διακρίνουν το δίκαιο από το άδικο.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Γραφεία

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολεως 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, 8663100, FAX 8663110

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ